ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചതു പോലെ

തലമുറകളുടെ വിടവ്

Malayalam

ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചതു പോലെ

തലമുറകളുടെ വിടവ്

(Generation Gap)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.

അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്.

Publisher **: Mr. Ajit C. Patel**

Dada BhagwanVignan Foundation

1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,

Opp. Navrangpura Police Station,

Navrangpura, Ahmedabad: 380009.

Tel.: +91 79 3500 2100

Copyright **: Dada Bhagwan Foundation**

5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College, Usmanpura, Ahmedabad - 380014. Gujarat, India

Email: info@dadabhagwan.org

Telephone: +91 79 3500 2100

All Rights Reserved. No part of this publication may be shared, copied, translated or reproduced in any form (including electronic storage or audio recording) without written permission from the holder of the copyright. This publication is licensed for your personal use only.

First Edition **:** 500 copies, November 2025

Price **:** Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of **"I Don't Know Anything"**

Rs. 100.00

Printed at **: Amba Multiprint**
Opposite H.B. Kapadia New High School,
Chhatral - Pratappura Road, Chhatral,
T. Kalol, Dist. Gandhinagar- 382729, Gujarat
Phone : +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN **:** 978-81-981667-7-7

Printed in India

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹൂണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, **'ദാദാ ഭഗവാൻ'** അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (*ജ്ഞാന വിധി*) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനീപുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിന്നാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു

****

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ 'അക്രം ശാസ്ത്രം' കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു,

തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം.

നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശവും വ്യാകരണപരമായ തെറ്റ് തിരുത്തലും ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. **nlt.m@dadabhagwan.org** എന്ന വിലാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട ഫീഡ്ബാക്ക് നൽകാം

അഭ്യർത്ഥന

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെ ആത്മാവാണ് (ആത്മാവ്) '**സ്വയം**'(Self).

ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം, ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന പദം, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' എന്നതിന് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'S' എന്ന വലിയക്ഷരം ഉള്ള സെൽഫ് എന്ന വാക്ക്, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന സ്വയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, 's' എന്ന ചെറിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലൗകിക-സംവേദനാത്മക സ്വയത്തിൽ (self) നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ 'നാം', 'നമ്മൾ', അല്ലെങ്കിൽ 'നമ്മുടെ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെയാണ്, ജ്ഞാനി പുരുഷനെത്തന്നെയാണ്, പരാമർശിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ, ഒരു വാക്യത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയക്ഷരം ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ (You) അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ (Your) ഉപയോഗം, അല്ലെങ്കിൽ വാക്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒറ്റ ഉദ്ധരണികളിൽ 'You', 'Your' എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' അല്ലെങ്കിൽ പ്രജ്ഞയുടെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാവും ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസമാണിത്.

'ചന്ദുഭായ്' എന്ന പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് പകരം വയ്ക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് കാര്യം വായിക്കുകയും വേണം.

'അവൻ' എന്ന പുല്ലിംഗമുള്ള മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തി സർവ്വനാമവും, അതുപോലെ 'അവൻ' എന്ന വസ്തു സർവ്വനാമവും വിവർത്തനത്തിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'അവൻ' എന്നതിൽ

‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും ‘അവൻ’ എന്നതിൽ ‘അവൾ’ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അവലംബത്തിനായി (റെഫറെൻസ്) , എല്ലാ ഗുജറാത്തി വാക്കുകളുടെയും ഒരു നിഘണ്ടു (ഗ്ലോസറി) ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് നൽകിയിട്ടുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്:

http://www.dadabhagwan.org/books-media/glossary/

ആമുഖം

ഏത് ജന്മത്തിലാണ് കുട്ടികൾ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്? മാതാപിതാക്കൾ ഇല്ലാതെ ആർക്കെങ്കിലും അസ്തിത്വം ഉണ്ടോ? എല്ലാ ഭഗവാന്മാരും അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. ഈ രീതിയിൽ മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളുമായുള്ള വ്യവഹാരം അനാദി അനന്തമാണ്. ഈ വ്യവഹാരം ആദർശപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എല്ലാവരും ദിനരാത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രയത്നിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഈ കലിയുഗത്തിലാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. അത് കാണുമ്പോൾ ആളുകൾ പരിഭ്രമിച്ചു പോകുന്നു. സത്യ യുഗത്തിൽ പോലും ഭഗവാൻ രാമനും ലവ-കുശന്മാരുമായുള്ള വ്യവഹാരം എങ്ങനെ ഉള്ളതായിരുന്നു? ഋഷഭദേവനിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കിയിരുന്ന മരീചിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ മമതയും ദുര്യോധനന്റെ തന്നിഷ്ടവും അറിയപ്പെടാത്തതാണോ? ഭഗവാൻ മഹാവീരന്റെ കാലത്ത് ശ്രേണിക് മഹാരാജാവും മകൻ കോണിക്കും മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതല്ലേ? മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർ ലോക പ്രസിദ്ധരായിരുന്നു. അവരിലൊരാളായ ബാബർ, ഹുമയൂണിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻ നല്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. അതേ സമയം ഷാജഹാനെ തടവിലാക്കി ഔറാംഗസീബ് അധികാരം കൈവശപ്പെടുത്തി. ഭഗവാൻ രാമന് പിതാവിനു വേണ്ടിയാണ് വനവാസത്തിനു പോകേണ്ടി വന്നത്. ശ്രുവണ കുമാരൻ മാതാപിതാക്കളെ കാവിലേന്തിയാണ് യാത്ര ചെയ്തിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ രാഗദ്വേഷങ്ങൾക്ക് ഇടയിൽ പെട്ട മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും എല്ലാ കാലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദ്വേഷത്തോടെ ഉള്ള വ്യവഹാരം പ്രത്യേകമായി കാണപ്പെടുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സമ ഭാവത്തിലിരുന്ന് ആദർശ വ്യവഹാരത്തിലൂടെ മുക്തരാകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അക്രം വിജ്ഞാനിയായ പൂജ്യ ദാദാഭഗവാന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും ഇവിടെ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ യുവാക്കളുടെ മനസ്സ്

പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി, അതിനെ ജയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തരുന്നു. വിദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഭാരതീയരായ മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും, രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിലെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കിടയിൽ പെട്ട് ജീവിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ട്, ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരം സന്ദർഭവശാൽ ചർച്ചചെയ്ത് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പരിഹാരങ്ങൾ ആദർശ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വായനക്കാർക്കും യുവാക്കൾക്കും വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

ഈ പുസ്തകം രണ്ടു ഭാഗമായി സമാഹരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

പൂർവ്വാർധം: മാതാപിതാക്കൾക്ക് കുട്ടികളോടുള്ള പെരുമാറ്റം

ഉത്തരാർധം: കുട്ടികൾക്ക് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള പെരുമാറ്റം

പൂർവ്വാർധം: പരമപൂജ്യ ദാദാശ്രീ കുറെ അധികം മാതാപിതാക്കളുമായി നടത്തിയ സത്സംഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ മനോവ്യഥകൾ പലപ്പോഴും പരമപൂജ്യ ദാദാശ്രീയുടെ മുന്നിൽ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവക്കെല്ലാം ശരിയായ പരിഹാരം ദാദാശ്രീ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വ്യാവഹാരിക പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ വ്യക്തിഗത ജീവിതങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള താക്കോലുകൾ (Keys) ലഭിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം കുട്ടികളോടൊത്തുള്ള നിത്യജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന അനേകം പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ലോകജീവിതവും, സുഖകരവും സമ്പൂർണ്ണവുമാകുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ഇടയിലുള്ള പാരമ്പര്യ സംബന്ധവും അതിന്റെ തത്വദൃഷ്ടിയിലൂടെയുള്ള വാസ്തവികതയും ജ്ഞാനീപുരുഷൻ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. അതുമൂലം മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിനുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ മോഹബന്ധനം അവസാനിക്കുകയും ജാഗ്രതി ഉയർന്നു വരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഉത്തരാർധം: ഉത്തരാർധത്തിൽ പരമപൂജ്യ ദാദാശ്രീ

കുട്ടികളോടും യുവതീയുവാക്കളോടും നടത്തിയിട്ടുള്ള സത്സംഗങ്ങൾ സമാഹരിച്ചതാണ്. അതിൽ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ വ്യക്തിഗതമായ മനോവ്യഥകൾക്ക് പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളുമായി എങ്ങനെ വ്യവഹാരം നടത്തണം എന്ന തിരിച്ചറിവ് ലഭിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് അവർക്ക് വളരെ ഉത്തമമായ തിരിച്ചറിവ് ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങനെ യുവതലമുറക്ക് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ശരിയായ തിരിച്ചറിവ് ലഭിച്ച് അവരുടെ പെരുമാറ്റം ഏറ്റവും മാതൃകാപരമാക്കാൻ കഴിയുന്നു. കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന്റെ മഹത്വവും അതിന്റെ പരിണാമവും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്തു! എന്നിട്ടും അവർ എത്ര വെറുപ്പോടെ പെരുമാറുന്നു! എന്താണ് അതിനുള്ള കാരണം? എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാണ് മാതാപിതാക്കൾ ഉന്നയിക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ വലുതായി സംസ്കാരമുള്ളവരായി, അങ്ങനെ ഉള്ളവരാവും, ഇങ്ങനെ ഉള്ളവരാവും എന്നൊക്കെ ഉള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ തകരുമ്പോൾ, അത് വലിയ ആഘാതമായി തീരുന്നു. അതിന് എന്ത് പരിഹാരം ചെയ്യും? ചില കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹജീവിതസുഖം കണ്ട് വിവാഹം തന്നെ വേണ്ട എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും? മാതാപിതാക്കന്മാർ എങ്ങനെ സംസ്കാരം ഉണ്ടാക്കും? സ്വയം അതിനുള്ള അറിവ് എവിടെ നിന്നും നേടും? അത് എങ്ങനെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തും? ചീത്തയായ കുട്ടികളെ എങ്ങനെ നേർവഴിക്ക് കൊണ്ടുവരും? ഓരോ വാക്കിലും മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന സംഘർഷം എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും? കുട്ടികൾക്ക് മാതാപിതാക്കൾ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്ക് കുട്ടികൾ വഴിതെറ്റിയവരായി തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനെല്ലാം ഉള്ള പരിഹാരം എന്താണ്? കുട്ടികളെ നന്നായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ടി വരുന്നു. കുട്ടികൾ അത് ശല്യമായി കണക്കാക്കി തർക്കിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും? ചെറിയ കുട്ടികളോടും മുതിർന്ന കുട്ടികളോടും എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ പെരുമാറും?

വീട്ടിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രകൃതികളിൽ എങ്ങനെ ഒരു നല്ല തോട്ടക്കാരൻ ആവാൻ കഴിയും? എന്ത് അറിവ് ലഭിച്ചാൽ അതിൽ നിന്നെല്ലാം മെച്ചമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും?

ചിലർ ലോഭികൾ, ചിലർ ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നവർ, ചിലർ കളവ് ചെയ്യുന്നവർ, ചിലർ സത്യസന്ധർ. ഇങ്ങനെ വീട്ടിലെ കുട്ടികൾ പല സ്വഭാവക്കാരായാൽ കുടുംബനാഥൻ അത് എങ്ങനെ കണക്കാക്കണം? എന്തു ചെയ്യണം?

പിതാവ് മദ്യപാനിയും പുകവലിക്കാരനും ആണെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും എങ്ങനെ മുക്തി നേടും? കുട്ടികളെ എങ്ങനെ ആ ശീലത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാനാവും?

കുട്ടികൾ രാവും പകലും വളരെ വൈകുന്നതുവരെ ടിവിയും സിനിമയും കണ്ടുകൊണ്ട് ഇരുന്നാൽ എങ്ങനെ അവരെ അതിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും? പുതിയ തലമുറ ഏത് നല്ല കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെച്ച് അതിൽ നിന്നും ലാഭമുണ്ടാക്കണം? കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ കഷായപൂർണ്ണമായ തലമുറയും ഇപ്പോഴുള്ള ഭോഗാലസരായ തലമുറയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എങ്ങനെ നീക്കാൻ കഴിയും? ഒരു ഭാഗത്ത് ഈ തലമുറയിലുള്ളവരുടെ ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ മനസ്സുകണ്ട് തലകുനിയുന്നു, അതേസമയം അവർ വിഷയാന്ധരാണ് എന്ന് കാണുന്നു. അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

വൈകി ഉണരുന്ന കുട്ടികളെ എങ്ങനെ നേരെ ആക്കും? പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായ കുട്ടികളെ എങ്ങനെ മെച്ചപ്പെടുത്തും? അവരെ പഠിക്കുന്നതിന് എങ്ങനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും? കുട്ടികളുമായി വ്യവഹാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ അവരുമായുള്ള ബന്ധം തകരാതിരിക്കാൻ എങ്ങനെ കൗണ്ടർപുള്ളി (counter pully) ഉപയോഗിക്കും? കുട്ടികൾ പരസ്പരം കലഹിച്ചാൽ എങ്ങനെ തടഞ്ഞ് ന്യായം നടപ്പിലാക്കും? കുട്ടികൾ ദേഷ്യപ്പെട്ടാൽ എന്തു ചെയ്യും? കുട്ടികളുടെ ക്രോധം ശാന്തമാക്കാൻ എന്തു ചെയ്യണം? കുട്ടികൾക്ക് തെറ്റ് ബോധ്യപ്പെടുത്തി കൊടുക്കാൻ കഴിയുമോ? കുട്ടികളെ വഴക്കു പറയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണോ? വഴക്കു പറയുകയോ തെറ്റ് ബോധ്യപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? കുട്ടികളെ വഴക്കു പറഞ്ഞാൽ എന്ത് കർമ്മമാണ്

ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത്? അവർക്ക് ദുഃഖം തോന്നിയാൽ അതിന് എന്ത് പരിഹാരമാണ് ഉള്ളത്? കുട്ടികളെ അടിക്കാൻ പാടുണ്ടോ? അടിച്ചാൽ അതിന് എന്താണ് പരിഹാരം? ഗ്ലാസ്സ് പോലെയുള്ള കുട്ടികളുടെ മനസ്സുകളെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം? മാതാപിതാക്കാൾ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് സമ്പാദിക്കുകയും കുട്ടികൾ അത് ധൂർത്തടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന് എങ്ങനെ അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റ് നടത്തണം? കുട്ടികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എത്രമാത്രം? മകൻ മദ്യപാനിയാണെങ്കിൽ എന്ത് നടപടി എടുക്കണം? വളരെയേറെ ചീത്തവാക്കുകൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം? മോക്ഷം ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ട്, ആദ്ധ്യാത്മികതയും മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള വ്യവഹാരവും എങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കണം? മാതാപിതാക്കൾ മകനിൽ നിന്നും അകന്നു കഴിയുകയാണെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം?

പെൺമക്കൾ രാത്രി വൈകി വരികയാണെങ്കിൽ? കുസംഗത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ എന്തു ചെയ്യും? മകൾ അന്യജാതിയിൽ പെട്ട ആളെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യണം? മകളെ കുറിച്ച് സംശയം ഉണ്ടായാൽ എന്തു ചെയ്യണം?

വിൽപത്രം തയ്യാറാക്കണോ? എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കണം? ആർക്കൊക്കെ എത്രമാത്രം നല്കണം? മരണശേഷമോ, അതിനു മുമ്പോ? മകൻ പൈസ ചോദിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യണം? കടപ്പത്രം എഴുതിവെക്കണോ?

മക്കളോട് എത്ര മാത്രം മോഹം നിലനിർത്താം? വാത്സല്യത്തിന്റേയും മമതയുടേയും രഹസ്യമെന്താണ്? അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ഗുരുവിന്റെ (ഭാര്യയുടെ) വരവോടെ മകൻ മാറിപ്പോയാൽ എന്തു ചെയ്യണം?

കുട്ടികൾ ഇല്ലാത്തവരുടെ കർമ്മം എങ്ങനെ ഉള്ളതാണ്? കുട്ടികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ശ്രാദ്ധം നടത്തി ആര് മുക്തി നല്കും? ചെറിയ പ്രായത്തിൽ കുട്ടികൾ മരിച്ചു പോയാൽ മാതാപിതാക്കൾ എങ്ങനെ

അത് സഹിക്കും? അവർക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യണം? ദാദാശ്രീയുടെ മക്കൾ മരിച്ചുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്തത്? ബന്ധം തകരാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് എങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും? ജ്ഞാനി ഏത് ജ്ഞാനം കൊണ്ടാണ് ഭവസാഗരം തരണം ചെയ്യുന്നതിന് വഴി കാണിച്ചു തരുന്നത്?

പൂമൊട്ട് വിരിയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കല ജ്ഞാനി എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നത് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നു. ഇവിടെ രണ്ടു മുതൽ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സ് വരെ ഉള്ള കുട്ടികളെ വിരിയിപ്പിക്കുന്നത് കാണുന്നു. പ്രേമം, സമതാ, ആത്മീയത എന്നിവയുടെ നിറങ്ങളിൽ അപ്പോൾ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

കുട്ടികളെ എങ്ങനെ എഴുതിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം? എങ്ങനെ അത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യണം?

കുട്ടിക്ക് വിവാഹ പ്രായമാകുമ്പോൾ വലിയ പ്രശ്നമാകുന്നു. അനുയോജ്യരായവർ ആരാണ്? എങ്ങനെ ഇഷ്ടപ്പെടും? മാതാപിതാക്കളുടേയും കുട്ടികളുടെയും സമ്മതത്തോടെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ ദാദാശ്രീ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും വളരെ സുന്ദരമായ മാർഗ്ഗ ദർശനം നല്കുന്നു.

പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഭർത്തൃ ഗൃഹത്തിൽ എല്ലാവരേയും പ്രേമത്തോടെ വശത്താക്കാനുള്ള വളരെ സുന്ദരമായ താക്കോലുകൾ ദാദാശ്രീ നല്കിയിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്ക് ചെയ്യുന്ന സേവനം, വിനയം കൊണ്ട് അവരുടെ ആശീർവ്വാദം നേടിയെടുക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വം, അതെല്ലാം എങ്ങനെ നേടിയെടുക്കാം എന്നെല്ലാം ദാദാശ്രീ വിശദീകരിക്കുന്നു.

അവസാനമായി വൃദ്ധരുടെ വിഷമങ്ങളും അവ പരിഹരിക്കുന്നതിന് വൃദ്ധാശ്രമങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയും, എങ്ങനെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതം നയിക്കാം തുടങ്ങിയ സുന്ദരമായ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇവിടെ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാതാപിതാക്കളുടേയും കുട്ടികളുടേയും എല്ലാം വ്യവഹാരം ആദർശപൂർണ്ണമായിത്തീരും.

ഡോ. നീരുബെൻ അമീൻ

ഉള്ളടക്കം

വിഷയം **പേജ്**

ഒന്നാം ഭാഗം
കുട്ടികളോടുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ ആദർശപരമായ പങ്ക്

1	മൂല്യങ്ങൾ വളർത്താൻ	1
2	ഇത് നിർബന്ധമാണ്, പിന്നെ എന്തിനാണ് പരാതിപ്പെടുന്നത്?	8
3	കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് വഴക്കു കൂടരുത്	11
4	യോഗ്യതയില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കന്മാർ	13
5	തിരിച്ചറിവിലൂടെ കുട്ടികൾ മെച്ചപ്പെടുന്ന	20
6	പ്രേമം കൊണ്ട് അവരെ ജയിക്കു	24
7	ചീത്ത ശീലങ്ങളെ ഈ രീതിയിൽ തരണം ചെയ്യാം	28
8	ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകളോടു കൂടിയ ഒരു പുതിയ തലമുറ	34
9	മാതാപിതാക്കളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ	37
10	സംശയങ്ങൾ കാരണം കഷ്ടപ്പാടുകൾ	55
11	നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി എത്രമാത്രം പൈതൃകസ്വത്ത്?	58
12	മോഹം മൂലം ജന്മ ജന്മാന്തരമുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ	62
13	മക്കളില്ലാത്തത് അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കു	68
14	ബന്ധങ്ങൾ: ആപേക്ഷികമാണോ, യാഥാർത്ഥ്യമാണോ?	73
15	കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ മാത്രമാണ് എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും	75

രണ്ടാം ഭാഗം
മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കുട്ടികളുടെ പെരുമാറ്റം

16	യുവതലമുറയുമായി ദാദാജിയുടെ സത്സംഗം	80
17	ഭാര്യയെ തെരഞ്ഞെടുക്കൽ	83
18	ഭർത്താവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കൽ	92
19	ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീണ്ട സേവനത്തിലെ സന്തോഷം	107

തലമുറകളുടെ വിടവ്

മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

[1] മൂല്യങ്ങൾ വളർത്താൻ

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇവിടെ, അമേരിക്കയിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്കു പണമുണ്ട്, പക്ഷേ നമുക്ക് ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ കുറവാണ്. ഇങ്ങനെ നമുക്ക് അത്തരമൊരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, ഞങ്ങളെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: മാതാപിതാക്കൾ സ്വയം സദാചാര മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തണം. അത് സ്നേഹമയമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം വീട്ടിലുണ്ടാക്കും. മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നുള്ള സ്നേഹം, കുട്ടികൾക്ക് അവരെ വിട്ടുപോകാൻ കഴിയാത്ത വിധം തീവ്രമായിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ നന്നാക്കണമെങ്കിൽ, അതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങളിൽ തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്താൽ ബന്ധിതരാണ്.

മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മൂല്യബോധം തന്നെ വളർത്തണം. യു.എസ്.എ യിലെ പല മാതാപിതാക്കളും തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ മാംസം കഴിക്കുന്നതായും അസ്വീകാര്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായും എന്നോട് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കാറുണ്ട്. ഉണ്ട് എന്നാണ് അവരുടെ ഉത്തരം. ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു കുട്ടികൾ എപ്പോഴും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ സദാചാരമൂല്യങ്ങൾ അനുകരിക്കുന്നുവെന്ന്. ചിലപ്പോൾ കുട്ടികൾ, വീട്ടിനു പുറത്ത് വ്യത്യസ്തമായി പെരുമാറിയേക്കാം. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്ന രീതിയിൽ നിങ്ങളുടെ കടമ കുട്ടികളിൽ നല്ല മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുക എന്നതാണ്. അതിൽ നിങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്താൻ പാടില്ല.

അവർ നോൺ വെജിറ്റേറിയൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഉറപ്പുവരുത്തുകയും വേണം. നിങ്ങൾ

മാംസാഹാരം കഴിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ജ്ഞാനം സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം അത് അവസാനിപ്പിക്കണം. (ജ്ഞാനം എന്നു പറയുന്നത് ദാദാജി അതാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മാവിനെ കുറിച്ച് നല്കുന്ന അറിവും, ആത്മാവിനേയും അനാത്മാവിനേയും വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയാണ്.) കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പിന്തുടരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ കുട്ടികൾ വളരുമ്പോൾ, ഞങ്ങളെങ്ങനെയാണ് അവരിൽ നമ്മുടെ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളിൽ കാണുന്നതെല്ലാം കുട്ടികൾ പഠിക്കും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മതവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അവരും അത് ചെയ്യും. അവർ നിങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് പഠിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ പുകവലിച്ചാൽ, അവരും വലിക്കും. നിങ്ങൾ മദ്യം കുടിക്കുകയും മാംസാഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവരും അതു ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്, അവർ അനുകരിക്കും. അവർ നിങ്ങളെ അനുകരിക്കാനും, മാതാപിതാക്കളുടെപ്രവർത്തികളെക്കാളും കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു പോകാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവരെ ഒരു നല്ല സ്കൂളിലാക്കിയാൽ, അവർക്ക് നല്ല ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു മാത്രമേ കുട്ടികൾക്ക് നല്ല മൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കു. അവരല്പം അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നും, കൂട്ടുകാരിൽ നിന്നും, അവരുടെ പ്രായക്കാരിൽ നിന്നും, ചുറ്റുമുള്ള മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നുമെല്ലാം പഠിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അവർ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് പഠിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ സാന്മാർഗ്ഗികമായി നേരെയായാലേ കുട്ടികളും നേരെയാവൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇന്ത്യയിലേക്കയച്ചാൽ, അത് ഞങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റാതിരിക്കലാവില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല, നിങ്ങളവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഉപേക്ഷിക്കുകയല്ല. ആവശ്യമായ സാമ്പത്തികസഹായമെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് നല്കാം. ഇന്ത്യയിലെ ആളുകൾ തന്നെ കുട്ടികളെ അയക്കുന്ന ചില നല്ല സ്കൂളുകൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. അവിടെ കുട്ടികൾക്ക്

ഗുണമേന്മയുള്ള താമസസൗകര്യങ്ങളും നല്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, ഞങ്ങൾക്ക് സമാധാനപൂർവ്വവും സന്തോഷപൂർണ്ണവുമായ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം നല്കൂ.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ച് വളരുന്ന കുട്ടികൾ നല്ലവരും നന്മകളുള്ളവരുമായി വളരും. കുട്ടികളുടെ പെരുമാറ്റം അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ പെരുമാറ്റം കണ്ടുപഠിച്ചിട്ടാണ് ചീത്തയായി പോകുന്നത്. കുട്ടികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ അനുയോജ്യമല്ലാത്ത രീതിയിൽ പെരുമാറുന്നു. അവർ കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് മോശമായ ആംഗ്യങ്ങളും കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായും കുട്ടികൾ ചീത്തയാവുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് എന്ത് സ്വാധീനമാണ് അതിൽ നിന്നുണ്ടാവുക? നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. തീ ഒരു കുട്ടിയിൽ എന്ത് ഫലമാണുണ്ടാക്കുന്നത് എന്നു നോക്കുക. തീയിന്റെ അതിരുകളെ കുട്ടികൾ പോലും മാനിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മാതാപിതാക്കളുടെ മനസ്സുകൾ തകർന്നതും അസ്വസ്ഥവുമാണ്. അവരുടെ സംസാരം ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതും മുറിവേല്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കുട്ടികൾ ചീത്തയായിരിക്കുന്നത്. ഭാര്യയും ഭർത്താവും പോലും പരസ്പരം വേദനിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല രക്ഷിതാവിന്റെ ചുമതലയെന്താണ്? കുട്ടിക്ക് പതിനഞ്ച് വയസ്സാവുമ്പോഴേക്കും അവർ കുട്ടിയിൽ ഏറ്റവും നല്ല മൂല്യങ്ങളെല്ലാം വളർത്തിയിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സദാചാരബോധമെല്ലാം ഇല്ലാതായി വരികയാണ്. അവിടെയാണ് പ്രശ്നമിരിക്കുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: അതില്ലാതായി വരികയല്ല. അത് മുഴുവനായും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളൊരു *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* കണ്ടുമുട്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായ സദാചാരമൂല്യങ്ങളും മാനവികതയിലെ നന്മകളുമെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ച് വരാൻ പോകുന്നു. ഓരോ ചെറുപ്പക്കാരനും ലോകത്തെ മുഴുവനും സഹായിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. അവനു വേണ്ടത് ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും പിന്തുണയുമാണ്. അത്തരം

മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമില്ലാതെ യുവാക്കൾ സ്വാർത്ഥരും ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് സ്വയംകേന്ദ്രീകൃതമായ കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവരും ആയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ലൗകികസൗകര്യങ്ങൾക്കും സന്തോഷങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അവർ മറ്റുള്ളവരെ ഇരകളാക്കുന്നു. സ്വന്തം സന്തോഷങ്ങൾ ത്യജിക്കുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനാവും.

പണമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഒരു സമ്പന്നനായ ബിസിനസ്സ് കാരനുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. "സേഠ്, അങ്ങ് പണമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ കുടുംബം നശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളും ആൺമക്കളുമെല്ലാം ഓടി നടക്കുകയാണ്. അതുപോലെ ഭാര്യയും. എല്ലാ ദിശകളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുകയാണ്.'' അപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. "ഞാനെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?'' ഞാൻ പറഞ്ഞു, "ജീവിതം എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. പണമുണ്ടാക്കുക മാത്രമായിരിക്കരുത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യവും ശ്രദ്ധിക്കു. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദയസ്തംഭനമുണ്ടാവും. ആരോഗ്യം ശ്രദ്ധിക്കു. പെൺമക്കളെ സദാചാരത്തോടെ വളർത്താൻ നോക്കു. നിങ്ങളുടെ വീടിന്റെ എല്ലാ മൂലകളും നിങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കണം. വീടിന്റെ ഒരു മൂല മാത്രം വൃത്തിയാക്കിയാൽ മറ്റു മൂലകളിൽ അടിഞ്ഞുകൂടുന്ന വൃത്തികേടുകൾക്കെല്ലാം എന്തു സംഭവിക്കും? നിങ്ങൾ എല്ലാ മൂലകളും വൃത്തിയാക്കണം.'' നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ ഈ രീതിയിൽ ജീവിക്കാനാവും? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുമായി നല്ല വ്യവഹാരം നടത്തുക. അവരിൽ നല്ല മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുക. ഈ പ്രക്രിയയിൽ നിങ്ങൾക്ക് വേദനിക്കേണ്ടി വന്നാൽ അത് നല്ലതാണ്, പക്ഷെ അവർക്ക് നല്ല സദാചാരബോധം നല്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളവരെ നന്നാക്കാൻ പറ്റാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ നന്നാവുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കളെന്ന നിലക്ക് ഞങ്ങളതെല്ലാം വിധിക്ക് വിടണോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതായ രീതിയിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ

നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വല്ലതുമുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമം ഞങ്ങളുടെ തിരിച്ചറിവും ബുദ്ധിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി എങ്ങനെയുള്ളതാണ് എന്നതിന് ഞാനൊരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരാൾ സ്വയം ജഡ്ജിയും വക്കീലും വാദിയുമാണെങ്കിൽ എന്ത് ന്യായമാണ് നിലനില്ക്കുക? നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്ത് തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ പോലും ബുദ്ധി എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ കൂടെ തന്നെ ആയിരിക്കും.

അവരെ ഒരിക്കലും വിധിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കരുത്. അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അവരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരു പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാകില്ല. കുട്ടികൾ ജനനസമയത്ത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവരെ സഹായിക്കുകയും വളർത്തുകയും വേണം, അങ്ങനെ അവർ തഴച്ചുവളരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ നമ്മൾ എല്ലാം ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ആത്യന്തികമായി, അവരെ അവരുടെ വിധിക്ക് വിടണോ?

ദാദാശ്രീ: അവരെ അങ്ങനെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല. അവരങ്ങനെ ആവുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരിക. ഞാനവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാം. അവരെ വെറുതെ അങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല. അത് വളരെ അപകടമാണ്.

തന്റെ കുട്ടി മീശ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഒരു പിതാവ് സന്തോഷിച്ചു. "നോക്കൂ, എന്തു രസം, അവൻ എന്റെ മീശ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു!" അങ്ങനെ പറഞ്ഞ് അയാൾ ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിങ്ങൾ കുട്ടിയുടെ ഇഷ്ടം പോലെ എല്ലാം ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ചെറിയൊരു നുള്ളു കുട്ടിക്കു കൊടുക്കണം. അവനു മനസ്സിലാവണം അവൻ ചെയ്തത് തെറ്റാണ് എന്ന്. കുട്ടിയെ അടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഒരു ചെറിയ നുള്ളു കൊടുത്താൽ മതി.

ഒരാൾ അടുക്കളിയിൽ പാചകം ചെയ്യുന്ന തന്റെ ഭാര്യയെ വിളിക്കുന്നു. അവൾ തിരിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. "എന്താ? ഞാൻ പാചകം

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്!'' അയാൾ വീണ്ടും ഉറക്കെ പറയുന്നു. "വാ, വേഗം വാ." അവൾ ഓടി വരുന്നു. "എന്താ?'' അവൾ ചോദിക്കുന്നു. "നോക്ക് നമ്മുടെ മോൻ എത്ര മിടുക്കനാണ്. 'അവൻ കാൽവിരലിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് എന്റെ കോട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ കൈ നീട്ടി കുറച്ച് പണം എടുത്തു!''' കുട്ടി എന്തു വിചാരിക്കും. "ഇന്ന് ഞാൻ ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമാണിത്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഞാൻ പഠിച്ചു!'' ശരിക്കും എന്തു സംഭവിച്ചു? അവൻ ഒരു കള്ളനായി. അടുത്തതായി എന്തുണ്ടാവും? കുട്ടിയുടെ ബോധത്തിൽ ആരുടെയെങ്കിലും കാശ് കട്ടെടുക്കുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ് എന്നു തോന്നും.

വിഡ്ഢി! അയാൾ സ്വയം ലജ്ജിക്കണം. അവൻ എങ്ങനെയുള്ള പിതാവാണ്? കുട്ടിക്ക് എന്തു തരം പ്രോത്സാഹനമാണ് ലഭിക്കുന്നത് എന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? കളവ് ചെയ്യുമ്പോൾ, എന്തോ വലിയ കാര്യമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് കുട്ടിക്കു തോന്നുന്നത്. കുട്ടിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനോ നിരുത്സാഹ പെടുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി എന്ത് പറയണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പിതാവിന് കുറച്ച് ധാരണയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഇവരെല്ലാം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താത്ത പിതാക്കന്മാരും പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത അമ്മമാരുമാണ്! അച്ഛൻ ഒരു മുള്ളങ്കിയും അമ്മ ഒരു കാരറ്റും ആണെങ്കിൽ, കുട്ടികൾ എങ്ങനെയായിരിക്കും? തീർച്ചയായും ആപ്പിൾ അല്ല!

സമയചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് കുട്ടികളെ എങ്ങനെ വളർത്തണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വൈദഗ്ധ്യമോ അറിവോ ഇല്ല, പലപ്പോഴും അവർക്ക് തെറ്റായ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നു. അവർ പുറത്തു പോകുമ്പോൾ ഭാര്യ ഭർത്താവിനോട് കുട്ടിയെ പിടിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കും. അയാൾ അതു ചെയ്യാൻ മടിച്ചാൽ, അവളയാളെ കുറ്റം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. കുട്ടിക്ക് അവൾ മാത്രമല്ല ഉത്തരവാദി, അയാളും പങ്കാളിയാണ് അതുകൊണ്ട്, അതിനെ വളർത്തുന്നതിലും രണ്ടുപേർക്കും ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്ന് അവൾ പറയും. അവൾ ശല്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അയാൾക്കു മറ്റൊരുവഴിയുണ്ടാവില്ല. അവർ

കുട്ടികളെ പട്ടണത്തിൽ മുഴുവൻ എടുത്തു നടക്കേണ്ടി വരും. ഇത്തരത്തിലുള്ള അമിതമായ ശ്രദ്ധ വളരുന്ന കുട്ടിയെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കും. എങ്ങനെ കുട്ടി നോർമലായി വളരും?

ഒരു ബാങ്ക് മാനേജർ എന്നോട് ഒരു ദിവസം പറഞ്ഞു. " ദാദാജി, ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയോടോ മക്കളോടോ ഒരു വാക്ക് പോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല, അവർ എന്ത് പറഞ്ഞാലും തെറ്റ് ചെയ്താലും ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.'' അയാളുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് ഞാനയാളെ പ്രശംസിക്കും എന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിലായിരുന്നു അയാൾ. പക്ഷെ, അതിനു പകരം ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ആരാണ് നിങ്ങളെ ബാങ്ക് മാനേജർ ആക്കിയത്? സ്വന്തം കുടുംബം പോലും മാനേജ് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. ഈ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഡ്ഢി നിങ്ങളാണ്. നിങ്ങളെ ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല!'' അയാൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇതിനൊരു മെഡൽ അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നോ? നിങ്ങളുടെ കുട്ടി എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്യുന്നു, നിങ്ങൾ അവനോട് ചോദിക്കണം, 'നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇത് ചെയ്തത്? ഇനി മുതൽ ഇതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുത്' നിങ്ങൾ അവനെ നാടകീയമായി (ഒരു വിശ്വാസയോഗ്യമായ രീതിയിൽ) ബോധ്യപ്പെടുത്തണം; അല്ലാത്തപക്ഷം താൻ ചെയ്തതെല്ലാം ശരിയാണെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കും, കാരണം അച്ഛൻ അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. അയാൾ ഒന്നും പറയാത്തതിനാൽ അവന്റെ വീട് തകർന്ന നിലയിലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാം പറയണം, പക്ഷേ നാടകീയമായി, നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ വേദിയിൽ ഒരു നാടകത്തിലിരിക്കുന്നതുപോലെ. അയാൾ തന്റെ പങ്ക് അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നിർവഹിക്കണം, എന്നാൽ യാതൊരു ആസക്തിയും വെറുപ്പും കൂടാതെ.

എല്ലാ രാത്രിയും നിങ്ങൾ മക്കളോട് സംസാരിക്കണം. കാര്യങ്ങൾ പറയുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും വേണം. സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം അവരോട് സംസാരിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം. അവരുടെ പുരോഗതിയുടെ എല്ലാ മേഖലകളിലും നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയുണ്ടാവണം. അവർക്കിപ്പോൾ വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. പക്ഷെ അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം വേണം. അവരെ നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുകയും വേണം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ നല്ല ശീലങ്ങൾ പഠിക്കുക. എന്നും കുളിച്ചതിനുശേഷം ലോകശാന്തിക്കും ലോകമോക്ഷത്തിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇതു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു കുട്ടികളിൽ നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുക, അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിക്കും. ഇതാണ് രക്ഷിതാവ് എന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളുടെ കടമ. എന്നും "ദാദാ ഭഗവാൻ നാ അസീം ജയ് ജയ് കാർ ഹോ" (അകത്തിരിക്കുന്ന ഭഗവാനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന) എന്നു പാടാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇതുകൊണ്ട് ധാരാളം കുട്ടികൾക്ക് ഗുണമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഏകാഗ്രത വർദ്ധിക്കുകയും, പഠനത്തിൽ സഹായമാവുകയും ചെയ്യും. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഭഗവാൻ അകത്താണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടും. ധാരാളം കുട്ടികൾക്ക് അതുകൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടാവുകയും അവർ മറ്റു ദിശകളിലേക്ക് പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സിനിമകൾക്കും മറ്റും പോകുന്നത് ഇപ്പോൾ അവർക്ക് സന്തോഷത്തിനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗമല്ല. ആദ്യം അവർ എതിർപ്പു പറഞ്ഞു എന്നു വരും. എന്നാൽ പിന്നീടവർക്ക് മനസ്സിലാവും, പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടവർക്ക് എത്ര ഗുണമുണ്ടായി എന്ന്.

[2] ഇത് നിർബന്ധമാണ്, പിന്നെ എന്തിനാണ് പരാതിപ്പെടുന്നത്?

സ്വമനസ്സാലെ (മരാജിയത്ത്) ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല പ്രവർത്തികൾക്ക് ബഹുമതിയുണ്ട്. എന്നാൽ ആളുകൾ, സ്വയം ചെയ്യാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായ (ഫരാജിയത്ത്) കടമകൾ ചെയ്യുമ്പോഴും ബഹുമതി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്കായി ഒരുപാട് ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന തോന്നൽ കാരണം മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളിൽ നിന്ന് അഭിനന്ദനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവർ ചെയ്തതും ചെയ്യുന്നതും എല്ലാം അവരുടെ കടമയും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതും ആണെന്നിരിക്കെ എന്തിനാണ് അവർ പ്രശംസ തേടുന്നത്?

തന്റെ മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവ് നൽകുന്നതിന്ന് ഒരു വലിയ കടം വന്നതിനാൽ ഒരാൾ തന്റെ മകനോട് അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി ഒരു ലോണെടുത്ത്

കടക്കാരനായില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ എങ്ങുമെത്തുമായിരുന്നില്ല എന്ന് അയാൾ തന്റെ മകനോട് ആക്ഷേപം പറയുകയും അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാനയാളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട്, അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും പറയാൻ പാടില്ല എന്നു ഞാനയാളോടു പറഞ്ഞു. കാരണം അയാൾ മകനു വേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം അയാൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതായിരുന്നു. അയാളുടെ മകൻ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. പക്ഷെ, അയാൾ തിരിച്ചറിവും പ്രായോഗികബുദ്ധിയും ഇല്ലാത്തവനായിരുന്നു.

നിങ്ങൾ മക്കൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണം. എന്നാൽ ചെയ്തതു മതി എന്നു കുട്ടികൾ പറഞ്ഞാലും ചില മാതാപിതാക്കൾ നിർത്തില്ല. കുട്ടികൾ സ്വയം അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, നിർത്തേണ്ട സമയമായി എന്നതിന്റെ അടയാളമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക.

നിങ്ങളുടെ മകൻ ഒരു ബിസിനസ്സ് തുടങ്ങാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം അവനു വേണ്ട സഹായം നിങ്ങൾ ചെയ്യണം. അവന്റെ ബിസിനസ്സിൽ കൂടുതലായി ഇടപെടാതിരിക്കാനുള്ള വിവേകം നിങ്ങൾ കാണിക്കണം. അവനൊരു ജോലി കിട്ടിയെന്നു വരാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവന് നിങ്ങളുടെ സഹായമൊന്നും ആവശ്യമുണ്ടാവില്ല. അപ്പോൾ അവന് നൽകാൻ തീരുമാനിച്ച ധനം അവനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ മാറ്റി വെക്കണം. അവനെന്തെങ്കിലും വിഷമങ്ങളുണ്ടായാൽ നിങ്ങളവനെ കുറച്ചു പണം നല്കി സഹായിക്കണം. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, അതവനെ കോപിപ്പിച്ചേക്കാം. അവൻ നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കാൻ പറഞ്ഞെന്നു വരാം. ചില പിതാക്കൾ കരുതും മകന് പക്വതയായിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അങ്ങനെ പറയുന്നത് എന്ന്. അവൻ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് അവനറിയില്ല. ഞാൻ ആ പിതാക്കന്മാരോട് പറയുന്നത് മക്കളുടെ ബാധ്യത ഒഴിവായതിൽ അവർക്ക് സന്തോഷിക്കാം എന്നാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് ശരിക്കും ചെയ്യേണ്ട കാര്യം? ഞങ്ങളിനിയും മക്കളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കണോ, അതോ ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയെ കരുതി സത്സംഗങ്ങളിൽ വരണോ?

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇനി എന്താണ്

നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യാനുള്ളത്? ഇനി നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം നിങ്ങളുടെ മോക്ഷമായിരിക്കണം. ഈ കുട്ടികളെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ വളർച്ചക്ക് നിങ്ങളാണോ ഉത്തരവാദികൾ? നിങ്ങൾ നട്ടുവളർത്തിയ റോസച്ചെടി രാത്രിയും വളരുന്നില്ലേ? അതുപോലെ കുട്ടികളും സ്വയം വളരുന്നു. നിങ്ങൾ കരുതും പനിനീർച്ചെടികൾ നിങ്ങളുടേതാണെന്ന്. എന്നാൽ അവക്ക് അവയുടേതായ ഒരു അസ്തിത്വമുണ്ട്. അവ ആർക്കും സ്വന്തമല്ല. ആളുകൾ അവരുടെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾക്കും അരക്ഷിതാവസ്ഥകൾക്കും അനുസരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എന്താണെന്നു വച്ചാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്റെയെല്ലാം ക്രെഡിറ്റ് നിങ്ങളെടുക്കുന്നു. അത് നിങ്ങളുടെ അഹമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: റോസാപ്പൂക്കൾക്ക് നനച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് വാടിപ്പോകും.

ദാദാശ്രീ: അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകന് ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധ നല്കിയില്ലെങ്കിൽ, അവൻ അത് ആവശ്യപ്പെടും. അവൻ കലഹമുണ്ടാക്കിയെന്നും വരാം.

നിങ്ങളുടെ ലൗകികജീവിത കടമകളും ആത്മീയ പുരോഗതിയും തമ്മിൽ എങ്ങനെ സന്തുലിതാവസ്ഥ പാലിക്കാനാവും? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ചുമതലകളിൽ വീഴ്ച വരുത്താൻ പാടില്ല. നിങ്ങളുടെ മകൻ നിങ്ങളോട് ബഹുമാനമില്ലാതെ അപമര്യാദയായി പെരുമാറിയാലും, നിങ്ങൾ അവനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റണം. പിതാവ് എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ ചുമതല എന്താണ്? കുട്ടികളെ വേണ്ട രീതിയിൽ വളർത്തി വലുതാക്കി നേർവഴിക്കു കൊണ്ടുപോവുക എന്നതാണ് നിങ്ങളുടെ ചുമതല. അവൻ നിങ്ങളോട് ബഹുമാനമില്ലാതെ പെരുമാറുമ്പോൾ, നിങ്ങളും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, അവൻ ലഹളക്കാരനാകും. അതിനു പകരം നിങ്ങൾ അവനടുത്തിരുന്ന് സമാധാനമായി മൃദുവായി സ്നേഹത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കണം. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികൾക്കും പിറകിൽ ആത്മീയമായ ഒരു തിരിച്ചറിവുണ്ടാവണം. നിങ്ങൾ ആത്മീയതയെ അകത്ത് കടക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആ ശൂന്യതയിലേക്ക് നെഗറ്റീവായ കാര്യങ്ങൾ കടന്നുകയറും. ശൂന്യത വളരെ കാലം നിലനിൽക്കില്ല. ഇക്കാലത്ത്

ഒരു വീട് നിങ്ങൾ വെറുതെയിട്ടാൽ, അവിടെ തെരുവിൽ ജീവിക്കുന്നവർ കയറി താമസമാക്കില്ലേ?

കുടുംബത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ പങ്ക് എന്താണ്? അവൾ ചുമതലകൾ നിറവേറ്റുന്നതു കണ്ട് അയൽപക്കത്തുള്ളവരെല്ലാം ആകർഷിതരാവണം. കുട്ടികളെ നല്ല സദാചാര മൂല്യങ്ങളോടെ വളർത്തുക എന്നതാണ് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശരിയായ ധർമ്മം. ഭർത്താവിന് ഈ മൂല്യങ്ങൾ കുറവാണെങ്കിൽ, അവൾ അവനേയും മൂല്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കാൻ സഹായിക്കണം. സ്വന്തം കുടുംബത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ധർമ്മം. കാര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ഒരാൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ലേ?

ചില മാതാപിതാക്കൾ മതകാര്യങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും ചടങ്ങുകളിലുമെല്ലാം വളരെയധികം മുഴുകിപ്പോകാറുണ്ട്. കുട്ടികൾ ശല്യം ചെയ്താൽ അവർക്ക് കോപം വരും. ദൈവം ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന കുട്ടികളോട് അവർ കോപിക്കുന്നു, അതേ സമയം ദൈവത്തിന്റെ മൂർത്തികളെ അവർ ആരാധിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് എപ്പോഴെങ്കിലും കോപിക്കാൻ കഴിയും? അവർക്കുള്ളിൽ ജീവനുള്ള ദൈവം വസിക്കുന്നു.

[3] കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് വഴക്കു കൂടരുത്

നിങ്ങൾ സസ്യാഹാരിയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മദ്യം കഴിക്കരുത്. ഭാര്യയോട് നിങ്ങൾ ബഹുമാനത്തോടെ പെരുമാറണം. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങൾ കുറിച്ചുവെക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റ് മാതാപിതാക്കൾ എങ്ങനെ വഴക്കുകൂടുന്നു എന്നും സ്വന്തം മാതാപിതാക്കൾ വഴക്കു കൂടുന്നില്ല എന്നതും അവർ ശ്രദ്ധിക്കും. അവരിതെല്ലാം വെറും നിരീക്ഷണം കൊണ്ട് പഠിക്കുന്നു.

എന്നും ഭർത്താവ് കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് ഭാര്യയോട് വഴക്കു കൂടുന്നു. അവരിത് കാണുമ്പോൾ അവർ വിചാരിക്കും തങ്ങളുടെ പിതാവ് തെറ്റുകാരനാണ് എന്ന്. നിങ്ങളുടെ മകൻ ചെറുതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അവന് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ന്യായ ബോധം ഉണ്ട്. അതേ സമയം പെൺകുട്ടികൾ അവരുടെ അമ്മമാരുടെ ഭാഗത്ത് നില്ക്കും. കാരണം അവരുടെ ബുദ്ധി ന്യായം അന്വേഷിക്കില്ല. അതേ സമയം ആൺകുട്ടികൾ പിതാവിനെ വിധിക്കുന്നവരാണ്. കാരണം അവരുടെ ബുദ്ധി ന്യായം അന്വേഷിക്കുന്നു. ആൺകുട്ടി വളരുമ്പോൾ,

പിതാവിനെതിരെയുള്ള അവന്റെ വിധി കൂടുതൽ ശക്തമാകുന്നു. കാരണം അവൻ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു കൂടി പിതാവിനെ കുറിച്ച് കേൾക്കുന്നു. പിതാവിനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കണം എന്ന തോന്നലും അവന് ശക്തമാകും. പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ അവൻ അമ്മയെ വിഷമിപ്പിച്ചതിന് പിതാവിനോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നു.

മാതാപിതാക്കൾ വീട്ടിൽ, കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് വഴക്കു കൂടരുത്. സ്വന്തം പെരുമാറ്റത്തിൽ അവർ ചില നിലവാരങ്ങളെല്ലാം പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. മാതാപിതാക്കളിൽ ആരെങ്കിലും തെറ്റു ചെയ്താൽ അവർ പരസ്പരം ക്ഷമിക്കണം. കുട്ടികൾ അതിന് സാക്ഷിയാവുകയും സമാധാനമുള്ളവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മാതാപിതാക്കൾക്ക് വഴക്കു കൂടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ഒറ്റക്കാവുന്ന സമയത്തിന് അവർ കാത്തിരിക്കണം. പിന്നെ അവർക്ക് ഇഷ്ടം പോലെ വഴക്കു കൂടാം. മാതാപിതാക്കൾ വഴക്കു കൂടുന്നതു കണ്ടാൽ കുട്ടികൾ ഏതെങ്കിലും ഒരാളോട് നെഗറ്റീവ് ഭാവമുള്ളവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും മാതാപിതാക്കൾ തന്നെയാണ് ഇക്കാലത്ത് കുട്ടികളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉത്തരവാദികൾ.

ഡിന്നർ ടേബിളിൽ (അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ) ചില പിതാക്കന്മാർ, ഒരല്പം ഉപ്പു കൂടിയാലോ തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് യോജിക്കാത്ത എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം ഉണ്ടെങ്കിലോ വലിയ കോലാഹലം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കുടുംബനാഥന്മാരായതുകൊണ്ട് ഏതു സമയത്തും കോപിച്ച് ലഹളയുണ്ടാക്കാം എന്നാണ് അവരുടെ വിചാരം. അത്തരം പൊട്ടിത്തെറികൾ ഉണ്ടാവുമ്പോൾ കുട്ടികൾ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടും. പിതാവിന് ഭ്രാന്തു പിടിച്ചോ എന്നായിരിക്കും അവർ വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒന്നും പറയാൻ അവർക്ക് ധൈര്യം ഉണ്ടാവില്ല. അവർ അവരുടെ വികാരങ്ങൾ അടക്കിവെക്കുന്നു. എന്നാൽ മനസ്സിൽ അവർ പിതാവിനെ കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാതാപിതാക്കൾക്കിടയിലെ ഇത്തരം രംഗങ്ങൾ കണ്ടു മടുത്തു കുട്ടികൾ. ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കില്ലെന്ന് പോലും തീരുമാനിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്ന് ഞാൻ അവരോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ വഴക്കിടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവർ എന്താണ് വിവാഹം എന്ന് കണ്ടുവെന്നും ദാമ്പത്യത്തിൽ സന്തോഷമില്ല എന്ന

നിഗമനത്തിൽ എത്തിയെന്നും അവർ എന്നോട് പറയുന്നു.

[4] യോഗ്യതയില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കന്മാർ

തന്റെ മക്കൾ ധിക്കാരികളായി മാറിയെന്ന് ഒരിക്കൽ ഒരു അച്ഛൻ എന്നോട് പരാതിപ്പെട്ടു. അവരുടെ ധിക്കാരം അവന്റെ മുൻകാല പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ യോഗ്യനായ ഒരു പിതാവാണെങ്കിൽ, അവന്റെ മക്കൾ പ്രതികാരം ചെയ്യില്ല. ഇത്തരം പരാതികൾ ഉന്നയിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വന്തം നിഷേധാത്മകത തുറന്നുകാട്ടുകയായിരുന്നു.

നിങ്ങൾ സ്ഥിരമായി കുട്ടികളെ വഴക്കു പറയുകയും അവരോട് കടന്നു പോകാൻ പറയുകയും എല്ലാം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ ചീത്തയാവും. അവർ നന്നാവണമെങ്കിൽ, അവരെ എന്നെ ഏല്പിക്കു. ഞാനവരോട് സംസാരിച്ച് അവരെ നല്ലവരാക്കി മാറ്റിത്തരാം.

കുട്ടികളുടെ അനുസരണക്കേട് മാതാപിതാക്കളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. മാതാപിതാക്കൾ തന്നെയാണ് കുറ്റക്കാർ. അതുകൊണ്ട് ഞാനവരെ "യോഗ്യതയില്ലാത്ത അമ്മമാർ, യോഗ്യതയില്ലാത്ത പിതാക്കന്മാർ" എന്ന് വിളിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ അവരുടെ വഴിക്കു തിരിയുന്നതിൽ അത്ഭുതമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ യോഗ്യതയുള്ള പേരന്റിനു ആവശ്യമായ ഗുണങ്ങൾ നേടിയെടുക്കണം എന്നു പറയുന്നത്.

എങ്ങനെ ജീവിതം ജീവിക്കണം എന്നോ എങ്ങനെ ലോകം നീങ്ങുന്നു എന്നോ ഉള്ള പ്രാഥമികമായ കാര്യം പോലും ഒരു പിതാവിന് അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അയാൾ കുട്ടികളെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചില പിതാക്കന്മാർ കുട്ടികൾ വൃത്തികെട്ട വസ്തുക്കളാണ് എന്ന പോലെ അവരെ അലക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് നന്നാവാനുള്ള സഹായമാണ് നല്കേണ്ടത്. അടിയല്ല. കുട്ടികളെ അടിക്കുന്നത് വളരെ വലിയ തെറ്റാണ്. ആളുകൾ അവരുടെ കുട്ടികളെ ശാരീരികമായി, പഞ്ചിങ്ങ് ബാഗുകളെ എന്ന പോലെ, പീഡിപ്പിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടികൾ ഭയങ്കരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ പോലും, അവരുടെ പെരുമാറ്റം സ്നേഹംകൊണ്ടും തിരിച്ചറിവുകൊണ്ടും മാറ്റാൻ കഴിയുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ മാതാപിതാക്കൾ. പക്ഷെ അത്തരം

സ്നേഹം ഒരിടത്തും കാണാനില്ല, കാരണം മാതാപിതാക്കൾ സ്വയം തന്നെ സ്നേഹമില്ലാത്തവരാണ്. സ്നേഹംകൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ ലോകത്തെ കീഴ്പെടുത്താനാവൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഉന്നമനത്തെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നാം ഉത്കണ്ഠപ്പെടേണ്ടതില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർക്ക് സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കും. എന്നാലവരുടെ സ്വഭാവം നന്നാവാൻ എന്തു ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ വികാസം വാർത്തെടുക്കാൻ അറിയാവുന്ന, ***ജ്ഞാനിയെ***, മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കുന്ന കലയിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവനെ ഏൽപ്പിക്കുക. പതിനഞ്ചു വയസ്സുവരെ കുട്ടികളെ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. അതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. പിന്നെ അവൻ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, അവനെ മാറ്റേണ്ടത് ഭാര്യയുടെ ഉത്തരവാദിത്തമായിത്തീരുന്നു. കുട്ടികളെ നന്നാക്കാൻ അറിയില്ലെങ്കിലും മാതാപിതാക്കൾ അവരെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ആ ഉദ്യമത്തിൽ അവർ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഫലം വളരെയധികം മോശമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: യോഗ്യതയുള്ള മാതാപിതാക്കൾ എന്നതിന്റെ നിർവ്വചനം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: അയോഗ്യരായ മാതാപിതാക്കളെ കുട്ടികൾ ഒരിക്കലും അനുസരിക്കില്ല. അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ സ്നേഹവും അടുപ്പവും ഒന്നുമുണ്ടാവില്ല. അവർ എപ്പോഴും ആ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഒരു ശല്യമായിരിക്കും. അത്തരം മാതാപിതാക്കളെ അയോഗ്യരായ മാതാപിതാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടെ?

മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല എന്നതിന്റെ ശരിയായ ലക്ഷണമാണ് കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കുന്നില്ല എന്നത്. മണ്ണ് മോശമാണെങ്കിൽ, വിത്തും മോശമാണെങ്കിൽ, വിളവും മോശമായിരിക്കും. പിന്നെ എങ്ങനെ കുട്ടികൾ മഹാവീർ ഭഗവാനെപ്പോലെ അസാധാരണരാണ് എന്ന്

എങ്ങനെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വീരവാദം മുഴക്കാനാവും? എങ്ങനെ അത് സാധിക്കും? മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ അമ്മ എങ്ങനെയുള്ളവൾ ആയിരുന്നിരിക്കും? പിതാവ് യോഗ്യനല്ല എന്നത് വിട്ടുകളയാനാവും. എന്നാൽ ആ അമ്മ എങ്ങനെയുള്ളവൾ ആയിരിക്കണം?

ധാരാളം മാതാപിതാക്കൾ, അവർ അനുസരിക്കാത്തവരാണ് എന്ന് കുട്ടികളോടു തന്നെ ആക്ഷേപം പറയാറുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത രീതിയിൽ ആയതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് ഞാൻ ആ മാതാപിതാക്കളോട് പറയും. മാതാപിതാക്കളുടെ വാക്കുകൾ കുട്ടികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, അവരിൽ അത് സ്വാധീനമുണ്ടാക്കും. പിതാവ് കുട്ടികൾ അനുസരിക്കുന്നില്ല എന്ന് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവനാണ് എങ്ങനെ ഒരു പിതാവ് പെരുമാറണം എന്ന് അറിയാത്തത്.

നിങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ കുട്ടികൾക്ക് താല്പര്യം ഉണ്ടാകുന്ന തരത്തിൽ വേണം നിങ്ങൾ അവരോട് സംസാരിക്കാൻ. അപ്പോൾ മാത്രമേ കുട്ടികൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കൂ. ഞാൻ പറയുന്നത് നല്ലതാണ് എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയാൽ, നിങ്ങൾ ആ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ശക്തമായി സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധികൊണ്ടും പരിശ്രമം കൊണ്ടും പരിഹരിക്കാനാവാത്തത് അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഇത് ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന വാക്കുകളാണ്. ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മാതൃസ്നേഹം പോലെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതാണ്. സ്വന്തം വാക്കുകൾ കൊണ്ട് കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിയുന്ന ആളാണ് യോഗ്യതയുള്ള പിതാവ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ കുട്ടികൾ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അവർ കഠിനമായ അധികാരഭാവത്തോടെയുള്ള വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുമോ? വാക്കുകളിൽ അത്തരം ഒരു സ്വരം വന്നാൽ, അതുകൊണ്ട് ഗുണമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ കേൾക്കുന്നു, വളരെയേറെ

വിശദീകരണം നല്കിയാൽ മാത്രം.

ദാദാശ്രീ: അത് ശരിയായ കാര്യമാണ്. അത് തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം മനസ്സിലാവാത്തതു കൊണ്ടാണ് അവരോട് വളരെ അധികം വിശദീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. തിരിച്ചറിവുള്ള ആൾക്ക് ഒരു വട്ടം മാത്രമേ പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ. നിങ്ങൾ വളരെ അധികം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കത് മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതാണ് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം. നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാവുന്ന രീതിയിലെല്ലാം അവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കണം എന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശക്തിയോ അധികാരമോ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകത്തിൽ ഒരേയൊരു പിതാവ് നിങ്ങളാണ് എന്ന പോലെയാണ് നിങ്ങൾ പെരുമാറുന്നത്.

ഒരു പിതാവ് തന്റെ കുട്ടികളോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണം? അധികാരശക്തി ഉപയോഗിച്ച് കുട്ടികളെ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടുത്താനോ അമിതമായി കർശനക്കാരനാവാനോ പാടില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾ അവനെ വിഷമിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ എന്തു ചെയ്യും? അപ്പോഴും അവരോട് ദയവു കാണിക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾ പ്രശ്നക്കാരാണെങ്കിൽ അത് പിതാവിന്റെ തെറ്റാണ്. അവൻ യോഗ്യത ഇല്ലാത്തവനായതു കൊണ്ടാണ് അവർ അവനെ ശല്യം ചെയ്യുന്നത്. പിതാവ് അയോഗ്യനല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾ അവനെ ശല്യം ചെയ്യുകയില്ല എന്നതാണ് ലോകനിയമം.

ചോദ്യകർത്താവ്: മകൻ പിതാവ് പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: പിതാവ് തെറ്റ് തന്റെയാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കി അതവിടെ അവസാനിപ്പിക്കണം. എങ്ങനെ ഒരു നല്ല പിതാവാകാം എന്നത് അറിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് സ്വീകരിക്കും. പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ നല്ല പിതാവാകാം എന്നതിനെ കുറിച്ച് ഒരറിവും ഇല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരിക്കൽ പിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ കാണിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ, കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തെ വെറുതെ വിടുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെങ്ങനെ പറ്റും? അത് അസാധ്യമാണ്. എങ്ങനെയാണ് പട്ടിക്കുട്ടികൾ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ ജീവിത കാലം മുഴുവനും നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നൊന്നു നോക്കൂ. പിതാവ് കുരച്ചു നടക്കുന്നത് അവർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അമ്മയാണ് കടിക്കുന്നത്.

പിതാവിനെയാണ് എപ്പോഴും കുറ്റം പറയുന്നത്. കാരണം അവനാണ് എപ്പോഴും ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് എപ്പോഴും അമ്മയുടെ ഭാഗം പിടിക്കുന്ന മനോഭാവം ഉണ്ടാവും. അതുകൊണ്ട് ഞാനൊരാളോട് പറഞ്ഞു, നീ ഭാര്യയോട് നന്നായി പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ, കുട്ടികൾ വലുതാകുമ്പോൾ, അവർ നിന്നെ കഷ്ടത്തിലാക്കും എന്ന്. ഇതാണ് പല പിതാക്കന്മാരുടേയും അനുഭവം. ചെറുപ്പത്തിൽ, അവർ നിസ്സഹായരായ അവസ്ഥയിൽ, കുട്ടികൾ പിതാവിനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ മുതിർന്നാലുടനെ അവർ അനുയോജ്യമായ രിതിയിൽ പകരം വീട്ടാൻ തുടങ്ങും.

ചോദ്യകർത്താവ്: തെറ്റ് പൂർണ്ണമായും പിതാവിന്റെയാണ് എന്നാണോ അതിനർത്ഥം?

ദാദാശ്രീ: അതെ. പിതാവിന്റെ മാത്രം. പിതാവ് പിതൃത്വത്തിന് യോഗ്യനല്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ഭാര്യ പോലും അവനെ എതിർക്കും. അവൻ കഠിനമായ രീതിയിൽ ഒരു പാഠം പഠിക്കും. പുറത്തേക്ക് അവൾ നിശ്ശബ്ദയായി പെരുമാറിയേക്കാം. പക്ഷെ എത്ര കാലം വിവാഹിതയാണ് എന്നതിന്റെ സാമൂഹ്യബാധ്യത അവൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: എപ്പോഴും പിതാവു മാത്രമാണോ കുറ്റക്കാരൻ?

ദാദാശ്രീ: പിതാവു തന്നെയാണ് എപ്പോഴും തെറ്റുകാരൻ. കാരണം, എങ്ങനെ ഒരു പിതാവാകണം എന്നറിയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാം നശിക്കും. ഒരു പിതാവാകണമെങ്കിൽ അകത്ത് വളരെയേറെ പരിശുദ്ധി ഉണ്ടാവണം. അവന്റെ ഭാര്യതന്നെ അവനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഭാര്യയുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അതായിരിക്കണം. ലൈംഗികതക്കു വേണ്ടി ഭാര്യ അവനോട് കെഞ്ചണം. ആ നിലവാരത്തിൽ അവൻ എത്തിയാലേ, അവനെ യോഗ്യനായ ഭർത്താവായി കണക്കാക്കാനാവൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: വീട്ടിൽ ഒരു പിതാവിന്റെ അധികാരം നില നിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ എല്ലാവരേക്കാളും ഉയർന്ന പദവി, അവന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരു തെറ്റായിരിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് തെറ്റല്ല. എങ്കിൽ മാത്രമേ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നീങ്ങുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിതാവ് അവന്റെ ആധികാരികത ഉറപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, കുട്ടികൾ അവൻ പറയുന്നത് അനുസരിക്കുമെന്ന് വല്ല ഉറപ്പുമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും. നിങ്ങളുടെ സത്സ്വഭാവം കുട്ടികളിലും ലോകത്തിൽ പോലും അതിന്റെ സ്വാധീനവും ഫലവും ഉണ്ടാക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: തന്റെ കുട്ടികൾ ഏറ്റവും മോശമായ തരത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ ഒരു പിതാവിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

ദാദാശ്രീ: വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം പിതാവിന്റെ തന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് പിതാവിന് അത് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്? കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ അവന്റെ ചീത്ത സ്വഭാവം കൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ അവൻ അത് അനുഭവിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവൻ നിയന്ത്രണം വിട്ട് കുട്ടികളെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അവന് ഇതുപോലെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. ശരിയായി എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നത് ശരിയായ തിരിച്ചറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ഇവിടെ ഞാൻ ശരിയായ നിയന്ത്രണത്തെ ശരിയായ തിരിച്ചറിവാണ് എന്ന് ഊന്നിപ്പറയുകയാണ്. നിയന്ത്രണം പരിശീലിക്കണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതിന്റെ നിയമങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ കണ്ണാടികളാണ്. അവർ നിങ്ങളുടെ തന്നെ തെറ്റാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

നമുക്ക് പരിശുദ്ധിയും നല്ല സദാചാര മൂല്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, കടുവകൾ പോലും നമുക്ക് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കില്ല. അപ്പോൾ നമ്മുടെ കുട്ടികളിൽ അത് എന്തു സ്വാധീനമുണ്ടാക്കും എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. നമ്മുടെ സദാചാരമൂല്യം മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നാം കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് സദാചാരത്തിന്റെ മൂല്യം മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് സദാചാരം എന്ന് എല്ലാവർക്കും

മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധം അങ്ങ് വിശദമായി പറഞ്ഞു തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: സദാചാരം എന്നു പറയുന്നത്, ശത്രുക്കളായാൽ പോലും ചിന്തകൾ, വാക്കുകൾ, പ്രവർത്തികൾ എന്നിവയിലൂടെ ആരേയും വേദനിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന ആഴത്തിലുള്ള ആന്തരിക ഉദ്ദേശം (ഭാവം) ആണ്. ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവനും, സദാചാരം ഉള്ളവനും ഒരു ജീവിയേയും ഒരല്പം പോലും വേദനിപ്പിക്കാൻ ഇച്ഛയില്ലാത്തവനും ആയവനാണ് ശീലവാൻ. അത്തരം ഒരാളുടെ മുന്നിൽ ഭീകരനായ ഒരു കടുവ പോലും ശാന്തനാവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എവിടെ നിന്നാണ് ഇന്നത്തെ മാതാപിതാക്കൾ ഈ ഗുണങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുക?

ദാദാശ്രീ: ഇത്തരം അല്പം ഗുണങ്ങളെങ്കിലും നേടിയെടുക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്നാൽ അതിനു പകരം ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകത കൊണ്ട്, ആളുകൾ സന്തോഷം തേടുന്നവരും മാനസികോല്ലാസം തേടുന്നവരുമായിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു പിതാവിന് എന്തു തരം സ്വഭാവമാണ് ഉണ്ടാവേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾ മറ്റാരേക്കാളും പിതാവിനോടൊപ്പം ആയിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അത് പിതാവിന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്നത്തെ കാലത്ത് നേരെ തിരിച്ചാണ്. പിതാവ് വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടികൾ പുറത്തായിരിക്കും. നേരെ തിരിച്ചും.

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾക്ക് പിതാവിൽ നിന്നും മാറിയിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം പിതാവിന്റെ പെരുമാറ്റം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെ ആവാൻ പിതാവ് എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: ആളുകൾ എന്നെ വന്നു കണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, അവർ കുട്ടികളായാലും, യുവാക്കളായാലും, മുതിർന്നവരായാലും, അവർ എന്നിൽ നിന്നും അകന്നു പോകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയെപ്പോലെ ആവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: എന്നെ വെറുതെ നിരീക്ഷിക്കുകയും എന്നെപ്പോലെ പെരുമാറുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കും അങ്ങനെ ആകാം. ഞാനൊരു

പെപ്സി ചോദിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നുമില്ല എന്നവർ പറയുമ്പോൾ, പച്ചവെള്ളം കൊണ്ട് ഞാൻ സംതൃപ്തനാകുന്നു. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ വല്ലാതെ കോപിക്കും. ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിന് ഒന്നും തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും വെള്ളം കുടിച്ച് ഞാൻ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യും. അതേ സമയം നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

[5] തിരിച്ചറിവിലൂടെ കുട്ടികൾ മെച്ചപ്പെടുന്നു

എപ്പോഴും വഴക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പകരം, നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. കുട്ടികളെ നന്നാക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ തുടർച്ചയായി കുറ്റം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവരെ കൂടുതൽ ചീത്തയാക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് അതിലും നല്ലത്. അവർ ചീത്തയാവുന്നു എങ്കിൽ, അതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം നിങ്ങളുടേതു മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ?

നിങ്ങൾ കുട്ടികളോട് ഒരു കാര്യം ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവർ അത് ചെയ്യണമെന്ന വാശിയിലായിരിക്കും. അത് അവരെ കൂടുതൽ ചീത്തയാക്കും. അവരെ തന്നെ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. ഈ പിതാക്കന്മാർക്ക് ജീവിതം എങ്ങനെ നയിക്കണമെന്ന് ഒരു വിവരവുമില്ല. പിതൃത്വത്തിന് വേണ്ട ആദ്യത്തെ കാര്യം എന്താണ് എന്നവർക്ക് അറിയില്ല. എന്നിട്ടും അവർ പിതാക്കന്മാരാകുന്നു. സാധ്യമായ എല്ലാ മാർഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ഞാൻ അവർക്ക് എല്ലാം വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ *ജ്ഞാനം* ലഭിച്ചവർക്ക് മക്കളെ നന്നായി വളർത്താൻ കഴിയും. അവർ കുട്ടികളോടൊപ്പം ഇരുന്ന്, സ്നേഹത്തോടെ കുട്ടികളുടെ തെറ്റുകളുടെ അനന്തര ഫലങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും എന്ന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

സാധാരണയായി മാതാപിതാക്കളിൽ ഒരാൾ കുട്ടിയെ വഴക്കു പറയുമ്പോൾ മറ്റെ ആൾ കുട്ടിയോടൊപ്പം നില്ക്കും. അപ്പോൾ കുട്ടി നന്നാവാനുള്ള സാധ്യത തന്നെ ഇല്ലാതാകുന്നു. അവന്റെ ഭാഗം പിടിക്കുന്ന ആളോട് അവന് ഇഷ്ടം തോന്നും. അച്ചടക്കം പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആളോട് അവന് ശത്രുത വളരും. വളർന്നു വന്നാൽ അവൻ ആ ആളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യും.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നയിക്കാൻ, നിങ്ങൾ ഞാൻ നല്കിയ ആജ്ഞകൾ (ജ്ഞാനവിധിക്കൊപ്പം ജ്ഞാനി നല്കുന്ന അഞ്ച് ആജ്ഞകൾ) പാലിക്കണം. കുട്ടികൾ എന്തെങ്കിലും ഉപദേശം

ചോദിക്കാതെ അവർക്ക് ഒരു ഉപദേശവും നല്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. എന്നോട് ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് നിങ്ങൾ പറയണം. അവരെ കുറിച്ച് നെഗറ്റീവ് ആയി എന്തെങ്കിലും ചിന്ത വന്നാൽ ഉടനെ നിങ്ങൾ പ്രതിക്രമണം (അവന്റെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനോട് ചെയ്ത തെറ്റിന് മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ഇനി ആവർത്തിക്കുകയില്ല എന്ന് പ്രതിജ്ഞചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നത്) ചെയ്യണം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കാനുള്ള ശക്തി നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരെയെങ്കിലും നന്നാക്കണം എന്ന പ്രതീക്ഷ ഒരിക്കലും വെച്ചു പുലർത്തേണ്ടതില്ല. മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കാനുള്ള ഏത് ആഗ്രഹവും ഉപേക്ഷിക്കുക. നിങ്ങളുടെ മനസ്സും വാക്കും പ്രവർത്തിയും ഐക്യത്തിലല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം എല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്നത് നിങ്ങൾ പറയണമെന്നും അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം എന്നുമാണ്. പക്ഷെ, ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത് സാധ്യമല്ല. വീട്ടിൽ എല്ലാവരോടും വിവേകപൂർവ്വം പെരുമാറുക.

മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ആളുകൾ തനിക്കു തന്നെയും മറ്റുള്ളവർക്കും വലിയ ദോഷമാണ് വരുത്തുന്നത്. ആദ്യം നിങ്ങൾ നന്നാവണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കാൻ കഴിയൂ.

നിരന്തരം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ കുട്ടിയുടെ തിരിച്ചറിവ് മെച്ചപ്പെടണമേ എന്ന ഭാവം നിലനിർത്തണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സാവധാനം കുട്ടിയിൽ ഒരു മാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കാനാവും. നിങ്ങളുടെ കുട്ടിക്ക് അവസാനം കാര്യം മനസ്സിലാവും. നിങ്ങൾ അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെ വഴക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് എതിരായി മാറും. കാര്യങ്ങൾ അതേപടി സ്വീകരിക്കാനും അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാനും നിങ്ങൾ തയ്യാറാവണം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടി മദ്യം കുടിക്കുന്നതാണ് നിങ്ങളുടെ ആക്ഷേപം എങ്കിൽ, ഞാൻ പറയും, അത് സ്വീകരിക്കു, കാരണം തെറ്റ് നിങ്ങളുടേതാണ്. എങ്കിലും അവനോട് ഒരു പോസിറ്റീവ് ഭാവം നില നിർത്താൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയും. പ്രകൃതിയുടെ നിയമവും ലോക

നിയമവും വ്യത്യസ്തമാണ്. ആളുകൾ നിങ്ങളോട് പറയും കുട്ടിയാണ് തെറ്റുകാരനെന്ന്. നിങ്ങൾ അത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പ്രകൃതിയുടെ നിയമം പറയുന്നു, 'തെറ്റ് നിങ്ങളുടേതാണ് എന്ന്'.

നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ചങ്ങാതിയായാൽ, അവർ നന്നാവും. എന്നാൽ രക്ഷിതാവ് എന്ന നിങ്ങളുടെ അധികാരം നില നിർത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവ നഷ്ടപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കുട്ടി മറ്റെവിടെയെങ്കിലും ആശ്വാസവും മാർഗ്ഗനിർദേശവും തേടി പോകാത്ത തരത്തിലായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ സൗഹൃദം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കൊപ്പം; ഒരു സുഹൃത്ത് ചെയ്യുന്നതു പോലെ കളിക്കുകയും, വിനോദങ്ങളിലേർപ്പെടുകയും, ചായ കുടിക്കുകയും എല്ലാം ചെയ്യണം. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവൻ നിങ്ങളുടേതാകുന്നത്. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അവനെ നഷ്ടപ്പെടും. ഏതെങ്കിലും കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം ചിതയിലേക്ക് കൂടുപോകുമോ? ഈ കുട്ടികൾ സത്യത്തിൽ നിങ്ങളുടേതൊന്നുമല്ല. പ്രകൃതി നിങ്ങൾക്കങ്ങനെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. ആദ്യം അവരോടൊപ്പം കൂട്ടുകാരനെപ്പോലെ ജീവിക്കണം എന്ന തീരുമാനം നിങ്ങൾ എടുക്കണം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയും. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരൻ തെറ്റുകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ എത്ര മാത്രം അവനെ നേരെയാക്കാൻ ശ്രമിക്കും? അവൻ കേൾക്കുന്നു എങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ അവന് ഉപദേശം നല്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അവനെ വഴക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കില്ല. അവൻ കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയും, നിനക്കു തീരുമാനം എടുക്കാം എന്ന്. നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയുടെ സുഹൃത്തായിരിക്കെ, നിങ്ങൾ ലോകവീക്ഷണത്തിൽ മാത്രമേ അവന്റെ പിതാവാണ് എന്നു കരുതാൻ പാടുള്ളൂ. മനസ്സിൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ മകനാണ് എന്നു വേണം കരുതാൻ. പിതാവ് കുട്ടിയുടെ തലത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. സുഹൃത്താവുന്നതിന് മറ്റൊരു വഴിയും ഇല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾക്ക് പതിനാറു വയസ്സായാൽ മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ സുഹൃത്താവണം എന്ന് അങ്ങു പറഞ്ഞു. നേരത്തെ തന്നെ കൂട്ടുകാരായാൽ എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: അത് വളരെ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ പത്തോ പതിനൊന്നോ വയസ്സാവാതെ നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സുഹൃത്താവാൻ കഴിയില്ല. അതുവരെ അവർ തെറ്റുകൾ വരുത്തുകയും, നിങ്ങൾ അവരെ നയിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ അച്ചടക്കം ശീലിപ്പിക്കുകയും ഒക്കെ വേണ്ടി വരും. രക്ഷിതാവ് എന്ന നിലക്ക് തങ്ങളുടെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരെല്ലാം ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. എന്നാൽ ആ ശ്രമങ്ങൾ ഫലപ്രദമായിത്തീരണം. നിങ്ങൾ പിതാവ് ആയി എങ്കിലും, കുട്ടികളെ നന്നാക്കുന്നതിനായി നിങ്ങൾ ആ പദവി ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാണോ? അവന്റെ പിതാവാണ് എന്ന വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: മെച്ചപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, അഹങ്കാരം കൂടാതെ, കർതൃത്വബോധം ഇല്ലാതെ, വെറുപ്പില്ലാതെ മെച്ചപ്പെടുത്താനായി ചെയ്യാവുന്നത് എല്ലാം ചെയ്യണം.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അവന്റെ പിതാവാണ് എന്ന തോന്നലും ബോധവും എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവനെന്റെ മകനല്ല, ഞാനവന്റെ പിതാവല്ല, എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: അതാവും ഏറ്റവും നല്ലത്.

ചിലർ എന്നെ സാധാരണ മട്ടിൽ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. ചിലർ വളരെ ഹൃദയപൂർവ്വം, സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ ദാദാ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം തുലനം ചെയ്ത് വേണ്ട രീതിയിൽ പ്രതികരിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരെന്നെ ദാദാ എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, ഉടനെ മനസ്സിൽ ഞാൻ അവരെ ദാദാ ആയി കണക്കാക്കും. അങ്ങനെ എനിക്കത് സംതുലനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എനിക്കത് വളരെ നല്ലതായി തോന്നി. എനിക്കൊരു ലാഘവത്വം അനുഭവപ്പെട്ടു. ആളുകൾ കൂടുതൽ എന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

ഞാൻ അവരെ ദാദാ ആയി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, എന്റെ വാക്കുകൾ അവരിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവർക്ക് എന്നിൽ നിന്നുള്ള പ്രേമത്തിലും ശ്രദ്ധയിലും അവർ കൂടുതൽ

സന്തോഷമുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വളരെ സൂക്ഷ്മവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യമാണ് ഇത്. ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും അതു തന്നെ ചെയ്യാൻ പഠിച്ചാൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിതാവ് വിചാരിക്കുന്നു, എന്താണ് കുട്ടി തന്നോട് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാത്തത് (ക്രമീകരിക്കാത്തത്) എന്ന്.

ദാദാശ്രീ: കാരണം പിതാവ്, അയാളുടെ പിതാവ് എന്ന അധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് തെറ്റാണ്. പിതൃത്വം എന്ന വിശ്വാസം തന്നെ തെറ്റാണ്. താൻ ഭർത്താവാണ് എന്ന വിശ്വാസവും തെറ്റാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിലും ഉപരിയായി, കുട്ടികളോട് ഞാൻ നിന്റെ പിതാവാണ്, ആ സത്യത്തെ ബഹുമാനിക്കണം, എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ തന്റെ പിതൃത്വം ഉറപ്പിക്കാനായി ശ്രമിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: "ഞാൻ നിന്റെ പിതാവാണ് എന്നറിയില്ലേ?" എന്ന് ഒരാൾ തന്റെ മകനോട് ഒച്ച വെക്കുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കാനിടയായിട്ടുണ്ട്. എന്തൊരു ഭ്രാന്തനായിരിക്കും അങ്ങനെ പറയുന്ന ആൾ? അവനോട് അത് പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? ലോകം മുഴുവൻ അത് അറിയുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് അയാൾ അത് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്:"ആരാണ് നിങ്ങളോട് ഞങ്ങളെ ഈ ലോകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞത്?" എന്ന് കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളോട് പറയുന്നതും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, എങ്ങനെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് തല ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനാവും?

[6] പ്രേമം കൊണ്ട് അവരെ ജയിക്കുക

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ തെറ്റുവരുത്തുമ്പോൾ നാം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പുകൾ നല്കണ്ടേ?

ദാദാശ്രീ: ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടോ, അതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ, ചെയ്തത് ശരിയാണ് എന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ എന്നു മാത്രമേ ചോദിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. തെറ്റാണ്

ചെയ്തത് എന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടാണ് വീണ്ടും അവർ അത് തുടരുന്നത് എന്നു ചോദിക്കാം. അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാനും വിലയിരുത്താനും ഒക്കെയുള്ള കഴിവുണ്ട്. തെറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ ജന്മവാസനയാൽ തന്നെ അവർ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിമർശിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവർ എതിർക്കുകയും ആവശ്യമില്ലാതെ കോപിക്കുകയും ചെയ്യും.

മറ്റെ ആളുടെ അഹങ്കാരത്തെ ഇളക്കാത്ത തരത്തിൽ സംസാരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അധികാര സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കരുത്. ഞാൻ ആളുകളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അഹങ്കാരത്തിന് ഒരിക്കലും ചലനം ഉണ്ടാവില്ല. കാരണം എന്റെ സംസാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സ്വരം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്ന സമയത്ത് നാം കടുത്ത ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അപരാധമായ (പാപം) കർമ്മമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അത്തരം ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തുള്ള ഭാവം എന്താണ്? നിങ്ങളുടെ മുഖം വെറുപ്പു കൊണ്ട് വൃത്തികെട്ടതായി തീരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എപ്പോഴും ശാന്തമായി സംസാരിക്കുക, മൃദുവായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുക. ഒരിക്കലും കടുത്തതും വൃത്തികെട്ടതുമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കരുത്. ആവശ്യത്തിനു മാത്രം സംസാരിക്കുക. സ്നേഹത്തോടെയും വാത്സല്യത്തോടെയും സംസാരിക്കുക. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് അവനെ ജയിക്കാൻ കഴിയും. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിജയിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും കടുത്ത പെരുമാറ്റം ഉണ്ടായാൽ അത് അവനെ സ്വന്തം ഭാഗം ന്യായീകരിക്കാനും, നിങ്ങളോട് വെറുപ്പ് ഉണ്ടാക്കാനും ഇടയാക്കും. ഇപ്പോൾ അവൻ നിസ്സഹായനാണ്. പക്ഷെ, ഉള്ളിൽ അവൻ വലുതാവുമ്പോൾ നിങ്ങളോട് പകരം വീട്ടാനുള്ള നിഷേധാത്മക (നെഗറ്റീവ്) കർമ്മങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഫലം പെട്ടന്നു കണ്ടില്ലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും. അവനിൽ സ്നേഹം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്ക് ബഹുമതികളായി വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: കാര്യങ്ങൾ എത്ര വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും അവർക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കേണ്ട കാര്യം ഒന്നും ഇല്ല. അവരെ സ്നേഹിക്കു. മൃദുവായി അവരോട് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരോട് എപ്പോഴെങ്കിലും കടുത്ത ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാറുണ്ടോ?

കത്തുന്ന കൽക്കരി കഷണങ്ങൾ നാം എങ്ങനെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുക. അതെടുക്കാനുള്ള ഉപകരണം നാം ഉപയോഗിക്കും. കൈകൊണ്ട് നേരിട്ട് അത് എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: കൈ പൊള്ളും.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ അത് പിടിക്കാനുള്ള ഉപകരണം ആവശ്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇവിടെ എന്ത് ഉപകരണമാണ് ഉപയോഗിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: അത്തരം ഉപകരണങ്ങൾ പോലെയുള്ള ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലുണ്ട്. അവർക്ക് സ്വയം വേദനിക്കുകയില്ല, അതോടൊപ്പം സ്വയം വേദനിപ്പിക്കുന്നവരെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവർക്ക് കഴിയും. കുട്ടികളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അയാൾക്ക് നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യത്തിന് ഊന്നൽ നല്കാനും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനും കഴിയും. പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തണം. അതല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും വേദനിക്കാനിട വരും.

നിങ്ങൾ പറയുന്നതു കൊണ്ട് കാര്യമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളത് വിട്ടു കളയണം. കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സമയത്ത് നിങ്ങൾ വെറും വിഡ്ഢിയാണ്. അത് വ്യർത്ഥമാവും എന്നു മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ സമാധാനവും ആത്മീയമായ പുരോഗതിയും നശിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾ അതിരു കവിയാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതൊക്കെ വൈകാരികപ്രകടനമാണ്. സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവരേയും വൈകാരിക ഭാവമുള്ളവരാണ് എന്നു

വിളിക്കാനാവും. എല്ലാം സാധാരണ (നോർമൽ) നിലയിലുള്ളതായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എല്ലാം ഡ്രാമാറ്റിക് (നാടകീയം) ആവണമെന്നാണ്. ഒരു നാടകത്തിൽ എന്ന പോലെ നിങ്ങളുടെ ഭാഗം നിങ്ങൾ ബോധ്യമാവുന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കണം. കാഴ്ചക്കാർ പോലും യാഥാർത്ഥ്യമാണ് എന്നു കരുതുന്ന തരത്തിൽ ആണ് അഭിനേതാക്കൾ അവരുടെ ഭാഗം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അഭിനേതാക്കൾ രംഗത്തു നിന്നും പോകുമ്പോൾ, അവർക്കറിയാം അതെല്ലാം വെറും നാടകമായിരുന്നു സത്യമായിരുന്നില്ല എന്ന്.

ഈ ലോകം നന്നാക്കാൻ ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗമേ ഉള്ളൂ. അത് സ്നേഹത്തിലൂടെയാണ്. എന്നാൽ ലോകം സ്നേഹം എന്നു കണക്കാക്കുന്നത് വെറും മോഹമാണ്. എല്ലാ മോഹങ്ങളിലും സ്വാഭാവികമായും പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ള ചൈനാ പാത്രം പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ ആ സ്നേഹം എവിടെയാണ്? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരും കോപിഷ്ഠരും ആകുന്നു. അത് യഥാർത്ഥ സ്നേഹമല്ല. കുട്ടികൾ യഥാർത്ഥ പ്രേമമാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. പക്ഷെ അവർക്കത് കിട്ടുന്നില്ല. അവർക്കു മാത്രമേ അവരുടെ വിഷമാവസ്ഥ അറിയൂ. അവർക്ക് അവരുടെ അവസ്ഥ സഹിക്കാനും കഴിയുന്നില്ല, അത് പ്രകടിപ്പിക്കാനും കഴിയുന്നില്ല.

ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. അവരെ എങ്ങനെ നയിക്കണം എന്ന് എനിക്കറിയാം. അവരോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹം സ്ഥിരമാണ്. എന്റെ സ്നേഹം കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യില്ല. കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്ന സ്നേഹം സ്നേഹമല്ല. അത് മോഹം മാത്രമാണ്. സ്ഥിരമായ സ്നേഹമാണ് ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം. അതിന് എല്ലാവരേയും ജയിക്കാൻ കഴിയും. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്ക് ആരേയും ജയിക്കാനില്ല. പക്ഷെ, അവർ എന്റെ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ കീഴടങ്ങുന്നു. ജനങ്ങൾ ശരിയായ സ്നേഹം ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. **ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ** ഹൃദയത്തിലാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹം ഇരിക്കുന്നത്. ഇത് പരിപൂർണ്ണവും വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്തതുമായ സ്നേഹമാണ്. **ജ്ഞാനിയുടെ** സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാണ്.

ഞാൻ കുട്ടികളോട് വളരെ നന്നായി ഇണങ്ങിപ്പോകുന്നു. അവർ എന്നെ കൂട്ടുകാരനാക്കും. അവരുടെ വീടുകളിലെത്തിയാൽ നിലത്തിഴയുന്ന കുട്ടികൾ പോലും വന്ന് എന്നെ അകത്തേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യും. നിങ്ങൾ അവരെ ലാളിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ ലാളിക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, കുട്ടികളെ ലാളിക്കുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിവരിച്ചു തരുമോ?

ദാദാശ്രീ: രണ്ടു വർഷം അകന്നു നിന്ന് തിരിച്ചു വരുന്ന പിതാവ് മോഹം കരകവിഞ്ഞ് തന്റെ കുട്ടിയെ വളരെ മുറുക്കി ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. കുട്ടിക്ക് ശ്വാസം മുട്ടനുഭവപ്പെടും. പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ അവൻ കയ്യിൽ കടിക്കും. ഇതാണോ നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടികളോട് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതല്ലാതെ പിതാവ് എങ്ങനെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അവൻ സൗമ്യനായിരിക്കണം. അവൻ കുട്ടിയെ മൃദുവായി തട്ടുകയോ മുടിയിൽ തലോടുകയോ ചെയ്യണം. ഇത് കുട്ടിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കും.

കുട്ടിയെ ഒരിക്കലും അടിക്കരുത്. തലയിൽ പതുക്കെ തലോടി അവനോട് കാര്യം പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കുക. നിങ്ങൾ അവന് സ്നേഹം നല്കുമ്പോൾ അവൻ നന്നാവും.

[7] ചീത്ത ശീലങ്ങളെ ഈ രീതിയിൽ തരണം ചെയ്യാം

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ മദ്യം കുടിക്കാറുണ്ടോ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ അങ്ങനെ മലിനീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ ഞാനങ്ങനെ ചെയ്യാറുണ്ട്. വീട്ടിൽ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവുമ്പോൾ. ഞാനങ്ങയോട് സത്യസന്ധമായി പറയുകയാണ്.

ദാദാശ്രീ: മദ്യപാനം നിർത്തൂ. നിങ്ങൾ അതിന്റെ അടിമയായിരിക്കുകയാണ്. അത് നിങ്ങൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല. ഇത് ദാദായുടെ ആജ്ഞയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇനി നിങ്ങൾ മദ്യം തൊടാനേ പാടില്ല. എങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നല്ല രീതിയിൽ പോകൂ. പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മദ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ **ചരണവിധി**

(ജ്ഞാനവിധിയോടൊപ്പം നല്കുന്ന ചെറിയ പുസ്തകം) വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് മദ്യപിക്കേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല. **ചരണവിധി** നിങ്ങളിൽ ആനന്ദം നിറയ്ക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് എങ്ങനെ അതിന്റെ ആസക്തിയിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കും?

ദാദാശ്രീ: അഡിക്ഷൻ (ആസക്തി) തെറ്റാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം. ആ വിശ്വാസം തന്നെ നിങ്ങളെ അതിൽ നിന്നും മുക്തനാക്കും. നിങ്ങളുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിന് ഒരു ഇളക്കവും വരാൻ പാടില്ല. അഡിക്ഷനിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടണം എന്ന നിങ്ങളുടെ ഉറച്ച തീരുമാനത്തിന് ഒരു മാറ്റവും വരാൻ പാടില്ല. അപ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് അതിനെ തരണം ചെയ്യാനാവൂ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ശീലത്തിൽ ഒരു തെറ്റുമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ അഡിക്ഷനിൽ തന്നെ തുടരും. അതിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ തന്നെ ആയിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ വളരെ കാലം മദ്യവും മയക്കമരുന്നുകളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, അത് അവന്റെ മനസ്സിനെ ബാധിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ സ്വാധീനം വളരെ കാലം നിലനിൽക്കും എന്നും പറയുന്നു. അത്തരം ഗൗരവമേറിയ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും എങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമാവും?

ദാദാശ്രീ: അഡിക്ഷന്റെ പ്രതികരണമാണ് ബാക്കി നില്ക്കുന്ന ആ ഫലങ്ങൾ. ശരീരത്തിലെ എല്ലാ പരമാണുക്കളും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. മദ്യപാനം നിർത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അവൻ സ്വയം തന്നോടു തന്നെ മദ്യപാനം തെറ്റാണ് എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഒരിക്കലും മദ്യപാനം നല്ലതാണ് എന്ന് അവൻ പറയാൻ പാടില്ല. മദ്യപാനം തെറ്റാണ്, അത് അപകടകരമാണ് എന്ന് അവൻ തികച്ചും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കണം. അങ്ങനെ അവൻ അഡിക്ഷനിൽ നിന്നും മുക്തനാവും. മദ്യപാനത്തിൽ ദോഷമൊന്നും ഇല്ല എന്ന് ചിന്തിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്ത് അതിനെ പിന്താങ്ങിയാൽ, വീണ്ടും അവൻ മദ്യപാനം ആവർത്തിക്കുക എന്ന അപകടം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: തലച്ചോറിന് എന്ത് നാശമാണ് മദ്യപാനം

ഉണ്ടാക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: മദ്യപാനം നിങ്ങളുടെ ബോധം നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇട വരുത്തും. മദ്യം കുടിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ബോധം അജ്ഞതകളുടെ ആവരണങ്ങളാൽ മൂടപ്പെടുന്നു. ആ ആവരണങ്ങൾ അവിടെ ശേഖരിക്കപ്പെടും. അവ വിട്ടു പോവുകയില്ല. നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും അവ വിട്ടു പോയി എന്ന്. എന്നാൽ സത്യത്തിൽ അത് കൂടുതൽ കട്ടിയാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അത് നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുകയും, ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത ഒരാളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മകമായും വ്യക്തമായും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. അഡിക്ഷനെ തരണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്ക് ക്രിയാത്മകമായ (പോസിറ്റീവ്) ഭാവവും ചിന്തകളും വളർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മദ്യം ബോധത്തിനു മുകളിൽ ഈ ആവരണങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചാൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അത് മാറ്റാൻ കഴിയുക?

ദാദാശ്രീ: അതിന് ഒരു പരിഹാരവും ഇല്ല. സമയം മാത്രമാണ് അതിനുള്ള മരുന്ന്. ഒരാൾ മദ്യപാനത്തിൽ നിന്നും എത്ര കാലം ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുവോ, അത്രക്കും അയാളുടെ ചിന്തകൾ തെളിഞ്ഞതായിരിക്കും. കാരണം അജ്ഞതയുടെ ആവരണങ്ങൾ അത്രയും വിട്ടു പോകുന്നു. കാലം പോകും തോറും വരുന്ന വ്യത്യാസം അയാൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാനാവും. പെട്ടന്ന് അത് സംഭവിക്കില്ല.

മാംസം കഴിച്ചും മദ്യം കുടിച്ചും നേടുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ കടം വീട്ടേണ്ടി വരും എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. അത് അടുത്ത ജന്മത്തിലായിരിക്കും തിരിച്ചടക്കേണ്ടി വരുന്നത്. അവന് താഴ്ന്ന ജന്മത്തിൽ, ചെടികളായോ മൃഗങ്ങളായോ, പിറക്കേണ്ടി വരും. ബാഹ്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന എല്ലാ തരം സന്തോഷത്തിനും ഒരാൾ തിരിച്ചടവ് നടത്തേണ്ടി വരും. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കി ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ലോകം ക്രമരഹിതമൊന്നും അല്ല. എല്ലാത്തിനും തിരിച്ചടവ് ആവശ്യമായി വരും. ആന്തരിക ആനന്ദത്തിന്റെ അനുഭവം മാത്രമാണ് തിരിച്ചടവ് ആവശ്യമില്ലാത്തത്. അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മിക്കുക, കടം വാങ്ങിയതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക്

തിരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടി വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മൃഗമായി തിരിച്ചടക്കേണ്ടി വരും. എന്നാൽ ഈ ജന്മത്തിൽ മാംസവും മദ്യവും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ദാദാശ്രീ: ഈ ജീവിതത്തിൽ അയാളുടെ അജ്ഞത വർദ്ധിച്ചു വരും. മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാത്തവനും, മൃഗത്തെപ്പോലെ ഉള്ളവനും ആയിത്തീരും. ചുറ്റുമുള്ളവർ അവന് ഒരു ബഹുമാനവും നല്കില്ല.

ഒരു മുട്ട കഴിക്കുന്നതും ഒരു കുട്ടിയെ തിന്നുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ആരുടെയെങ്കിലും കുട്ടിയെ തിന്നുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങു കാരണം, ദാദാ, ധാരാളം കുട്ടികൾ സസ്യാഹാരം കഴിക്കുന്നവർ ആയി മാറിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും പലരും ഇപ്പോഴും കരുതുന്നത് മുട്ട ഒരു സസ്യാഹാരമാണ് എന്നാണ്.

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അത് തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. അവർ കരുതുന്നത് മുട്ടയിൽ ജീവനില്ല എന്നാണ്. എന്നാൽ ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ ഒന്നും ആർക്കും കഴിക്കാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ്.

ദാദാശ്രീ: വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്നാൽ വളരെ കൃത്യമായതാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ജീവനില്ലാത്തവ ഭക്ഷണയോഗ്യമല്ല എന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജീവനുള്ളവയേ തിന്നാനാവൂ. മുട്ടയിൽ ഒരു മുഴുവൻ ജീവി ആകാനുള്ള ശക്തി ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആളുകൾ ഇത് തെറ്റായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ തെറ്റിദ്ധാരണ അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരിക്കലും ഒരാൾ മുട്ട കഴിക്കാൻ പാടില്ല. കുട്ടികൾ മുട്ട കഴിച്ചാൽ വൈകാരികമായ ഘടകങ്ങളും അസ്വസ്ഥതകളും അവർക്കുള്ളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. അത് അവർക്ക് നിയന്ത്രണവും വിവേകവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ശുദ്ധമായ സസ്യാഹാരം, പച്ചയായി കഴിച്ചാൽ പോലും, നിങ്ങൾക്കത് നല്ലതാണ്. ഡോക്ടർമാർ നിങ്ങളോട് മാംസാഹാരം ഭക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പറയും. അവർ അവരുടെ തിരിച്ചറിവും ബുദ്ധിയും വെച്ചാണ് പറയുന്നത്. അവരെ കുറ്റം പറയാനാവില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മീയ പുരോഗതിക്ക് ഉത്തരവാദിത്തം

ഉള്ളവരാണ്. നാം തന്നെ നമ്മുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു രക്ഷിതാവ് അയാളുടെ കുട്ടികൾ മാംസം കഴിക്കുന്നതായി പരാതി പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ കഴിക്കാറുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഇടക്കൊക്കെ കഴിക്കാറുണ്ട് എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. മാത്രമല്ല ഇടക്ക് അയാൾ മദ്യവും കഴിക്കും. നിങ്ങൾ നിർത്തിയാൽ കുട്ടികളും അത് നിർത്തിക്കോളും എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അവരുടെ പിതാവു തന്നെ അത് ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ നിന്നും എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്? പിതാവു തന്നെ മാംസം കഴിക്കുകയും മദ്യം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ കരുതും അതവർക്ക് നല്ലതാണ് എന്ന്.`

ഞാൻ കുട്ടികളോടു ചോദിച്ചു, പച്ചക്കറികളും പഴങ്ങളും മുറിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് വല്ല അസ്വസ്ഥതകളും തോന്നാറുണ്ടോ എന്ന്. അവർ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു ആടിനെയോ കോഴിയേയോ അതുപോലെ മുറിക്കാമോ എന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും അവരോട് ചോദിച്ചു. അത് സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർ ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

നിങ്ങൾക്ക് മടി തോന്നാതെ മുറിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സാധനങ്ങളേ നിങ്ങൾ തിന്നാൻ പാടുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സ്വീകരിക്കാത്ത സാധനങ്ങൾ നിങ്ങൾ തിന്നാൻ പാടില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം ദോഷകരമായിരിക്കും. അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന പരമാണുക്കൾ ഹൃദയത്തെ ദോഷകരമായ രീതിയിൽ സ്വാധീനിക്കും. കുട്ടികൾ ഇത് സ്വീകരിച്ചു. അവർക്കത് മനസ്സിലായി. അവർ സസ്യാഹാരികളായി മാറി.

ആരോ ഒരാൾ ഒരിക്കൽ നാടകകൃത്തായ ജോർജ്ജ് ബർണാഡ് ഷായോട് നിങ്ങളെന്താണ് മാംസാഹാരം കഴിക്കാത്തത് എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "എന്റെ ശരീരം ഒരു ശ്മശാനമല്ല! അത് കോഴികളുടെ സെമിത്തേരിയല്ല. ഞാൻ ഒരു സംസ്കാരമുള്ള മനുഷ്യനാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾക്ക് മഗാസ് (ഒരുപാട് നെയ്യും പഞ്ചസാരയും ചേർത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ കനത്തതും സമൃദ്ധവുമായ മധുരപലഹാരം) കൊടുക്കുന്നത് നല്ലതാണോ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് മഗാസ് കൊടുക്കരുത്. മഗാസ് പോലെ വളരെയധികം കനത്ത കൊഴുപ്പു ചേർത്ത ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് നല്കാൻ പാടില്ല. കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണം ലളിതമായിരിക്കണം. അവർ പാല് കഴിക്കുന്നതും അമിതമാവാൻ പാടില്ല. പാലുല്പന്നങ്ങൾ കൊണ്ട് ആളുകൾ കുട്ടികളെ സ്റ്റഫ് ചെയ്യുന്നു. അത്തരം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ വികാരങ്ങളേയും ഉത്തേജനത്തേയും വർദ്ധിപ്പിക്കും. പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ തന്നെ കുട്ടികളിൽ ലൈംഗിക ചിന്തകൾ ആരംഭിക്കും. അത്തരം ഹൈപ്പർ ആക്റ്റിവിറ്റി കുറക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണമാണ് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് നല്കേണ്ടത്. കുട്ടികൾക്ക് ഇതിനെ കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ കുട്ടി മോഷ്ടിക്കുന്നു എന്നു തോന്നിയാൽ, നാം ഒന്നും പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട്, അത് തുടരാൻ അനുവദിക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: പുറത്തേയ്ക്ക് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടക്കേട് പ്രകടമാക്കണം. എന്നാൽ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾ സമഭാവവും അസ്വസ്ഥതയില്ലായ്മയും നില നിർത്തണം. അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് ക്രൂരമായും കഠിനമായും പെരുമാറരുത്. നിങ്ങളുടെ സമഭാവം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ ദയയില്ലാത്തവൻ ആയിത്തീരും. ലോകം മുഴുവനും ദയയില്ലാത്തതായി തീരുന്നു.

നിങ്ങൾ മകനോട് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യാൻ പറയണം. തന്റെ തെറ്റായ പ്രവർത്തികൾക്ക് മാപ്പു ചോദിക്കാനും പശ്ചാത്തപിക്കാനും നിങ്ങൾ അവനെ പഠിപ്പിക്കണം. എത്ര വട്ടം പ്രതിക്രമണം ചെയ്തു എന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടണം. അവൻ നേരെയാവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഇതു മാത്രമാണ്. അവൻ ഇനി ഒരിക്കലും മോഷ്ടിക്കുകയില്ല എന്ന് അവനെക്കൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിക്കണം. അവന് മനസ്സിലാവുന്ന രീതിയിൽ, സമയാസമയം അവന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കണം. ഈ ജന്മത്തിൽ കളവ് തെറ്റാണ് എന്നത് അവൻ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ അവനൊരിക്കലും കളവു ചെയ്യില്ല. ഈ ജന്മത്തിൽ കളവു ചെയ്യുന്നത് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും വരുന്ന പരിണാമമാണ്. അത് ഇവിടെ അവസാനിക്കും. ഇപ്പോഴത്തെ തിരിച്ചറിവിനനുസരിച്ച്

അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്കുള്ള പുതിയ കണക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും.

ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ അവന്റെ തെറ്റുകളെല്ലാം എന്നോടു വന്നു പറഞ്ഞു. കളവു ചെയ്യുന്നതു പോലും അവൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അസാധാരണമായ ഗുണങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ളവരോടു മാത്രമേ ആളുകൾ കുറ്റസമ്മതം സ്വമേധയാ നടത്തുകയുള്ളൂ. ഈ പ്രതിക്രമണം എന്ന പ്രക്രിയയിലൂടെ ഇന്ത്യയിൽ വളരെ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കും.

[8] ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകളോടു കൂടിയ ഒരു പുതിയ തലമുറ

ദാദാശ്രീ: എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും നിങ്ങളുടെ വീടിനടുത്ത് സത്സംഗം നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്താണ് അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തത്?

ചോദ്യകർത്താവ്:എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ഞങ്ങൾ ടിവി കാണുന്നു, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: ടിവിയുമായി നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്? നിങ്ങളുടെ കാഴ്ച ശക്തിക്ക് കുറവുണ്ട്. കണ്ണട വെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ടിവി കാണുകയാണോ? നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ടിവിയുടെയോ തിയ്യറ്ററിന്റേയോ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. കാരണം എല്ലാ നാടകവും തെരുവിൽ തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾക്ക് ആത്മീയതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ടിവി കാണുന്നത് നിർത്തില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇതേ കാര്യം ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ ഗീതയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ അനാവശ്യമായി സമയം വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു എന്ന്. ജീവിതച്ചെലവിനു വേണ്ടി ഒരാൾ ജോലി ചെയ്യുന്നത് സമയം വ്യർത്ഥമാക്കലായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ ശരിയായ അറിവ് ലഭിക്കുന്നതു വരെ ഈ തെറ്റായ അറിവ് നിങ്ങളെ വിട്ടു പോവില്ല.

ഈ സിനിമകളുടെ 'ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചെളി' എന്തിനാണ് ആളുകൾ അവരുടെ ദേഹത്ത് തേച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നത്? അവരുടെ പൊള്ളിക്കുന്ന വേദനകളിൽ നിന്നും ആശ്വാസം കിട്ടാനാണ് അത്.

ടെലിവിഷനും സിനിമകളും 'ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചെളി' അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. മൂല്യമുള്ളതൊന്നും അതിൽ നിന്നും കിട്ടുകയില്ല.

ടെലിവിഷനോട് എനിക്ക് ഒരു എതിർപ്പും ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും കാണാം. എന്നാൽ സത്സംഗം നടക്കുന്ന സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഷോ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഏതാണ് നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക? ഒരു വിരുന്നു ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പരീക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? അങ്ങനെ വേണം നിങ്ങൾ സാഹചര്യങ്ങളെ നോക്കിക്കാണാൻ.

ചോദ്യകർത്താവ്: രാത്രി വളരെ വൈകി വരെ ടിവി കാണുന്നതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യത്തിന് ഉറക്കം കിട്ടുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളാണ് അത് അവർക്കായി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്നത്. പിന്നെ അവർ എങ്ങനെ അത് കാണാതിരിക്കും? നിങ്ങൾ അവരെ ചീത്തയാവാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രശ്നവും ഇല്ലാത്തിടത്ത് നിങ്ങൾ ഒന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ആൺകുട്ടി കണ്ണാടിയിൽ അവന്റെ രൂപത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു. പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ അവന് തന്നെക്കുറിച്ച് മതിപ്പു തോന്നുന്നു. ആരെയാണ് അവൻ ആകർഷിപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്നത്? ആർക്കും അവനെ നോക്കാനുള്ള സമയമില്ല. ആളുകൾ അവരവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലും വ്യസനങ്ങളിലും മുഴുകി നടക്കുകയാണ്.

എല്ലാ തലമുറകളോടും അവരുടെ മുതിർന്ന ആളുകൾ അവരെ നിരന്തരം വഴക്കു പറഞ്ഞിരുന്നോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയും അതങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന്. ആ ചക്രം അങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾ നമ്മുടെ പഴയ ഫേഷനിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് പ്രശ്നം. ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോട് പറയും അവരുടെ ചിന്തകളിൽ ആധുനികരാവാൻ. എങ്ങനെയാണ് അത് സാധ്യമാവുക? ആധുനികരാവാൻ എളുപ്പമല്ല.

ഇന്നത്തെ തലമുറ വിശാലമനസ്സുള്ളവരാണ്. അത് കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ, ഇടുങ്ങിയ മനസ്സുകളുള്ള, നിസ്സാരരായ അന്ധവിശ്വാസികളുടെ തലമുറ പോലെയല്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണർ താഴ്ന്ന ജാതിയിലുള്ളവരുമായി ഇടപഴകിയിരുന്നില്ല. മറ്റു ജാതിക്കാരെ അവർ വെറുപ്പോടെ നോക്കിയിരുന്നു. അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ തലമുറ തുറന്ന മനസ്സുള്ളവരും എല്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവരും ആരോഗ്യമുള്ള

മനസ്സുള്ളവരുമാണ്.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ (ഭാവങ്ങൾ) സൂക്ഷിക്കുക. അതിന് നല്ല ഫലമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. അവർ നല്ലതിലേക്ക് മാറും. അത് സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കും. എന്നത്തേക്കാളും മെച്ചപ്പെട്ട തലമുറയാണ് ഇന്നത്തെ തലമുറ.

ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇതു പറയുന്നത്? എന്തെല്ലാം സവിശേഷ ഗുണങ്ങളാണ് അവർക്കുള്ളത്? പഴയ കാലത്ത് ഏറ്റവും ഉയർന്നവരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന, മറ്റുള്ളവരെ വെറുപ്പോടെ നോക്കിയിരുന്ന, യുക്തിരഹിതമായ ശക്തമായ ജാതി ചിന്തകളിൽ മുഴുകിയിയിരുന്നവരെപ്പോലെ അല്ല ഇവർ. അവരുടെ ഒരേയൊരു ദൗർബല്യം ലൗകിക സുഖങ്ങളോടുള്ള ആകർഷണമാണ്. അതേ സമയം പഴയ തലമുറയിലെ കുട്ടികൾ താഴ്ന്ന ജാതികളിലുള്ള കുട്ടികളോട് വളരെയേറെ മുൻവിധികൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നവരായിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോഴില്ല.

ദാദാശ്രീ: അവർ പഴയ ജന്മങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധമായ കണക്കുകളുമായി വന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. അവർക്ക് ആർത്തിയും, ദുരഭിമാനവും, മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മികച്ചവരാണ് എന്ന ചിന്തയുമില്ല. ഇതുവരെ, ആളുകളിൽ വലിയ അഭിമാനബോധവും, ആർത്തിയും കോപവും എല്ലാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പാവം തലമുറ ലൗകിക വസ്തുക്കളിൽ മാത്രം മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറയുന്നു ഈ തലമുറ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ളവരാണ് എന്ന്. അതേസമയം അവർക്ക് മയക്കുമരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അവർ മയക്കുമരുന്നിന് അടിമപ്പെട്ടവരാണ് എന്നു തോന്നാം. എന്നാൽ ഏതാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം എന്ന തിരിച്ചറിവില്ലായ്മയാണ് അതിനുള്ള കാരണം. അത് അവരുടെ തെറ്റല്ല. അവർക്ക് ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകളുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകൾ എന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങ് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ കുറിച്ച് കാര്യമായി

ചിന്തിക്കാത്തവയാണ് ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകൾ. ഞങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ, ഞങ്ങൾക്കു വേണം എന്നു തോന്നുന്ന സാധനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ചാടിപ്പിടിക്കും. ഞങ്ങൾ വിരുന്നിനു പോയാൽ വീട്ടിൽ കഴിക്കുന്നതിലും വളരെ കൂടുതൽ കഴിക്കും. ചെറിയവർ മുതൽ വലിയവർ വരെ എല്ലാവരും നേടിയെടുക്കുന്നതിന് നോട്ടമിട്ടു നടക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവരായിരുന്നു.

എന്തൊരു ആളുകളാണ് നിങ്ങൾ? പഴയ കാലത്ത്, ഇന്ത്യയിലെ ദമ്പതികൾ ഒരേ മുറിയിൽ ഉറങ്ങിയിരുന്നില്ല. അവർ എപ്പോഴും വേറെ മുറികളിൽ ഉറങ്ങുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മാതാപിതാക്കളെ നോക്കൂ. അവർ അവർക്കായി ഡബിൾ ബെഡ്ഡുള്ള റൂം ഒരുക്കുന്നു. അപ്പോൾ കുട്ടികൾ ഇത് സ്വാഭാവികമായ കാര്യമായി കരുതുന്നു.

[9] മാതാപിതാക്കളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ

ഒരാൾ അയാളുടെ മരുമകൻ എന്നും രാവിലെ വൈകി എഴുന്നേൽക്കുന്നു എന്ന് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു. അവന്റെ ഈ ശീലം വീട്ടിൽ എല്ലാവരേയും അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നു. മരുമകനെ ഒന്ന് ഗുണദോഷിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാനതു ചെയ്യില്ല, ഞാൻ അവനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനയാളുടെ മരുമകനോട് സംസാരിച്ചു. രാവിലെ നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശക്തി നല്കണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവനെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ചു. വീട്ടിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങളോട്, അവനോട് ദയയോടെ പെരുമാറാനും ആവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു പുതപ്പു കൂടി അവനു കൊടുക്കാനും ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവനെ പരിഹസിക്കരുത് എന്നു ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. ആ സംഭാഷണത്തിനു ശേഷം ആറു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവനിൽ പോസിറ്റീവായ മാറ്റങ്ങൾ അവർ കണ്ടു തുടങ്ങി.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ സ്കൂളിലെ ജോലികൾ തീർക്കുന്നതിനേക്കാൾ, കളിക്കുന്നതിൽ ആണ് താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത് എന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു സംഘർഷവും ഉണ്ടാക്കാതെ അവരെ എങ്ങനെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്ക് നയിക്കാനാവുക?

ദാദാശ്രീ: സമ്മാനം കൊടുക്കുന്ന രീതി ആരംഭിക്കൂ. എല്ലാ പരീക്ഷകളും നല്ല ഗ്രേഡോടെ പാസ്സായാൽ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും

കൊടുക്കും എന്നു പറയൂ. അവർക്ക് കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കൂ. വേഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന പോസിറ്റീവായ ശക്തിപകരുന്ന അവസരങ്ങൾ അവർ വേഗത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കും. ഉപാധികളൊന്നും ഇല്ലാതെ അവരെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതാണ് മറ്റൊരു വഴി. നിങ്ങൾ അവർക്ക് സ്നേഹം നല്കിയാൽ, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെല്ലാം അവർ ചെയ്യും. കുട്ടികൾ ഞാൻ പറയുന്നത് ഉടനെ കേൾക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് ശരിയായ തിരിച്ചറിവു നല്കുന്നതിന് എപ്പോഴും നാം നന്നായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. നാം ഒരിക്കലും അവരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല. നാം എല്ലാ പരിശ്രമവും നടത്തണം. അതിനു ശേഷം അവർ എന്തു തന്നെ ചെയ്താലും അത് തന്നെയാണ് സംഭവിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കി, അത് ശരിയാണ് എന്നു സ്വീകരിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ പ്രധാന ചോദ്യം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എങ്ങനെ അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കാനാവും എന്നതായിരുന്നു. അവരിപ്പോഴും നാം പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: എങ്ങനെ ഒരു അമ്മയാവണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണത്. അതല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവർ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കും? അവർ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ പറയുന്നത് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് സാംസ്കാരികമായ ചുറ്റുപാടുകളുടെ സ്വാധീനം കൂടിയാവില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. അതൊരിക്കലും ചുറ്റുപാടുകളുടെ തെറ്റല്ല. മാതാപിതാക്കൾക്ക് എങ്ങനെ മാതാപിതാക്കളാവാം എന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് അത്. ഒരു രക്ഷിതാവ് ആവുക എന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തേക്കാൾ വലുതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെങ്ങനെയാണ്?

ദാദാശ്രീ: പ്രധാനമന്ത്രി എന്തെങ്കിലും തെറ്റു ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം രാജ്യത്തെ വേദനിപ്പിക്കും. രക്ഷിതാവ് എന്ന നിലയ്ക്ക് നിങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്താൽ അത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കുട്ടിയെ വേദനിപ്പിക്കും.

മാതാപിതാക്കൾ വീട്ടിൽ വരുന്നതു കണ്ടാലുടനെ കുട്ടികൾക്ക് സന്തോഷം തോന്നണം. പക്ഷെ, ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ, പിതാവ് വീട്ടിൽ ഒരിക്കലും വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു എന്നാണ് കരുതുന്നത്. എന്താണ് ഒരാൾ ചെയ്യേണ്ടത്?

അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്, കുട്ടികൾക്ക് പതിനാറു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ അവരോട് ഒരു കൂട്ടുകാരനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ പെരുമാറണം എന്ന്. കൂട്ടുകാരോടെന്ന പോലെ അവരോട് സംസാരിക്കണം. അപ്പോൾ വാക്കുകൾ കൂടുതൽ പ്രിയമുള്ളതായിത്തീരും. പിതാവ് എപ്പോഴും തന്റെ പിതൃത്വം ഉറപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ സംസാരിച്ചാൽ, കുട്ടികൾ അത് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാവില്ല. കുട്ടിക്ക് വയസ്സ് നാല്പതായാലും പിതാവ് അത് തന്നെ തുടർന്നാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, ദാദാ, മുതിർന്നവർ എപ്പോഴും അവരുടെ രീതിയിൽ തന്നെയാണ്. എങ്ങനെ അവരെ ഞങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഒരിടത്തെത്താൻ തിരക്കുണ്ട്, കാറിന്റെ ടയറാണെങ്കിൽ പഞ്ച്ചറായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? അതിനെ തൊഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: എത്രയും പെട്ടന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടി വരും. കാറിന് എപ്പോഴും പഞ്ച്ചർ വരാം. അതുപോലെ തന്നെയാണ് വയസ്സായ ആളുകളും. അതുകൊണ്ട് അവരെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ മുതിർന്ന മക്കൾ പരസ്പരം വഴക്കു കൂടുമ്പോൾ, അവർക്ക് തിരിച്ചറിവു വരുന്നില്ല എന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവുമ്പോൾ, ഞങ്ങളെന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അവരോട് സംസാരിക്കൂ. വഴക്കു കൂടുന്നതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല എന്ന് അവരോട് പറയൂ. അത്തരം കുടുംബത്തിനകത്തെ വഴക്കുകൾ സാമ്പത്തിക നാശത്തിന് കാരണമാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നിട്ടും അവർ കേൾക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: അത് അങ്ങനെ ഇരിക്കട്ടെ. അത് അങ്ങനെ ഇരിക്കട്ടെ.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ പരസ്പരം വഴക്കു കൂടുമ്പോൾ, കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രണം വിട്ടു പോകുന്നു. ഞങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ എന്താണിങ്ങനെ വലുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അവർ അവരുടെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കട്ടെ. പരസ്പരം വഴക്കു കൂടി അവസാനം അവർക്ക് ബോധം വരും. നിങ്ങൾ അവരോട് തുടർച്ചയായി പ്രസംഗിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറല്ല. ഈ ലോകം നിരീക്ഷിക്കാനുള്ളതാണ്.

സത്യത്തിൽ, അവർ ആരുടേയും കുട്ടികളല്ല. നിങ്ങളുടെ പഴയ കണക്കുകൾ കാരണമാണ് അവരുടെ ഭാരം നിങ്ങൾക്ക് ചുമക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്ന രീതിയിലെല്ലാം നിങ്ങൾ അവരെ സഹായിക്കണം. പക്ഷെ അകത്ത് നിസ്സംഗമായി ഇരിക്കുക.

ആരാണ് ആദ്യം ആക്ഷേപം പറയുന്നത്? ഇന്നത്തെ ഈ കലിയുഗ കാലഘട്ടത്തിൽ ചിന്തകൾക്കും, വാക്കുകൾക്കും, പ്രവർത്തികൾക്കും ഐക്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും ആദ്യം ആക്ഷേപം പറയുന്നത് തെറ്റു ചെയ്ത ആളായിരിക്കും. ചിന്തകൾക്കും, വാക്കുകൾക്കും, പ്രവർത്തികൾക്കും ഐക്യം ഉണ്ടായിരുന്ന സത്യയുഗത്തിൽ നിഷ്കളങ്കനായ ആളായിരുന്നു എപ്പോഴും ആദ്യം ആക്ഷേപം പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നവർ ആദ്യം വരുന്നവർക്കും ആദ്യം സംസാരിക്കുന്നവർക്കും അനുകൂലമായി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നു.

ഒരു കുടുംബത്തിൽ നാല് കുട്ടികളുണ്ട്. ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാത്ത രണ്ടു പേരോട് എപ്പോഴും പിതാവ് ദേഷ്യപ്പെടുന്നു. അതേ സമയം തെറ്റു ചെയ്യുന്ന രണ്ടു പേരോട് ഒന്നും തന്നെ പറയുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം വരുന്നത് അവരുടെ പഴയ ജന്മത്തിലെ കാരണങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളോടും ഒരേ പോലെ പെരുമാറണം. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെക്കാളും കൂടുതലായി ഒരാളോട് അനുകൂലമായി പെരുമാറിയാൽ എല്ലാം നാശമാകും. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഒരാളോട് പക്ഷപാതിത്വം കാണിക്കാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ മകൻ തുടർച്ചയായി ദേഷ്യപ്പെടുകയും പിണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനു കാരണം ആളുകൾ ആൺകുട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നല്കുകയും പെൺകുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ നല്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. പെൺകുട്ടികൾ കുറവേ പിണങ്ങാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ. (ഇന്ത്യയിൽ ആൺകുട്ടികൾക്കാണ് എപ്പോഴും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നല്കപ്പെടുന്നത്.)

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് അവർ പിണങ്ങുന്നത്, ദാദാ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ സ്ഥിരമായി അവർക്ക് കീഴടങ്ങുന്നു എന്നതാണ് കാരണം. അവർ എന്റെ അടുത്തു വന്ന് പിണങ്ങട്ടെ! അവരെന്നോട് പിണങ്ങില്ല. കാരണം ഞാൻ അവർക്ക് വഴങ്ങില്ല. അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിലും ഞാൻ അത് കാര്യമായി എടുക്കില്ല. അതേ സമയം നിങ്ങൾ വലിയ കോലാഹലം ഉണ്ടാക്കി അവരെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഞാനവരെ അമിത വാത്സല്യത്തോടെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വഴി നിങ്ങൾ അവരുടെ ചീത്ത ശീലങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ്. അത് എന്ത് ചീത്ത ശീലമാണ് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് എനിക്കറിയാം. അവന് വിശക്കുമ്പോൾ അവൻ തിന്നും. നിങ്ങളവനെ ലാളിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എനിക്ക് മറ്റു പലതരം നയങ്ങൾ അറിയാം. ചിലപ്പോൾ, വളരെ പിടിവാശി തോന്നുമ്പോൾ, വിശന്നാലും അവൻ ഒന്നും കഴിക്കില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ അവന്റെ ആത്മാവിനോട് നേരിട്ട് സംസാരിക്കും. നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ സാധാരണ ചെയ്യാറുള്ളത് നിങ്ങൾ ചെയ്യുക. കുട്ടികൾ എന്നോട് പിണങ്ങുകയില്ല. പിണങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഗുണം?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, അങ്ങയുടെ നയരീതികൾ ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തരൂ. കാരണം പിണങ്ങലും ലാളിക്കലും രാത്രിയും പകലുമെല്ലാം തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ താക്കോൽ കിട്ടിയാൽ അത് സഹായകമാവും.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും കാരണമാണ് അവർ പിണങ്ങുന്നത്. നിങ്ങൾക്കെന്തിനാണ് ഇത്രമാത്രം സ്വാർത്ഥമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ?

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വാർത്ഥത എന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങ് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലായില്ല. ആരുടെ സ്വാർത്ഥതയാണ്?

ദാദാശ്രീ: പിണങ്ങുന്ന ഒരാൾക്ക് അറിയാം, നിങ്ങൾക്ക് അയാളിൽ നിന്നും എന്തോ ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതാ പൂർണ്ണമായ പ്രതീക്ഷകൾ ഞങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: അത്തരം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. എന്തിനാണ് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷകൾ? നിങ്ങളുടെ കർമ്മത്തിന്റെ ശേഖരത്തിലെന്താണോ ഉള്ളത് അത് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും. അവനിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷകൾ വെച്ചാൽ അവൻ കൂടുതൽ പിടിവാശിക്കാരനും വിഷമം പിടിച്ചവനും ആയിത്തീരും. അവൻ പിണക്കം തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: കോപപ്രകടനം നടത്തുന്ന ചെറിയ ഒരു കുട്ടിയെ എങ്ങനെയാണ് ശാന്തനാക്കുക?

ദാദാശ്രീ: അവന്റെ കോപം ഇല്ലാതാക്കിയിട്ട് ആ സാഹചര്യത്തിൽ എന്താണ് ഗുണം?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവൻ ഞങ്ങളോട് പോരടിക്കില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഒരു പിതാവ് എന്ന നിലയ്ക്ക്, നിങ്ങളിൽ ഒരു കോപവും പ്രകടമാകാത്ത രീതിയിൽ വേണം നിങ്ങൾ പെരുമാറാൻ. നിങ്ങൾ കോപിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവൻ വിചാരിക്കും, അവൻ പിതാവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ കോപിക്കാൻ കഴിയും എന്ന്. നിങ്ങൾ കോപം നിർത്തിയാൽ, അവനും അതു നിർത്തും. എന്നെ നോക്കൂ. ഞാൻ എന്റെ കോപത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം, ആരും എന്നോട് വഴക്കിനു വരുന്നില്ല. എന്നോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞാലും, അവർ തോൾ കുലുക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾ ശരിയായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് അവരോട് കോപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പേരന്റ്സ് എന്ന നിലക്ക് ഞങ്ങൾക്കുള്ള ചുമതല ഞങ്ങൾ നിറവേറ്റണ്ടേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ എന്തിനു കോപിക്കണം? കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് ശരിയായ രീതിയിൽ വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ

എന്തു തെറ്റാണുള്ളത്? നിങ്ങൾ കോപം സൃഷ്ടിക്കുകയല്ല. കോപം സ്വയം സംഭവിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കോപം, കോപമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വഴക്കു പറയുന്നത് കോപമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കോപം കാണിക്കൂ. കോപം അഭിനയിച്ചു കാണിക്കുന്നത് സ്വീകാര്യമാണ്. അതിനു പകരം നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ നിന്നും കോപിക്കുന്നു. കോപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും കോപിക്കുന്നതും വേറെ വേറെ കാര്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: കോപത്തിനുള്ള കാരണം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ദൗർബ്ബല്യം. കോപം ഒരു ദൗർബ്ബല്യമാണ്. ഈ ദൗർബ്ബല്യമാണ് ഒരാളെ കോപിപ്പിക്കുന്നത്. അവൻ സ്വയം കോപിക്കുന്നതല്ല. കോപിച്ചതിനു ശേഷം അവൻ അത് തെറ്റായിരുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു. അവന് ദുഃഖം തോന്നുന്നു. അവന് അതിൽ നിയന്ത്രണം ഇല്ല എന്ന് അതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഈ യന്ത്രം, ഈ ശരീരവും അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളും, ആവശ്യത്തിലധികം ചൂടായിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അത് തണുക്കുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കണം. പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് കാര്യം തുടരാം.

നിങ്ങൾ കുട്ടികളോട് കോപിക്കുമ്പോൾ, അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ പുതിയ ഒരു കർമ്മം ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ്. അവരോടു കോപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല, അകത്ത് ആ കോപത്തിന്റെ അനുഭവം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല എന്നു മാത്രം. അത് നാടകീയമായിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: വഴക്കു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവർ നിശ്ശബ്ദരാവില്ല.

ദാദാശ്രീ: വഴക്കു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ മുഖഭാവം വെറുക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ മാറുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നെഗറ്റീവ് കർമ്മം ബന്ധിപ്പിക്കും. ചീത്ത പറഞ്ഞോളൂ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖഭാവം നല്ലതായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം ഉയരുന്നതു കൊണ്ടാണ് മുഖഭാവം വൃത്തികെട്ടതായി മാറുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ കുട്ടികൾ വിചാരിക്കും ഞങ്ങൾ

ഗൗരവത്തിലല്ല വഴക്കു പറയുന്നത് എന്ന്.

ദാദാശ്രീ: അവർ അങ്ങനെ കരുതിയാലും അത് ധാരാളമായി. അപ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് ഫലമുണ്ടാവൂ. അതല്ലെങ്കിൽ അത് അവരെ ഒരിക്കലും സ്വാധീനിക്കില്ല. നിങ്ങൾ വഴക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലനായ ഒരാളാണെന്ന് കണക്കാക്കും. അവർ എന്നോടു തന്നെ വന്നു പറയാറുണ്ട് അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ എപ്പോഴും വഴക്കു പറയുന്ന ദുർബ്ബലരാണ് എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തന്നെ ഒരു നെഗറ്റീവ് ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ ഞങ്ങൾ വഴക്കു പറയാൻ പാടില്ല.

ദാദാശ്രീ: അത്ര തീവ്രമായി വഴക്കു പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. ഒരു നാടകത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതുപോലെ, വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ അവരെ വഴക്കു പറയാൻ പാടുള്ളൂ. നാടകത്തിൽ ഒരാൾ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നു, എന്നാൽ ഉള്ളിൽ അയാൾക്കറിയാം, അതൊന്നും സത്യമല്ല എന്ന്.

ചോദ്യകർത്താവ്: വഴക്കു പറയേണ്ടത് അത്യാവശ്യം ആയിരിക്കുകയും, എന്നാൽ അത് അവരെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ മാപ്പു ചോദിക്കണം. നിങ്ങൾ ആരോടെങ്കിലും കോപം കൊണ്ട് അമിതമായി പ്രതികരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നേരെ അയാളുടെ അടുത്തു ചെന്ന് അയാളോട് മാപ്പു ചോദിക്കുക. അത് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യണം. അയാളുടെ ആത്മാവിനോട് മാപ്പു ചോദിക്കുക. നിങ്ങൾ സ്വയം ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്. നിങ്ങൾ ‘ചന്ദുലാലി'നോട്(നിങ്ങളുടെ ആപേക്ഷികമായ ആത്മാവ്) പ്രതിക്രമണം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. രണ്ടിനേയും നിങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു നിർത്തണം. നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ തീരുമാനിക്കണം, ആരേയും വേദനിപ്പിക്കാത്ത തരത്തിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന്. അങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടും വീണ്ടും കുട്ടികളെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ഇടയായാൽ, നിങ്ങൾ ‘ചന്ദുലാലി’നോട് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടി തീരെ ചെറിയവനാണെങ്കിൽ,

എങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ മാപ്പു ചോദിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ ആത്മാർത്ഥമായി മാപ്പു ചോദിക്കണം. ദാദാഭഗവാൻ, നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധാത്മാവ്, സാക്ഷിയായി, കുട്ടിയുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മാവിനോട്, ആദ്യം നിങ്ങൾ സ്വന്തം കുറ്റം ഉള്ളിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സമ്മതിക്കണം (ആലോചന). അതിന് മാപ്പ് ചോദിക്കുക (പ്രതിക്രമണം). തെറ്റ് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയില്ല എന്ന് ഉറച്ചു നിശ്ചയിക്കുക (പ്രത്യാഖ്യാനം). ഇത് ഉടനെ തന്നെ കുട്ടിയുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മാവിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികളുടെ രക്ഷയെ കരുതി നാം കുട്ടികളെ ശാസിക്കുമ്പോൾ, നാം പാപമാണോ ചെയ്യുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. സത്യത്തിൽ പുണ്യമാണ് നിങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നത്. കുട്ടിയെ, അവന്റെ നന്മക്കായി, ശാസിക്കുകയോ അവനെ അടിക്കുകയോ ചെയ്താലും നിങ്ങൾ പുണ്യമാണ് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. ആ കോപം പുണ്യം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം അത് കുട്ടികയുടെ നല്ല ഭാവിക്കു വേണ്ടിയാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് പാപം ആയിരുന്നെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാരും സന്യാസിമാരും ഒന്നും മോക്ഷം നേടുകയില്ല. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ നിരന്തരം വിമർശിക്കുന്ന ഗുരു പുണ്യകർമ്മമാണ് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണം അയാളുടെ ഹൃദയത്തിലെ ഭാവം അവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് ലഭിക്കണം എന്നാണ്. ഭഗവാൻ അതിൽ അന്യായം കാണുന്നില്ല. സ്വാർത്ഥതാല്പര്യത്തിനായി കോപിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അത് പാപമായിത്തീരുന്നത്. എത്ര മനോഹരവും കൃത്യവുമാണ് പ്രകൃതിയുടെ നിയമം! ഈ നിയമമാണ് ഒരാളുടെ മാതൃകാപരമായ കടമകളുടേയും ചുമതലകളുടേയും അടിത്തറ.

നിങ്ങൾ കുട്ടിയുടെ നന്മയെ കരുതി അവനെ അടിക്കുകയും വഴക്കു പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പുണ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ പിതാവാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ, അവന് അടി അത്യാവശ്യമാണ് എന്ന ചിന്തയോടെ, നിങ്ങൾ പിതാവ് എന്ന ബോധം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് അത് ചെയ്യുമ്പോൾ പാപകർമ്മം (പാപം)ബന്ധിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിതാവ് കോപിക്കുന്നു. ഒപ്പം കുട്ടിയും

കോപിച്ചാലോ?

ദാദശ്രീ: കുട്ടി പാപകർമ്മം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. പരമ്പരാഗതമായ ആത്മീയ മാർഗ്ഗമായ ക്രമിക മാർഗ്ഗത്തിൽ, ജ്ഞാനിപുരുഷൻ ശിഷ്യനോട് കോപിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യകർമ്മം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പുണ്യകർമ്മത്തെ "**പുണ്യാനുബന്ധി പുണ്യം**" എന്നു പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപം വ്യർത്ഥമാകുന്നില്ല. അവർ അവന്റെ കുട്ടികളല്ല. അവരിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നും നേടാനില്ല. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അവരുടെ നന്മയെ കരുതി അവരോട് കോപിക്കുന്നു.

ഇവിടെ നാം ആരേയും ഒട്ടും വിമർശിക്കുന്നില്ല. കുട്ടികളെ വഴക്കു പറഞ്ഞാൽ അവർ സത്യം തുറന്നു പറയില്ല. അവർ കാര്യങ്ങൾ ഒളിച്ചു വെക്കാൻ പഠിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ലോകത്തിൽ കാപട്യം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ ലോകത്തിൽ ആരേയും വിമർശിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ മകൻ ഒരു സിനിമ കണ്ട് വൈകി എത്തിയാൽ, നിങ്ങൾ അവനോട് കടന്നു പോകാൻ പറഞ്ഞാൽ, അടുത്ത പ്രാവശ്യം സിനിമക്കു പോകണം എന്നു തോന്നിയാൽ അവൻ ഒരു ന്യായീകരണം ഉണ്ടാക്കും. അമ്മ വളരെ കർശനക്കാരിയാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്ന് കുട്ടികൾക്ക് അറിയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: വളരെയധികം ചോക്കളേറ്റ് കഴിക്കുമ്പോഴും ധാരാളം പെപ്സി കുടിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ കുട്ടികളെ വഴക്കു പറയും.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ വഴക്കു പറയേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്? അമിതമായി ചോക്കലേറ്റ് തിന്നുന്നതും പെപ്സി കുടിക്കുന്നതും ആരോഗ്യത്തിന് എത്രമാത്രം ഹാനികരമാണ് എന്ന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ വഴക്കു പറയാറുണ്ടോ?

ഒരു മാതാവ് എന്ന നിങ്ങളുടെ അഹങ്കാരത്തെ തെറ്റായ രീതിയിൽ ഉറപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇത്. എങ്ങനെ ഒരു നല്ല മാതാവ് ആകാം എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവർക്കു നേരെ അനാവശ്യമായി ഒച്ച വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അമ്മായിയമ്മ നിങ്ങളെ വഴക്കു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കിത് മനസ്സിലാവും. കുട്ടികൾ വിചാരിക്കും അമ്മായിയമ്മയെക്കാൾ മോശമാണ് അവരുടെ അമ്മ എന്ന്.

അതുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ വഴക്കു പറയുന്നത് നിർത്തു. നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് നല്ല രീതിയിൽ സംസാരിക്കാം. അവർ കഴിക്കുന്നതുപോലെ ചോക്കലേറ്റും പെപ്സിയും കഴിച്ചാൽ അവരുടെ ആരോഗ്യം നശിച്ചുപോകും എന്ന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കാം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടി തെറ്റായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, എപ്പോഴും കുട്ടിയെ തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട കാര്യം നിങ്ങൾക്കില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ഒരിക്കൽ ഒരാൾ തന്റെ കുട്ടിയെ തുണി അലക്കുന്നതു പോലെ തല്ലുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരം പീഡനങ്ങൾക്കു തന്റെ കുട്ടിയെ വിധേയനാക്കുന്ന പിതാവ് എന്തു പിതാവാണ്? കുട്ടി ഉള്ളിൽ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത് എന്ന് വല്ല വിവരവും അവനുണ്ടോ? കുട്ടിക്ക് അത്തരം പീഡനം സഹിക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് വലുതാകുമ്പോൾ ഇതിലും മോശമായി അച്ഛനോട് പെരുമാറുമെന്ന് അവൻ സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നു. അതുപോലെ അവൻ അച്ഛനോട് പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ വലുതാകുമ്പോൾ ശരിക്കും അച്ഛനെപ്പോലെ തന്നെ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശാരീരികമോ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ളതോ ആയ പീഡനങ്ങൾകൊണ്ടൊന്നും ഈ ലോകത്ത് ആരും നന്നാവുന്നില്ല. പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ശരിയായ വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ, അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് നേട്ടമുണ്ടാകുന്നു.

എന്നും നേരം വൈകി വീട്ടിലെത്തുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. പറയാൻ കൊള്ളാത്ത കാര്യങ്ങളാണ് അയാൾ വീട്ടിനു പുറത്ത് ചെയ്തിരുന്നത്. വീട്ടിലെ മറ്റംഗങ്ങൾക്ക് അയാളെ വീട്ടിനു പുറത്താക്കണോ അതോ വഴക്കു കൂടണോ എന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. മൂത്ത സഹോദരൻ അയാളോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ, അയാളെ കൊല്ലുമെന്ന് അവൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അവരുടെ കുടുംബം എന്നോട് ഉപദേശം ചോദിച്ചു വന്നു. അവനോട് ഒന്നും പറയരുത്, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവൻ മോശമായി പെരുമാറുമെന്ന് ഞാനവരോട് പറഞ്ഞു. അവനെ വീട്ടിൽ നിന്നും അവർ പുറത്താക്കിയാൽ അവൻ ഒരു ക്രിമിനൽ ആയി മാറും. അവൻ ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ വരികയും പോവുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതിനെ കുറിച്ച് ഒരു തരത്തിലും ഒന്നും പറയണ്ട. അവനുനേരെ അവർ രാഗമോ (രാഗ്) ദ്വേഷമോ (ദ്വേഷ്)

നില നിർത്താൻ പാടില്ല. അവർ അവനോട് സമഭാവം നില നിർത്തുകയും കാരുണ്യം പുലർത്തുകയും വേണം. മൂന്നോ നാലോ വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ ആൾ നല്ലവനായി തീർന്നു. ഇപ്പോൾ അയാൾ കുടുംബ ബിസിനസ്സിൽ അമൂല്യമായ ഒരു സമ്പത്താണ്. ഈ ലോകം ഉപയോഗശൂന്യമല്ല. എന്നാൽ എങ്ങനെ അതിന്റെ ഉപയോഗം പിഴിഞ്ഞെടുക്കാമെന്ന് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ദൈവീക ഗുണങ്ങളുള്ളവരാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ചുമതലകൾ നിറവേറ്റാനുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആരോടും ഒരു ഇഷ്ടക്കേടും വെച്ചു പുലർത്തരുത്.

ഒരാൾ ടോയ്‌ലറ്റിന്റെ വാതിലിൽ തൊഴിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. എന്താണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്നും വൃത്തിയാക്കിയിട്ടും അതിൽ നിന്നും ദുർഗന്ധം വരുന്നു എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ടോയ്‌ലറ്റ് ദുർഗന്ധം പുറത്തു വിടുന്നതിന് വാതിലിൽ തൊഴിച്ചിട്ട് എന്താണ് കാര്യം? ആരുടെ തെറ്റാണ് അത്?

ഭൂരിഭാഗം മാതാപിതാക്കളും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ അടിക്കുന്നവരാണ്. ഈ കുട്ടികൾ പഞ്ചിങ്ങ് ബേഗുകളാണോ? അവർ ഗ്ലാസ്സുപകരണങ്ങൾ പോലെ പൊട്ടിപ്പോകുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവയെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഗ്ലാസ്സുപകരണങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ മൃദുവായി കൈകാര്യം ചെയ്യണം.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുള്ള കുട്ടികളെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു? അവരെ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്? ഓരോ ജീവിതം കഴിയുമ്പോഴും നിങ്ങൾ ആ ജന്മത്തിലെ കുട്ടികളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. ചില മുൻജന്മങ്ങളിൽ, അവർ നിസ്സഹായരായ ശിശുക്കളായിരിക്കെ തന്നെ, നിങ്ങൾ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. നിങ്ങൾക്കാഗ്രഹമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നും മുറിച്ചു മാറ്റപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ അതെല്ലാം മറന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും കുറച്ച് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എപ്പോഴും കുട്ടികളോട് വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? അവരെ ആത്മീയതയിലേക്ക് നയിക്കു. അപ്പോൾ അവർ നേരെയാവും.

വളരെ വിഷമക്കാരനായ ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മ നല്കുന്ന കഫ് സിറപ്പ് ഇറക്കാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല. സ്പൂണിൽ മരുന്നു നീട്ടിയപ്പോൾ അവൻ എതിർത്തു. അവർ അവന്റെ മൂക്കു പിടിച്ച് മരുന്ന് വായിലൊഴിച്ചു. അത് ഗുളുഗുളു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി ചങ്കിലൂടെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. അടുത്ത പ്രാവശ്യം അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അവൻ അത് അമ്മയുടെ മുഖത്തു തുപ്പി. ഇതാണ് കുട്ടിയുടെ ഗുണനിലവാരം. ഒമ്പതുമാസം വാടക കൊടുക്കാതെ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടന്നു. അതിന് ഇങ്ങനെയാണ് അവൾക്കിപ്പോൾ കൂലി ലഭിക്കുന്നത്!

ഒരാൾ, തന്റെ മൂന്നു മക്കളിൽ രണ്ടു പേർ മിടുക്കന്മാരും കഠിനാദ്ധ്വാനികളും ആണ്, എന്നാൽ ഒരാൾ വലിയ പരാജയമാണ് എന്ന് എന്നോട് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു. രണ്ടു മക്കളെ കുറിച്ച് അയാൾക്ക് ആക്ഷേപം ഒന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ മകൻ ദിവസവും രാത്രി മദ്യപിച്ചു വരുന്നു. അവൻ എന്നും അയാൾക്ക് ദുഃഖത്തിനു കാരണമാകുന്നു എന്നദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. പിതാവ് ഉണർന്നിരിക്കുകയാണ് എന്നു കണ്ടാൽ, മകൻ അയാളെ ചീത്ത വാക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയും. അതുകൊണ്ട് പിതാവ് ഒരു ജനാലയിലൂടെ അവനെ ഒളിച്ചു നോക്കും. മകൻ, വീട്ടിലെത്തിയാൽ ഉടനെ ഒരു കിടക്കയിൽ വീണ് ഉറക്കമാരംഭിക്കും. എന്നാൽ പിതാവ് അർധരാത്രി വരെ ഉണർന്നിരുന്ന് അവനെ കുറിച്ച് വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ ആയതിനാൽ, തെറ്റ് അയാളുടേത് തന്നെയാണ് എന്ന് ഞാൻ ആ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു. മകന്റെ മദ്യപാനത്തിനു കാരണം നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് എന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അയാൾ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവനെ മദ്യപാനത്തിലേക്കു വിട്ട് ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ജന്മത്തിൽ അവൻ ആ കടത്തിന് പകരം വീട്ടുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അത് നിങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "**ദ ഫോൾട്ട് ഈസ് ഓഫ് ദ സഫറർ**"(തെറ്റ് വിഷമം അനുഭവിക്കുന്ന ആളുടേതാണ്)! മകൻ ഉറക്കത്തിലേക്കു വീഴുമ്പോൾ, പിതാവ് രാത്രി മുഴുവൻ വ്യസനം കൊണ്ട് വേദന അനുഭവിക്കുകയാണ്.

അമ്മായിഅച്ഛൻ മറ്റൊരു മുറിയിലാണെന്നും അവൾ പറയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കേൾക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും കരുതി, ഒരു മരുമകൾ

തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് പറയുന്നു, 'എന്റെ അമ്മായിഅച്ഛന് അത്ര ബുദ്ധിയില്ല. എന്നാൽ അയാൾ അത് കേൾക്കാനിടയാവുന്നു. അത് അയാൾക്ക് രോഗത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ഈ സാഹചര്യം എങ്ങനെ അയാൾ നേരിടും? അയാൾ വീട്ടിൽ മറ്റെവിടെയോ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ അയാൾ അത് കേൾക്കുമായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ രോഗവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.` അതുകൊണ്ട് ഇത് തെറ്റുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ തെറ്റു തിരുത്തുക മാത്രമാണ് അയാൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അയാൾ ആകെ ചെയ്യേണ്ടത് ഞാൻ വളരെ അകലെ ആയിരുന്നു, ഒന്നും കേട്ടിട്ടില്ല, എന്നു ചിന്തിക്കുക മാത്രമാണ്. ഈ രീതിയിൽ തെറ്റ് നശിപ്പിക്കപ്പെടും.

ആളുകൾ മഹാവീർ ഭഗവാനെ കുറിച്ചു പോലും അപവാദങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. ആളുകൾക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും പറയാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്, നിങ്ങളുടെ തെറ്റു തിരുത്തുകയാണ്. ആളുകൾ അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം പറയും. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കർമ്മം കൊണ്ടാണ് അവർക്ക് നിങ്ങളെ കുറിച്ച് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

കുട്ടിയിൽ അഹങ്കാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് ഒന്നും തന്നെ പറയാനാവില്ല. അവൻ അവന്റെ സ്വന്തം തെറ്റുകളിൽ നിന്നു തന്നെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കും. അഞ്ചു വയസ്സു വരെ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടികളെ അച്ചടക്കം പഠിപ്പിക്കാനാവൂ. അഞ്ചു മുതൽ പതിനഞ്ചു വയസ്സു വരെ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വഴക്കു പറയേണ്ടി വരും. അവർക്ക് ഇരുപതു വയസ്സായാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് ഒന്നും പറയാനാവില്ല. ഒരൊറ്റ വിമർശന വാക്കും അവരെ കുറിച്ച് പറയാൻ പറ്റില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു തെറ്റാണ്. നിങ്ങളങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരു പക്ഷെ അവൻ നിങ്ങളെ വെടിവെച്ചു എന്നു വരാം.

ചോദിക്കപ്പെടാതെ ഒരു ഉപദേശവും നല്കാൻ പാടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് ശരിയാണ് എന്ന രീതിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം കൊടുക്കാം. എന്നാൽ അയാൾക്ക് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും

നിങ്ങൾ ഒരു നിർദ്ദേശം മാത്രമാണ് നൽകുന്നതെന്നും നിങ്ങൾ അവനോട് പറയണം. അങ്ങനെ വികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്താതെ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത് പറയൂ. പക്ഷെ അത് വിനയത്തോടെയും ബഹുമാനത്തോടെയും ആയിരിക്കണം.

ഇക്കാലത്ത് മിതമായി സംസാരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഇക്കാലത്ത് ആളുകളുടെ വാക്കുകൾ കഠിനവും പരുക്കനും ആണ്. വാക്കുകൾ പാറക്കഷണങ്ങൾ പോലെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും കുറവ് സംസാരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല; വാസ്തവത്തിൽ നമ്മൾ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വഷളാക്കുന്നു. ആളുകൾ എപ്പോഴും പറഞ്ഞതിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കും. നിങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും എല്ലാം സുഗമമായി നടക്കും. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ അഹങ്കാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് വാഗ്വാദത്തിനും കുറ്റപ്പെടുത്തലിനും നില്ക്കാതെ ആവുമ്പോൾ, അവർ നന്നാവാൻ തുടങ്ങുന്നു. നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ ശരിയായ രീതിയിലല്ല വരുന്നത് എന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർ എതിർക്കുന്നത്. അവർ നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നില്ല. അവ നിങ്ങൾക്കു നേരെ തന്നെ തിരിച്ച് എറിയുന്നു. ഒരു രക്ഷിതാവ് എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ചുമതല നിറവേറ്റണം. അവർക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം നല്കണം. പക്ഷെ, അവരോട് നിങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ പറയാൻ പാടില്ല. അവരോട് നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവും ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഈ നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഇപ്പോൾ അവരെല്ലാം മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. അവർ കോണിപ്പടിയിൽ നിന്ന് വീഴാനൊന്നും പോകുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് വെറുതെ നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത്? നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ പരിശ്രമവും കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല. അവരോട് പോരടിക്കുന്നതിനു പകരം നിശ്ശബ്ദരായി ഇരുന്നാൽ, ഫലം കൂടുതൽ നല്ലതായിരിക്കും. പോരാടുമ്പോൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം അവരുടേയും മനഃസമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

കുട്ടികൾ നിങ്ങളെ ചീത്ത വിളിക്കും. നിങ്ങളും അവരെ ചീത്ത വിളിക്കും. ഇത് വിദ്വേഷത്തിന്റെ ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അത് ഏത് സമയത്തും കത്തി ജ്വലിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം "എല്ലാത്തിനുമുപരി, അവൻ ഒരു നല്ല വ്യക്തിയാണ്" എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞ് മാറ്റേണ്ടതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: സംഘർഷം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കുട്ടികളോട് എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് രാഗദ്വേഷങ്ങളൊന്നും തോന്നാൻ പാടില്ല. അവർ വസ്തുക്കൾ കേടുവരുത്തുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരോട് നെഗറ്റീവ് ഫീലിങ്ങ്സ് ഒന്നും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ***അവരെ ശുദ്ധാത്മാക്കളായി കാണുക.*** അവരോട് രാഗദ്വേഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം അവസാനിക്കും. ഈ ***ജ്ഞാനം*** നിങ്ങളുടെ രാഗദ്വേഷങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കുന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വിഷമങ്ങളുണ്ടായാൽ, അത് നിങ്ങളുടെ മാത്രം കുറ്റമാണ്. വേറെ ആരും ഉത്തരവാദികളല്ല. നിങ്ങൾ, തെറ്റ് നിങ്ങളുടേതാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. അതുണ്ടായത് നിങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ എങ്ങനെ കാണണം എന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ഈ തെറ്റ് നിങ്ങൾ നശിപ്പിക്കണം. നിങ്ങൾ മറ്റേ ആളിലുള്ള ശുദ്ധാത്മാവിനെ മാത്രമേ കാണാൻ പാടുള്ളൂ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നല്കിയിരിക്കുന്നു: "***ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്***" എന്ന അറിവ്. പിന്നെ എല്ലാം വ്യവസ്ഥിതിയാണ് (സയിന്റിഫിക് സർക്കംസ്റ്റാൻഷ്യൽ എവിഡൻസ്).

നിങ്ങളുടെ മകൻ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, അവന്റെ ഭാര്യയുമായി സംഘർഷം ആരംഭിക്കുന്നത് ഗുണകരമല്ല. അതുകൊണ്ട് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉരസൽ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അത് എല്ലാവരുടേയും ജീവിതം വിഷമകരമാക്കും. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ സ്നേഹം നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അവരെ അവരുടെ ജീവിതം നയിക്കാൻ വിടുക. നിങ്ങൾ വേറിട്ടിരുന്നാൽ, പരസ്പരമുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം വളരും. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മകൻ തീർച്ചയായും അവന്റെ ഭാര്യയുടെ ഭാഗം പിടിക്കും, നിങ്ങൾ പറയുന്നത് അവൻ ശ്രദ്ധിക്കില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പരസ്പര

സ്നേഹം കുറഞ്ഞു വരും. നിങ്ങളെ കുറിച്ച് മരുമകൾ മകനോട് ആക്ഷേപങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, അവൻ അവളോട് സഹാനുഭൂതി കാണിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കത് വേദനയുണ്ടാക്കും. എല്ലാ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളും ആരംഭിക്കും. പരസ്പരം അകന്ന് താമസിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ ഇരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: വിദേശത്തുള്ള എന്റെ കുട്ടികളെ കാണാത്തതിൽ ഞാൻ വിഷമിക്കുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് വിഷമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: വിദേശത്ത് കുട്ടികൾ വളരെ നല്ല സമയം ആസ്വദിക്കുകയാണ്. അവർ അവരുടെ അമ്മയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു പോലുമില്ല. ഇവിടെ അമ്മ അവരെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് വിഷമിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾ ഞങ്ങളോട് അവരുടെ കൂടെ ചെന്നു താമസിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ. എന്നാൽ പോകുന്നത് നിങ്ങളുടെ കൈയിലാണോ? കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെയാകാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ജീവിക്കണം. അവരെ അവരുടെ ജീവിതം നയിക്കാൻ വിടൂ. നിങ്ങൾ അവർക്ക് ജന്മം കൊടുത്തു എന്നതുകൊണ്ട്, അവർ നിങ്ങളുടേതാണ് എന്ന് അർത്ഥമുണ്ടോ? അവർ നിങ്ങളുടേതാണെങ്കിൽ, മരണത്തിനു ശേഷവും അവർ നിങ്ങളുടേതായിരിക്കും. എന്നാൽ അത് സാധ്യമാണോ?

വീട്ടിൽ അമ്പത് ആളുകൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടാകാം, എന്നാൽ അവരുടെ വ്യക്തിഗത സഹജമായ സ്വഭാവം (പ്രകൃതി) നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവരിൽ ഇടപെടുന്നു. അവരുടെ വ്യക്തിഗത സ്വഭാവത്തിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതല്ലേ?

സത്യയുഗത്തിൽ, ഒരു വീട്ടിൽ ഒരാൾ റോസാപ്പൂവാണെങ്കിൽ, ആ വീട്ടിലെ മറ്റെല്ലാ അംഗങ്ങളും റോസാപ്പൂക്കളായിരിക്കും.വേറൊരു കുടുംബത്തിൽ ഒരാൾ മുല്ലയാണെങ്കിൽ, മറ്റെല്ലാവരും മുല്ലകൾ തന്നെ ആയിരിക്കും. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഒരു വീട്ടിലെ എല്ലാവരും വിവിധ പുഷ്പങ്ങൾ ആയിരിക്കും, അതായത്, സവിശേഷ സ്വഭാവങ്ങളുള്ള വ്യക്തികൾ. ഞാൻ പറയുന്ന പോയന്റ് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

സത്യുഗത്തിലെ ഒരേ തരത്തിലുള്ള വിളകളുടെ വയലുകൾ കലിയുഗത്തിൽ, കാലചക്രത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന പൂക്കളുടെ തോട്ടങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണണം എന്ന് അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? പ്രകൃതിയിലെ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ എങ്ങനെ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും നിങ്ങൾക്കറിയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വേദനിക്കും. ലോകത്തിന് ഈ കാഴ്ചപ്പാട് ഇല്ല. ആരും സത്യത്തിൽ ചീത്തയല്ല. ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ എല്ലാം ഒരാളുടെ അഹങ്കാരം മൂലമാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാട് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം തഴച്ചു വളരുന്നത്. കാര്യങ്ങളെ അതിന്റെ ശരിയായ രീതിയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ, വേദന എന്നു പറയുന്ന കാര്യം തന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരാളോടും എനിക്ക് ഒരു സംഘർഷവും ഇല്ല. വ്യത്യസ്തമായ എല്ലാ പ്രകൃതികളും ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു; ഒരു റോസാപ്പൂവോ, താമരപ്പൂവോ, തുലിപ് പൂവോ മറ്റേതെങ്കിലും പൂവോ ആകട്ടെ.

ആളുകൾക്ക് ഈ വ്യത്യസ്ത പ്രകൃതികൾ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഈ വാചകങ്ങൾ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്: " ***ഇന്ന് വീടുകൾ പൂന്തോട്ടമായി മാറിയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഒരാൾ ഇപ്പോൾ അത് പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.*** '' പിതാവ് വളരെ ശ്രേഷ്ഠനും ദയാലുവും ആണെങ്കിലും മകൻ പിശുക്കനായി എന്നു വരാം. അപ്പോൾ പിതാവ് അവനോട് എതിർക്കുകയും അവനെ തന്നെപ്പോലെ ആക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് അസാധ്യമായ കാര്യമാണ്. കാരണം മകന് അവന്റേതായ പ്രത്യേക വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ മക്കളെ അവരുടെ സ്വന്തം പ്രതിരൂപങ്ങളായി രൂപപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരെ സ്വയം വിരിഞ്ഞു പൂക്കളാവാൻ മാതാപിതാക്കൾ അനുവദിക്കണം. കുട്ടികളുടെ ശക്തമായ വശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അവയെ വളർത്താൻ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രമിക്കണം. അവരുടെ പ്രകൃതി നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. എന്തിന് അവരോട് വഴക്കു കൂടണം?

പൂന്തോട്ടത്തിലെ എല്ലാവരേയും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ഞാനീ ഉദാഹരണം മാതാപിതാക്കൾക്ക് നല്കമ്പോൾ, അവർക്ക് അവരുടെ കുട്ടികളുടെ വ്യത്യസ്ത പ്രകൃതികൾ മനസ്സിലാകാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരിക്കൽ അവരെ മനസ്സിലാക്കുക. പിന്നീട് അതിനനുസരിച്ച് അവരെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക. അവരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരുടെ പ്രകൃതിയെ ഉൾക്കൊള്ളാറില്ലേ? അതുപോലെ നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ പ്രകൃതികളും മനസ്സിലാക്കണം. അതിനനുസരിച്ച് അവരോട് പെരുമാറണം. അപ്പോൾ വീട്ടിൽ സംഘർഷങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ അവരെപ്പോലെ ആക്കാൻ അങ്ങേയറ്റം വരെ പോകുന്നു.

ലൗകിക വ്യവഹാരം എങ്ങനെ നടത്തണമെന്ന അറിവിന്റെ അന്വേഷണത്തിലാണ് ലോകം മുഴുവനും. ഇത് മതമല്ല. എന്നാൽ ഇത് ലൗകിക ജീവിതം എങ്ങനെ നയിക്കണമെന്ന കല പറഞ്ഞു തരികയാണ്. ഇത് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടും മക്കളോടും മറ്റെല്ലാവരോടും എങ്ങനെ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് കാണിച്ചു തരുന്നു.

ഈ വാക്കുകൾ കുടുംബത്തിലെ സംഘർഷങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നു, ആളുകളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരുമയുണ്ടാക്കുന്നു. ആളുകൾ അവരുടെ വേദനകൾ നീക്കിക്കളയുന്ന, അവർക്ക് ആശ്വാസം നല്കുന്ന, ജീവിതത്തിൽ അവരെ സഹായിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അന്വേഷിക്കുന്നു. ആരും അവർക്ക് ഇത്ര ലളിതവും പ്രായോഗകികവുമായ പരിഹാരങ്ങൾ ഇതുവരെ കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല.

[10] സംശയങ്ങൾ കാരണം കഷ്ടപ്പാടുകൾ

ഒരിക്കൽ ഞാനൊരാൾക്ക് അയാളുടെ മകളെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, 'ഇന്നത്തെ കാലത്ത്, ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആളുകളുടെ മേൽ നെഗറ്റിവിറ്റികളുടെ സ്വാധീനം വളരെ കൂടുതലാണ്. നിങ്ങളുടെ മകളും അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തയല്ല' എന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞത് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. അയാളുടെ മകൾ

ഒരാളുടെ കൂടെ ഓടിപ്പോയപ്പോൾ അയാൾ എന്നെ ഓർത്തു. അയാൾ എന്നെ കാണാൻ വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയായി എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. ഞാനന്ന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അയാൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തേനെ എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയുള്ളതാണ് ലോകം. അത് ആകെ അലങ്കോലപ്പെട്ടതാണ്. "**സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്"** എന്ന് ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾകൊണ്ട് ആളുകൾ സ്വന്തം ജീവൻ നശിപ്പിക്കാൻ പാടുണ്ടോ? ഇല്ല. അത് വലിയ വിഢിത്തമായിരിക്കും. ആളുകൾ മുഖം മൂടികൾക്ക് പിറകിൽ വെറുതെ മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ട് നല്ലവരാണ് എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ഒരു ബന്ധുവിന് കോളേജിൽ പോകുന്ന നാല് പെൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ലോകത്തെ കുറിച്ച് നല്ല അറിവ് ലഭിച്ചിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് പെൺമക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ ചിന്തയായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു, പെൺകുട്ടികൾ വളർന്ന് കോളേജിൽ പോയിത്തുടങ്ങിയതു കൊണ്ട്, അവരെ വിശ്വസിക്കാനാവില്ല എന്ന്. പെൺകുട്ടികളുടെ കൂടെ കോളേജിൽ പോയി അവരോടൊപ്പം നടന്നോളാൻ ഞാൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു. പക്ഷെ എത്ര കാലം അയാൾക്ക് അതിനു കഴിയും. ആരെ വിശ്വസിക്കണം ആരെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കണം എന്ന് അറിയാത്ത വിഡ്ഢിയാണ് നിങ്ങൾ എന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. അതിനു പകരം അയാൾ പെൺകുട്ടികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണം. അവർ നല്ല ബഹുമാന്യമായ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവരാണ് മുഴുവൻ കുടുംബത്തിന്റേയും ബഹുമാന്യത നിലനിർത്തേണ്ടത് അവരുടെ ചുമതലയാണ് എന്നെല്ലാം. മാതാപിതാക്കൾ ഈ രീതിയിൽ കുട്ടികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണം. പിന്നീട് സംഭവിക്കുന്നതെന്തായാലും അത് ശരിയാണ്. അതിനു പകരം അവർ എപ്പോഴും സംശയാലുക്കളായി ഇരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും മനസ്സിൽ സംശയങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നു. ലോകത്തെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ ബോധമുള്ളവർ കൂടുതൽ സംശയങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നു. പക്ഷെ, അത്തരം സംശയങ്ങൾ അവരെ എവിടെയാണ് കൊണ്ടെത്തിക്കുക?

അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും സംശയങ്ങൾ

വന്നാലുടനെ അവയെ പിഴുതു കളയണം. വെറുതെ രസത്തിന് നിങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടികൾ പുറത്തു പോകുമ്പോഴും നിങ്ങൾ അവരെ സംശയിക്കുന്നു. ഈ സംശയങ്ങൾ നിങ്ങളെ സന്തോഷമായിരിക്കാൻ അനുവദിക്കുമോ?

മകൾ രാത്രിയിൽ നേരം വൈകി വന്നാലും സംശയം നിങ്ങളെ പിടികൂടാതിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായി തീരും. എന്തിനാണ് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഇത്തരം മാനസിക ദുഃഖങ്ങൾ? ഒരൊറ്റ ജീവിതകാലം കൊണ്ട് ഒന്നും മാറാൻ പോകുന്നില്ല. ആവശ്യമില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളേയും ആൺമക്കളേയും വേദനിപ്പിക്കരുത്. അവരോട് നേരിട്ടു പറയുക, വീട്ടിൽ നേരത്തെ വരൂ, നല്ല കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന കുട്ടികൾ വീട്ടിൽ വളരെ നേരം വൈകി വരുന്നത് ശരിയല്ല, എന്ന്. നിങ്ങൾ അവരോട് ശാന്തതയോടെ സംസാരിക്കണം. കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്നാൽ അവർ ആരെയൊക്കെയാണ് കാണുന്നത്, എന്തൊക്കെയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നൊക്കെയുള്ള സംശയങ്ങൾ അവരെ കുറിച്ച് പാടില്ല. മകൾ വീണ്ടും വൈകിയെത്തിയാൽ വീണ്ടും നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ അതേ പോലെ തന്നെ വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണം. നിങ്ങൾ അവളെ വീട്ടിൽ നിന്നും പുറത്താക്കിയാൽ, അവൾ എവിടെ പോകും എന്ന് പറയാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്തു നേട്ടമുണ്ടാകും? അതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും കുറവ് നാശമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പരിഹാരമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് പെൺകുട്ടികൾ വൈകി വന്നാലും നിങ്ങളവരെ വീട്ടിൽ കയറ്റണം എന്ന് ഞാൻ എല്ലാവരോടും പറയുന്നത്. ചില മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ പെൺമക്കളെ വീട്ടിൽ കയറാൻ അനുവദിക്കില്ല. പുറത്തു നിന്നു തന്നെ അവരെ ഓടിക്കും. ഇത് വളരെ വിചിത്രമായ കാലമാണ്. വേദനകളും ഉൽക്കണ്ഠകളും നിറഞ്ഞ കാലമാണ്. മാത്രമല്ല ഇത് കലിയുഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവരോട് ശാന്തമായി കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരെങ്കിലും നമ്മെ സംശയിച്ചാൽ, നാം എങ്ങനെ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: അവർക്ക് നിങ്ങളെ കുറിച്ച് സംശയമുണ്ട് എന്ന ചിന്തകൾ തന്നെ നിങ്ങൾ നീക്കി കളയണം. നിങ്ങളത് മനസ്സിൽ നിന്നും പുറത്തു കളയണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചുകൂടെ?

ദാദാശ്രീ: അയാളോട് ചോദിച്ചതുകൊണ്ട് വലിയ ഗുണമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളത് ചോദിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഉടനെ തിരിച്ചറിയണം, നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്ത് എന്തോ തെറ്റുണ്ട് എന്ന്. ആരെങ്കിലും എന്തിനാണ് നിങ്ങളെ കുറിച്ച് സംശയിക്കുന്നത്?

'***തെറ്റ് വിഷമം അനുഭവിക്കുന്ന ആളുടേതാണ്***'. ഈ വാക്യം നിങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കും. ആരാണ് വിഷമം അനുഭവിക്കുന്ന ആൾ? സംശയിക്കുന്ന ആളാണോ, സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളാണോ? ഇത് സ്വയം ഒന്നു ചോദിക്കുക.

[11]നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി എത്രമാത്രം പൈതൃകസ്വത്ത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ പുണ്യകർമ്മംകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യത്തിലധികം ധനമുണ്ടായാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളത് നല്ല രീതിയിൽ ചെലവഴിക്കണം. കുട്ടികൾക്കായി വളരെ അധികം മാറ്റിവെക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ എല്ലാം നിറവേറ്റി, അവർക്ക് ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാം നല്കി, അവരെ നന്നായി വളർത്തി, അവരെല്ലാം നല്ല നിലയിൽ എത്തിയാൽ പിന്നെ അവർക്ക് നിങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായ സഹായമൊന്നും നൽകേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ പുണ്യകർമ്മം മാത്രമേ നിങ്ങളോടൊപ്പം അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് വരൂ എന്നത് ഓർമ്മിക്കുക. നിങ്ങളുടെ രക്ത ബന്ധത്തിലില്ലാത്ത ആർക്കെങ്കിലും വേണ്ടി ചെലവഴിച്ച ധനം മാത്രമേ പുണ്യകർമ്മം ബന്ധിപ്പിക്കൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾക്ക് അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും സമ്പത്ത് കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇപ്പോൾ അവന് എന്താണ് കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുക? ഈ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം അയാൾ

ചെലവഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അവന്റെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവു മാത്രമേ അയാളെ സഹായിക്കു. അവൻ എന്റെ അടുത്തു വന്ന് അത് നേടിയാൽ, അവൻ എല്ലാം നേടി. അത് ചെയ്യാൻ ഇനിയും വൈകിയിട്ടില്ല. ഒരിക്കലും ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നതിലും നല്ലതാണ് വൈകി ലഭിക്കുന്നത്.

നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് എന്തൊക്കെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുക? മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്ത സഹായങ്ങൾ മാത്രമേ നിങ്ങളെ സഹായിക്കൂ. അതാണ് നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്കുള്ള യഥാർത്ഥ സമ്പാദ്യം. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം, നിങ്ങളുടെ സന്തോഷങ്ങൾക്കും സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കും ചെയ്തതെല്ലാം, വ്യർത്ഥമായി കാനയിൽ ഒഴുകി പോയി.

ഒരാൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു, ഇതിന്റെ അർത്ഥം കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണോ എന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞു അവൻ അവന്റെ പൂർവ്വികരിൽ നിന്നും പൈതൃകമായി ലഭിച്ചതെല്ലാം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന്. കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്ത്യൻ നിയമമനുസരിച്ച് എനിക്ക് പൈതൃകമായി മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതെല്ലാം കുട്ടികളിലേക്കു പോകും. ഞാൻ സ്വയം സമ്പാദിച്ചത് എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാൻ എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണം എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തീരുമാനിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്വയം സമ്പാദിച്ചത് മാറ്റിവെക്കുക. അത് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുക. അതു മാത്രമേ നിങ്ങളോടൊപ്പം അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് വരൂ. ഈ ***ജ്ഞാനം*** ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാലും, ഇനിയും നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ ജന്മങ്ങൾ ബാക്കിയുണ്ടാവും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യത്തിന് എന്തെങ്കിലും വേണ്ടി വരും. നിങ്ങൾ നഗരത്തിനു പുറത്തു പോകുമ്പോൾ പോലും നിങ്ങൾ കുറച്ചു ഭക്ഷണം കൂടെ കരുതും. അതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് അടുത്ത ജീവിതത്തിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും വേണ്ടേ?

നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന വീട് നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമാണെങ്കിൽ

അതാണ് നിങ്ങൾ മകന് കൊടുക്കേണ്ടത്. നിങ്ങളുടെ മരണത്തിനു ശേഷമേ അവൻ വീടിന്റെ ഉടമയാവൂ എന്ന് നിങ്ങൾ മകനെ അറിയിക്കണം. നിങ്ങൾ മരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം അവനുള്ളതാകും. എന്നാൽ അവൻ ശരിയായി ജീവിക്കുന്നില്ല, മോശമായി പെരുമാറുന്നു, എങ്കിൽ, അവനോടും ഭാര്യയോടും വീടു വിട്ടു പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം സ്വത്ത് നിങ്ങളുടേതു തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു വിൽപത്രം തയ്യാറാക്കി വെക്കണം. നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതെല്ലാം മകന് നല്കുക. നിങ്ങളുടെ സ്വത്ത് മുഴുവനും അവന് വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും ഉള്ളതിന്റെ പകുതി മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് അവൻ ചിന്തിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല. ആ സ്വത്ത് അവന് പൈതൃകമായി കിട്ടും എന്ന പ്രതീക്ഷ അവനുണ്ടാവും. അവസാനം വരെ അവൻ ആ ആർത്തി നിലനിർത്തട്ടെ. ആ ആഗ്രഹം കൊണ്ട്, അവൻ ഭാര്യയോട് നിങ്ങളെ നന്നായി പരിചരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടും. അഭിമാനത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ജീവിക്കു. നിങ്ങളുടെ പൈതൃകം മകന് കൈ മാറൂ.

എന്തെങ്കിലും കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ ആരും അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നാം പോകുമ്പോൾ, അവർ നമ്മെ ചിതയിൽ എരിച്ചുകളയും. നിങ്ങൾ വളരെ അധികം സ്വത്ത് ബാക്കി വെച്ചു പോയാൽ, ജീവിക്കാൻ ജോലിയൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്ന് കുട്ടികൾ കരുതും. അവർ മദ്യത്തിന്റേയും മറ്റ് തിന്മകളുടേയും അടിമകളാകും. അവർ മദ്യപാനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് നല്കുന്നതിന് ഒരു പരിധി വേണം. വളരെയധികം സമ്പത്ത് അവർക്ക് നിങ്ങൾ വിട്ടിട്ടു പോയാൽ, അവരത് ചീത്ത രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കാനിടയാവും. അവർക്ക് അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിന് ജോലി ചെയ്യണം എന്ന അവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കു. അവർ മടിയന്മാരായാൽ, അവർ എല്ലാ തിന്മകളുടേയും ഇരകളാവും.

നിങ്ങളുടെ മകന് ഒരു പ്രത്യേക ബിസിനസ്സ് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, അത് സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ട സഹായം നല്കു. ബേങ്കിൽ നിന്നും അമ്പതു ശതമാനം കടമെടുക്കാൻ അവനെ സഹായിക്കു. ബാക്കിയുള്ളത് നിങ്ങൾ നല്കു. ബേങ്കിൽ കൃത്യമായി ലോൺ അടക്കാൻ അവനെ

പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഇത് അവനെ സാമ്പത്തികമായി ഉത്തരവാദിത്വം ഉള്ളവനാക്കും.

അവന് ആരംഭിക്കാനുള്ള സഹായമേ നല്കേണ്ടതുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ബാക്കിയുള്ള സ്വത്ത് മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നല്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കൂ. എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നല്കുക? അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. ഈ സമ്പത്താണ് നിങ്ങളോടൊപ്പം അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് വരുന്നത്. അത് കേഷ് ആയി ഒപ്പം വരില്ല. ഈ ജന്മത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഓവർഡ്രാഫ്റ്റായി അതു വരും. സഹായമാവശ്യമുള്ളവരെ സഹായിക്കുകയും, അവരുടെ വേദനകൾക്ക് ആശ്വാസം നല്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഡ്രാഫ്റ്റ് ലഭിക്കും. അത് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാനാവും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ധനം വിവേകപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കൂ. ഒന്നിനെ കുറിച്ചും വ്യസനിക്കരുത്. നല്ല രീതിയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പിശുക്ക കാണിക്കരുത്. മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതങ്ങളെ മെച്ചപ്പെടുത്തൂ. അങ്ങനെ ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് ശേഖരിക്കൂ.

ഞാനൊരു ചെറുപ്പക്കാരനോടു പറഞ്ഞു, അവന്റെ പിതാവ് കഠിനമായി ജോലി ചെയ്തു, സ്വയം നല്ല വസ്തുങ്ങളും സുഖ സൗകര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് നിനക്കു വേണ്ടി ധാരാളം സ്വത്ത് ശേഖരിച്ചു വെച്ചു എന്ന്. അവൻ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് അവന്റെ പിതാവിനെ അറിയില്ല എന്ന്. അവൻ പറഞ്ഞു, അവന്റെ പിതാവ് കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, എല്ലാ സ്വത്തും അടുത്ത ജന്മത്തിലേക്ക് കൂടെ കൊണ്ടു പോകും. അതു കൂടാതെ ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ കടം വാങ്ങിയും കൊണ്ടു പോകും. അത്തരമൊരു പിശുക്കനാണ് എന്ന്. അവനിത് എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് മനസ്സിലാക്കി.

ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും, ആത്മീയജീവിതം പിന്തുടരുന്നതിനു വേണ്ടി, അവരുടെ സ്വത്തു മുഴുവനും ഏക മകന് നല്കി. അങ്ങനെ ഒരാളും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എല്ലാ സ്വത്തും അവനുള്ളതാണ് എന്ന് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകനോട് പറയാൻ പാടില്ല. അതും അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ നേരത്തെ തന്നെ. ഇത്തരം

സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? തുടക്കത്തിൽ അവൻ മാതാപിതാക്കളെ നല്ല രീതിയിൽ സംരക്ഷിച്ചു എന്നു വരാം. അവരോട് അവരുടെ വഴിക്കു പോകാൻ, അവൻ പറയുന്ന ഒരു ദിവസം വരും. പശ്ചാത്താപത്തോടെയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തേക്കാൾ നല്ലത് നിങ്ങളുടെ സ്വത്തു മുഴുവനും പോകാതിരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു പിതാവ്, തന്റെ സ്വത്തെല്ലാം മകനുള്ളതാണ് എന്നു പറയുകയും, എന്നാൽ മകൻ പിതാവിന്റെ സ്വത്ത് ലഭിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയൊന്നും ഇല്ല, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം പോലെ അങ്ങയുടെ സ്വത്ത് അങ്ങ് ചെലവഴിക്കു, എന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, മകന് നല്ല മകൻ എന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുണ്ട്. അവന് ആത്മീയമായ നല്ല കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്.

[12] മോഹം മൂലം ജന്മ ജന്മാന്തരമുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികൾ വളർന്നു കഴിഞ്ഞാലും നമ്മുടെ തന്നെ ആയിരിക്കുമോ എന്ന് ആർക്കാണ് അറിയുക?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും ആർക്കും അറിയില്ല. എന്തെങ്കിലും വസ്തു എന്നും നിങ്ങളുടെ തന്നെ ആയിരിക്കുമോ? നിങ്ങളുടെ ശരീരം പോലും നിങ്ങളുടേതായി തുടരില്ല. അത് നിങ്ങളിൽ നിന്നും എടുത്തു മാറ്റപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് എത്ര കാലം നിങ്ങളോടൊപ്പം നിലനില്ക്കും?

മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ കുട്ടികളോട് വളരെ ശക്തമായ മോഹമാണ്. അവരുടെ കുട്ടി "മമ്മി" "ഡാഡി" എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ പറയുമ്പോൾ അവരുടെ മോഹം കൂടുതൽ ശക്തമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കുട്ടി പിതാവിന്റെ മീശ പിടിച്ചു വലിക്കുമ്പോഴും, പിതാവ് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. കുട്ടികളെകൊണ്ട് വലിയ ഉപയോഗമുണ്ട്. മാതാപിതാക്കൾ വഴക്കു കൂടുമ്പോൾ, അവർ ഇടനിലക്കാരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായി എപ്പോഴും വഴക്കുണ്ടാവും. അപ്പോൾ കുട്ടി എങ്ങനെയാണ് സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ആളായി പ്രവർത്തിക്കുക? പിതാവ് പിണങ്ങിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അമ്മ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ കുട്ടിയോട് കൈ മാറാൻ പറയും. 'ഡാഡി' എന്ന വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ, അതൊരു മാന്ത്രികമന്ത്രം പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, പിതാവ് എല്ലാം മറക്കുന്നു, അലിയുന്നു.

ഈ ലോകത്ത് ഒരാളും സത്യത്തിൽ ആരുടേയും മകനല്ല. ഈ ലോകത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും, വളരെ ഗൗരവമായി, തുടർച്ചയായി മണിക്കൂറുകളോളം പിതാവിനാൽ ശാസിക്കപ്പെട്ടിട്ടും, വീണ്ടും പിതാവിനോട് ഐക്യം തോന്നുന്നുണ്ട് എന്നു പറയുന്ന ഒരു മകനെ കണ്ടു കിട്ടുമോ? സാധാരണയായി, ഒരു അര മണിക്കൂർ നേരത്തെ പരിഹാസം കേട്ടാൽ, മകൻ പിതാവുമായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തും. കുട്ടി സ്നേഹത്തോടെ ഡാഡി എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ആടിയുലയുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷം കടമെടുത്ത സന്തോഷമാണ് എന്ന്. അത് പിന്നീട് ദുഃഖമായി തിരിച്ചടക്കേണ്ടി വരും. നിങ്ങളുടെ മകൻ വളർന്ന് നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ദുഃഖവും വേദനയും അനുഭവപ്പെടും. ആ ദുഃഖം കടം വാങ്ങിയ സന്തോഷത്തിന്റെ തിരിച്ചടവാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരംഭം മുതലേ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുക. വളരെ കാലം മുമ്പ് തന്നെ അത്തരം സന്തോഷം കടം വാങ്ങുന്നത് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനന്തമായ ആനന്ദം നിലനില്ക്കുമ്പോൾ താല്ക്കാലിക സന്തോഷം അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്?

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വളരെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുപതു വയസ്സായ അയൽക്കാരിയോട് ചോദിച്ചു, എന്താണിപ്പോൾ നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് എന്ന്. എന്താണ് ഉണ്ടായത് എന്നയാൾ ചോദിച്ചു. മുമ്പ് അവളുടെ മകൻ അവൾക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. അവളുടെ എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങൾക്കും ഒരു ഉറവിടമായിരുന്നു. ആ മകൻ ഇപ്പോൾ അവളോട് എപ്പോഴും വഴക്കടിക്കുന്നു. അവളെ പുറത്താക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൾ ദുഃഖിക്കുന്നത് എന്ന് ആ വൃദ്ധ പറഞ്ഞു. ജീവിതത്തിൽ രാഗത്തിന്റേയും ദ്വേഷത്തിന്റേയും കണക്കുകൾ ചുരുളഴിഞ്ഞു വരുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ തപം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. പഴയ കാലത്ത് ആളുകൾ തപസ്സു ചെയ്യാൻ വീടു വിട്ടു പോയിരുന്നതു പോലെ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് തപം ചെയ്യുന്നതിന് ആളുകൾക്ക് വീട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തു പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തപം മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എപ്പോഴും

തയ്യാറായി ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വയം ഭാഗ്യവാന്മാരായി കണക്കാക്കണം. കാരണം തപത്തിനുള്ള നിമിത്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ നില നില്ക്കുന്നു. അവരെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ പുരോഗതിക്ക് സഹായികളായ ഗുണകരമായ നിമിത്തങ്ങളായി നിങ്ങൾ കാണണം.

മഹാവീർ ഭഗവാനു പോലും തപസ്സിനുള്ള അവസരം അന്വേഷിച്ച്, തന്റെ രാജ്യം ഉപേക്ഷിച്ച്, അപരിഷ്കൃതരായ ആളുകൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോകേണ്ടി വന്നു. അതേ സമയം നിങ്ങൾക്ക് അത്തരം തപസ്സിനുള്ള അവസരം സ്വന്തം കുടുംബങ്ങളിൽ തന്നെ ലഭിക്കുന്നു. മകൻ അച്ഛനോട് മര്യാദയില്ലാതെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, പിതാവ് വിചാരിക്കുന്നു, തന്റെ ജീവിതം ഇത്രയും തരം താണുപോകുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കില്ലായിരുന്നു, കുട്ടികളുണ്ടാകില്ലായിരുന്നു എന്ന്. പക്ഷെ, നിർഭാഗ്യവശാൽ, വളരെ വൈകുന്നതുവരെ ഈ തിരിച്ചറിവ് ആർക്കും വരുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇതിന്റെ അർത്ഥം, നാം അനുകൂലമല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ബോധം (ഉപയോഗ്) ആത്മാവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാകണം എന്നാണോ?

ദാദാശ്രീ: ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിക്ക് സഹായിക്കുന്നതാണ്. അതെല്ലാം ആത്മാവിന് വിറ്റാമിനാണ്. പ്രതികൂല സാഹചര്യം വരുമ്പോൾ, ശുദ്ധാത്മാവിലേക്ക് നിങ്ങൾ പിൻവലിയുന്നില്ലേ? ആരെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അപമാനിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പുറത്തെ ലോകത്ത് നില്ക്കില്ല. നിങ്ങൾ ആത്മാവുമായി ഒന്നു ചേരുന്നു. ഈ ***ആത്മജ്ഞാനം*** നേടിയ ആളുകൾക്കു മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമാണ് ഇത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: വാർദ്ധക്യത്തിൽ ആരാണ് ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: എന്തിനാണ് നിങ്ങൾക്ക് അത്തരം പ്രതീക്ഷകൾ? കുട്ടികൾ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ അത്രയും ധാരാളം. വാർദ്ധക്യത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നു പ്രതീക്ഷ തന്നെ ആവശ്യമില്ല. ഏതാണ്ട് അഞ്ചു ശതമാനം കുട്ടികൾ മാത്രമാണ്

അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നത്; ബാക്കി എല്ലാവരും മോശമായി പെരുമാറുന്നു.

ഒരു മകൻ അച്ഛനോടു പറയുന്നു, അയാളുടെ നിരന്തരമായ ചീത്ത വാക്കുകൾ കേട്ടു മടുത്തു, അതുകൊണ്ട് പൈതൃക സമ്പത്തിൽ അവന്റെ പങ്ക് അവന് കൊടുക്കണം എന്ന്. താൻ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് സമ്പാദിച്ച സ്വത്തിൽ നിന്നും ഒരു പൈസ പോലും തരില്ല, കാരണം നീ എന്നും എനിക്ക് ദുഃഖത്തിനു കാരണമായിരുന്നു എന്ന് പിതാവ് തിരിച്ചടിക്കുന്നു. സ്വത്ത് മുത്തച്ഛന്റെ ആയിരുന്നു, അതിന്റെ പങ്ക് വാങ്ങാൻ അച്ഛനെ കോടതിയിൽ കയറ്റും എന്ന് മകൻ പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ അല്ല എന്ന് തെളിയിക്കുന്നു.

ഒരു മണിക്കൂർ അച്ഛൻ മകനോട് വഴക്കടിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്തു സംഭവിക്കും? മകൻ അച്ഛന്റെ അധികാരത്തെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യും. അവൻ പിതാവിനെ പൈതൃകസ്വത്തിന്റെ പേരിൽ കോടതി കയറ്റും. പിന്നീട് പിതാവ് അവനെ കുറിച്ച് വ്യസനിക്കുമോ? മകനോടുള്ള മോഹം തീരുന്നതോടെ അവന്റെ വ്യസനങ്ങളും തീരും. ഉൽക്കണ്ഠകളും വിഷമങ്ങളും മോഹമുള്ളവർക്കേ നിലനില്ക്കൂ.

ഒരാളുടെ ഭാര്യാസഹോദരൻ ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നാൽ, അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഡസൻ വട്ടമെങ്കിലും സന്ദർശിക്കും. അതേ സമയം സ്വന്തം പിതാവാണ് ആശുപത്രിയിൽ എങ്കിൽ, അവൻ ഒന്നോ രണ്ടോവട്ടം കാണാൻ പോകുമായിരിക്കാം. അവനിൽ ഇത്തരം സ്വഭാവം ഉണ്ടാവുന്നത് ആരുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടാണ്? അവന്റെ ഭാര്യ അവളുടെ സഹോദരനെ കാണാൻ പോകുന്നതിന് അയാളിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നു. അവൾ 'താക്കോൽ' തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ എല്ലാം മറന്നു പോകുന്നു. ഭാര്യമാരാണ് ഈ ലോകത്തെ മുഴുവനും സ്വാധീനിക്കുന്നത്.

തന്റെ ഗുരുവിനെ (ഭാര്യയെ) കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ ഒരു മകൻ സാധാരണയായി വളരെ നല്ലവനായിരിക്കും. പക്ഷെ, അത് ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്തതാണ്. അവൻ അവളെ കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവൾ ഇന്ത്യക്കാരിയായാലും അല്ലെങ്കിലും, ഇത് സംഭവിച്ചു

കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അവന്റെ നിയന്ത്രണം മാതാപിതാക്കളുടെ കൈകളിലല്ല. അതുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കന്മാർ കടിഞ്ഞാൺ വേണ്ട രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കണം. ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് അത് വിട്ടുകൊടുക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നാം വല്ലവരേയും വെറുത്താൽ, ആ കടം വീട്ടുന്നതിന് നാം ആ വ്യക്തിയെ വീണ്ടും ഈ ജന്മത്തിൽ കണ്ടു മുട്ടേണ്ടി വരുമോ?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെ ആവണമെന്നില്ല. കടങ്ങൾ വീട്ടുന്നത് ആ രീതിയിലല്ല. നിങ്ങൾ പ്രതികാരം ബന്ധിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾ രാഗദ്വേഷങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് മകനോട് ശത്രുത ഉണ്ടെങ്കിൽ, കടം വീട്ടുന്നതിന് നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഒന്നിച്ച് ചേരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടേക്കാം. മകൻ ഒരു പൂച്ചയായി പോലും നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നേക്കാം. പാല് കൊടുത്താലും അത് മാന്തിയേക്കാം. ഇങ്ങനെയാണ് കണക്കുകൾ വീട്ടുന്നത്. ഇത് കാരണങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങളുടേയും ലോകമാണ്. എപ്പോഴെങ്കിലും കാരണങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ വന്നു ചേരും. പല കുട്ടികളും ജനിക്കുന്നത് അത്തരം പ്രതികാര ഭാവത്തോടെയാണ്. അവർ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതം അസഹനീയമാക്കി തീർക്കുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിക്കാറില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് മൂന്നു പെൺമക്കളുണ്ട്. അവരുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ച് ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അവരുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ച് വ്യസനിക്കുന്നതിനു പകരം, ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിത്യജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച്, ഒരു 'സേഫ് സൈഡിൽ' എത്തുകയാവും നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്. അവരുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ വ്യസനങ്ങൾ ദോഷകരമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പരിഹാരം സ്വയം ഈ 'സേഫ് സൈഡിൽ' ദിവസവും എത്തിച്ചേരുക എന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ ഒരു ട്രസ്റ്റി ആയി സജീവമായി ഇരിക്കുക. അവരുടെ വിവാഹത്തെ കുറിച്ച് വ്യസനിക്കാനോ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടാനോ പാടില്ല.

നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കൾ അവരുടെ സ്വന്തം കർമ്മങ്ങളുമായാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അവരെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെ നന്നായി സംരക്ഷിക്കുക. അവർ, അവർക്ക് യോജിച്ച ആളുകളുമായി തന്നെയാണ് സ്വയം വന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കൾക്ക് യോജിച്ച ആൺകുട്ടികൾക്ക് ജന്മം നല്കാൻ നിങ്ങൾ ആളുകളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു നടക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? അവർ സ്വയം തയ്യാറായി തന്നെയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. പെൺകുട്ടിക്ക് പ്രായമാവുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയാകുന്നു. പക്ഷെ നിങ്ങൾക്കറിയില്ല, ലോകത്തെവിടേയോ അനുയോജ്യനായ ഒരു ആൺകുട്ടി അവൾക്കു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വ്യസനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് സുഖമായി ഉറങ്ങൂ.

വ്യസനങ്ങൾ തടസ്സകർമ്മങ്ങൾ (അന്തരായ കർമ്മങ്ങൾ) സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അത് കയ്യിലിരിക്കുന്ന ജോലി നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയേ ഉള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും കൂട്ടുകാർ നിങ്ങളുടെ മകൾക്ക് യോജിച്ച ഒരു ആൺകുട്ടിയെ കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് പരസ്പരം കാണാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കി കൊടുക്കണം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഉൽക്കണ്ഠ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് തരണം ചെയ്യാനുള്ള മറ്റൊരു തടസ്സമായി മാറും. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഈ ലോകത്ത് വല്ലതുമുണ്ടോ എന്ന് ഒന്ന് സ്വയം ചോദിച്ചു നോക്കുക. ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം നിങ്ങളുടെ കൈവശമാണോ? നിങ്ങളുടെ വയറിന്റെ നിയന്ത്രണം പോലും നിങ്ങളുടെ കൈവശമാണോ? നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടം പോലെ ബാത്ത്റൂമിൽ പോകാനാവുമോ? എല്ലാറ്റിനും പിറകിൽ മറ്റൊരു ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലേ?

മരണക്കിടക്കയിലും ഒരാൾ തന്റെ അവിവാഹിതയായ മകളുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ച് വ്യസനിക്കുന്നു. വിപരീതമായ ആന്തരിക ധ്യാനത്തിൽ (ആർത്തധ്യാനത്തിൽ) മരിച്ചു പോകുന്നു. അത് അവനെ മൃഗജന്മത്തിൽ ജനിക്കാൻ ഇടയാക്കും. അവിടെ അവന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ വേദന നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. അവൻ ജീവിക്കേണ്ട രീതിയിൽ ജീവിതം ജീവിക്കാത്തതിന് വേറെ എന്താണ് അവന് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവുക?

[13] മക്കളില്ലാത്തത് അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കു

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും വ്യസനിക്കാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: സാധാരണയായി ഞാൻ വ്യസനിക്കാറില്ല. എനിക്ക് എല്ലാം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: ധാരാളം ഭക്ഷണമുണ്ട്. അത് കഴിക്കാനാരുമില്ല (മകനോ മകളോ) എന്നതു പോലെയുള്ളതാണ് അത്. അതെ അതും ഒരു പ്രശ്നമാകും.

ചില ജന്മങ്ങളിൽ, വളരെ പുണ്യകർമ്മങ്ങളോടെ ജനിക്കുന്നവർക്ക് കുട്ടികളുണ്ടായിരിക്കില്ല. ദമ്പതികൾക്ക് കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവണമോ വേണ്ടേ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് കർമ്മങ്ങളാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടികൾ ഇല്ലാത്തത് വലിയ അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കു. കുട്ടികളില്ലാത്ത ദമ്പതികൾ നിർഭാഗ്യവാന്മാരാണ് എന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത്? ഒരാൾ പറഞ്ഞു, കുട്ടികളില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ ഭാര്യ നിരന്തരം സങ്കടം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഞാനയാളുടെ ഭാര്യയോട് കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. കുട്ടികളില്ലാതിരിക്കുക എന്ന അനുഗ്രഹം അവൾക്ക് അവസാനം ബോധ്യപ്പെട്ടു.

വളരെ കാലം കാത്തിരുന്ന് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടാകുമ്പോൾ പിതാവ് അത്യധികം സന്തോഷിക്കും. ആ കുട്ടി പോയാൽ അയാൾ അത്ര തന്നെ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം, വന്ന ആൾ പോവുകയും ചെയ്യുമെന്ന്. അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? അതുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെ രീതി നിങ്ങൾക്ക് ബോധത്തിലുണ്ടാവണം. അപ്പോൾ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് നിരാശയുണ്ടാവില്ല.

നമ്മുടെ രാഗദ്വേഷങ്ങളുടെ കണക്കുകളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കുട്ടികൾ. അവർ പണമല്ല. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധങ്ങളുടെ അനന്തര ഫലങ്ങൾ ആണ് രാഗദ്വേഷങ്ങൾ. ഈ രാഗദ്വേഷങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ മൂലം കുട്ടികൾ പിതാവിനെ കണക്കില്ലാതെ പീഡിപ്പിക്കും. മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ കാലത്ത്, ശ്രേണിക് മഹാരാജാവു പോലും, സ്വന്തം മകനാൽ തടവിൽ

പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

കുട്ടികൾ ഇല്ലാത്തതിനെ കുറിച്ച് ആളുകൾ സങ്കടം പറയുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതം ദുരിതത്തിലാഴ്ത്തുന്ന മക്കൾ ഉണ്ടാവാത്തതിനെ കുറിച്ച് ഇത്ര വേവലാതിപ്പെടാൻ എന്താണുള്ളത്? അവരെക്കൊണ്ട് എന്ത് ഗുണമാണ് ഉള്ളത്? നിങ്ങൾക്ക് മക്കളില്ലാതിരുന്ന ഏതെങ്കിലും ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങൾ അവസാനം വളരെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഈ മനുഷ്യജന്മം നേടിയെടുത്തിരിക്കുകയാണ്, അതും കുട്ടികളില്ലാതെ. അത് നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കൂ. നിങ്ങളെ മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിനെ അന്വേഷിക്കൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: കഴിഞ്ഞ വർഷം എന്റെ ഏക മകൻ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ വളരെയേറെ ദുഃഖിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഞാനെന്താണ് ചെയ്തത്, അങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ?

ദാദാശ്രീ: ഇതെല്ലാം വെറും കണക്കുകളാണ്. ആ കണക്കനുസരിച്ചാണ് അവൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നത്. അവന്റെ കണക്കവസാനിച്ചാൽ, അവൻ പോകുന്നു. അതാണ് നിയമം.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടി ജനിച്ച ഉടനെ മരിച്ചാൽ, കുട്ടിക്ക് അത്രമാത്രം കണക്കേ മാതാ പിതാക്കളുമായി ഉള്ളൂ എന്നാണോ അർത്ഥം?

ദാദാശ്രീ: കുട്ടികൾക്ക് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള രാഗദ്വേഷങ്ങളുടെ കണക്ക് വളരെ കൃത്യമാണ്. അവൻ പോകുമ്പോൾ, അവൻ മാതാപിതാക്കളെ ഭയങ്കരമായ വേദനയിലാഴ്ത്തുന്നു. ചില കണക്കുകളിൽ മാതാപിതാക്കളെ വളരെ വലിയ മെഡിക്കൽ ബിൽ അടപ്പിച്ചേ കുട്ടികൾ മരിക്കുകയുള്ളൂ.

മരിച്ച കുട്ടിയുടെ പേരിൽ മാതാപിതാക്കൾ ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ, അത് കുട്ടിക്കും വിഷമങ്ങൾ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിക്കും. ആളുകൾ അജ്ഞത കൊണ്ട് എല്ലാ തരം കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ അതേ പടി സ്വീകരിക്കുകയും ശാന്തമായി ഇരിക്കുകയും വേണം. എന്തിനാണ് ആവശ്യമില്ലാത്ത കോലാഹലം? ജീവിത കാലത്ത് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എല്ലാവർക്കും കുട്ടികളെ നഷ്ടപ്പെടും.

എനിക്കും ശൈശവത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചു പോയ ഒരു ആൺകുട്ടിയും ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഞങ്ങളുടെ

അതിഥികൾ ആയിരുന്നു. അവർ വന്നു, പോയി. അവർ ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതായിരുന്നില്ല. നമ്മളും ഒരു ദിവസം പോകേണ്ടതില്ലേ? നമ്മളെ ആശ്രയിച്ച് നമുക്ക ചുറ്റും ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സന്തോഷം നല്കുക എന്നത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. പോയവർ എന്നന്നേക്കുമായി പോയി. അതുകൊണ്ട് അവരെ കുറിച്ച് വിഷമിക്കാതിരിക്കു. ആളുകൾ അതിനു പകരം എന്തു ചെയ്യുന്നു? പോയവരെ കുറിച്ച് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മുന്നിൽ ഉള്ള ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ആളുകൾ അവരുടെ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് കുറെ പണം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? അതിന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല. ഞാനത് മറന്നു കളയും.

ദാദാശ്രീ: അതെ. എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും അജ്ഞതയിൽ നിന്നും വളർന്നു വരുന്നതാണ്. സത്യത്തിൽ ആരും ആരുടേയും പിതാവും മകനും ഒന്നുമല്ല. നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ നഷ്ടത്തിൽ വ്യസനിക്കുന്നതിൽ കാര്യമൊന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ അല്പം വിഷമിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കാരണം അവരാണ് നിങ്ങളെ പരിപാലിച്ച് വളർത്തിയത്. ഒമ്പതു മാസം അമ്മ നിങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു. പിതാവ് ജീവിതകാലം മുഴുവനും നിങ്ങൾക്ക് താങ്ങായി.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ കുറിച്ച് ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ ദാദായോട് ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുക. കുട്ടിയെ അങ്ങയുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുകയാണ് ദാദാ എന്നു പറയുക. അവന്റെ മോക്ഷത്തിനായി ആവശ്യപ്പെടുക. അവൻ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. കണ്ണീരൊഴുക്കാൻ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുവദിക്കരുത്. ജെയിൻ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ആളായതുകൊണ്ട് വേർപെട്ടു പോയ ആത്മാവിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ളതായിരിക്കും. വൈകാരികമായി പൊട്ടി തകരുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. വേർപെട്ടുപോയ നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവന് അത് കഷ്ടപ്പാടുകൾ മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കു. നിങ്ങൾ വിവേകിയും ബുദ്ധിമാനുമാണ്. അതുകൊണ്ട് മകനെ കുറിച്ച് ഓർമ്മ വരുമ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങൾ

അവന്റെ മോക്ഷത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിങ്ങൾ കൃപാലുദേവനോടോ (ഒരു ജ്ഞാനി പുരുഷൻ) ദാദാ ഭഗവാനോടോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യാസം ഒന്നുമില്ല. കാരണം അവരുടെ ഭൗതിക ശരീരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായവ ആയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ആത്മാക്കൾ വ്യത്യസ്തത ഉള്ളവയല്ല. കണ്ണുകൾക്ക് അവ വ്യത്യസ്തമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ മൗലിക രൂപത്തിൽ അവ ഒരേ പോലെ ഉള്ളവയാണ്. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് മഹാവീർ ഭഗവാനോടായാലും, ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനോടായാലും അതു തന്നെയാണ് കാര്യം. ജീവിതകാലത്ത് സുഖവും ദുഃഖവും പങ്കിട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തുടർച്ചയായി, അവരുടെ മോക്ഷത്തിനായി പ്രാർത്ഥന നടത്തണം. മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും നല്ല ഭാവങ്ങളേ ഉള്ളൂ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനും അതിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ എന്താണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, അങ്ങേക്ക് എത്ര കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു?

ദാദാശ്രീ: ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ആൺകുട്ടിയും ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1928ൽ മകൻ ജനിച്ചപ്പോൾ സുഹൃത്തുക്കൾക്കെല്ലാം പേഡ (മധുരപലഹാരം) നല്കി ഞാൻ അത് ആഘോഷിച്ചു. മൂന്നുവർഷം കഴിഞ്ഞ് അവൻ മരിച്ചപ്പോഴും ഞാൻ അതു തന്നെ ചെയ്തു. ആദ്യം എല്ലാവരും വിചാരിച്ചത് ഞങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും ഒരു മകൻ ജനിച്ചിരിക്കും എന്നാണ്. പേഡ കഴിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തു നിന്നു. പിന്നീട്, എന്റെ വീട്ടിൽ അതിഥിയായി വന്ന ആൺകുട്ടി, ഇപ്പോൾ തിരിച്ചു പോയി എന്ന് പറഞ്ഞു. നാം അവർ വരുമ്പോൾ, അവരെ സ്നേഹത്തോടെയും ബഹുമാനത്തോടെയും സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ പോകുമ്പോഴും നാം അതു തന്നെ ചെയ്യണം. എല്ലാവരും അസ്വസ്ഥരായി എന്നെ വഴക്കു പറയാൻ തുടങ്ങി. അത്തരം വഴക്കു പറയലുകൾ ശരിയല്ല. അവർ പോകുമ്പോഴും നാം ബഹുമാനം കാണിക്കണം. പിന്നീട് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടിയും ജനിച്ചു. അവളും ശൈശവത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചുപോയി. അവൾക്കും ഇതേ പോലെ തന്നെ സ്വാഗതവും യാത്രയയപ്പും നല്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ഹീരാബായും (ദാദാജിയുടെ പത്നി) ഞാനും അല്ലാതെ ആരും ബാക്കിയില്ല.

ഇതിനു ശേഷം, ഞങ്ങൾക്ക് കുട്ടികളില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, വാർദ്ധക്യത്തിൽ ആര് ഞങ്ങളെ പരിപാലിക്കും എന്ന് ഹീരാബ വ്യസനിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ ഗുണത്തേക്കാൾ വളരെയേറെ വിഷമങ്ങളാണ് കൊണ്ടു വരുന്നത് എന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറയും. ഞാനവളോടു ചോദിക്കും, അവൾക്ക് മദ്യപാനിയായ ഒരു മകനുണ്ടെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും എന്ന്. മറ്റു മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ കുട്ടികൾ മൂലം എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളാണ് അനുഭവിക്കുന്നത് എന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നത് ശരിയാണ് എന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും സ്വന്തമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും എന്നെങ്കിലും നിങ്ങളുടേത് ആയിരിക്കുമോ? നിങ്ങളുടെ വ്യസനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണ്. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ശരീരം തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമല്ല എന്നിരിക്കെ, കുട്ടികൾ എങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമായിരിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ ഏകമകനാണ് എന്നിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു പോയത്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് മൂന്നു മക്കളുണ്ടായാലും, അവരെല്ലാം അതു തന്നെ ചെയ്തേക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾതന്നെ ഒരു ദിവസം അവരെ വിട്ടു പോകും. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു ജീവിച്ചാലും, ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് അവരെ വിട്ടു പോകേണ്ടി വരും. പിന്നെ എന്തിനാണ് അതിനെ കുറിച്ച് വിഷമിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്ന കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥ എന്താണ്? അവർ എവിടെയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദൈവത്തിനു മാത്രം അറിയാം.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്നൊരറിവും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ ജന്മത്തിലെ കുട്ടികൾക്കും അതു തന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. എന്നാണ് നിങ്ങൾ ഉണരുക? അതിനു പകരം നിങ്ങളുടെ മോക്ഷത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ ആരംഭിക്കൂ. അതല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്ന ജന്മങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ജനിക്കേണ്ടി വരും. ഈ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ പുറത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിഷമിക്കാൻ അനുവദിച്ചാൽ, അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ

ജീവൻ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ മൃഗങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് ജന്മമെടുക്കും. ഒരു പക്ഷെ നരകത്തിൽ തന്നെ ജനിച്ചേക്കാം. താഴ്ന്ന ജീവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജനിക്കുക എന്ന അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമാണോ?

നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയ ജന്മങ്ങളിലെല്ലാം നിങ്ങൾ ഭയങ്കരമായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിങ്ങൾ മറക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തിലും നിങ്ങൾ വീണ്ടും വിഷമിക്കാനാരംഭിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ പുതിയ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.

[14] ബന്ധങ്ങൾ: ആപേക്ഷികമാണോ, യാഥാർത്ഥ്യമാണോ?

ഈ ബന്ധങ്ങളെല്ലാം താൽക്കാലികമാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഇതെല്ലാം ആപേക്ഷികമായ ബന്ധങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾ അവയെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചാലും അവ ആപേക്ഷികമായി തന്നെ തുടരും. ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ നിർവ്വചനം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, നിങ്ങൾ അതിന് എന്തു നല്കുന്നുവോ അതു തന്നെ കൃത്യമായി തിരിച്ചു തരുക എന്നാണ്.

അവൻ നിങ്ങളുടെ മകനായതുകൊണ്ട്, അവൻ നിങ്ങളോട് സത്യസന്ധനായിരിക്കും എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ മകനായതുകൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് എതിരാവില്ല എന്ന് അതിന് അർത്ഥമില്ല. ***ആത്മാവ് ഒരിക്കലും പിതാവോ പുത്രനോ ആകുന്നില്ല.*** ബന്ധങ്ങൾ വെറും കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളുടെ കണക്കുകളാണ്. എന്നാൽ വീട്ടിൽ പോയി പിതാവിനോട് നിങ്ങൾ എന്റെ പിതാവല്ല എന്നു പറയരുത്. ലൗകിക വീക്ഷണത്തിൽ ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നെയാണ്.

ഈ ബന്ധങ്ങൾ എല്ലാം താൽക്കാലികം ആയ അഡ്ജസ്റ്റുമെന്റുകളാണ്. നിങ്ങൾ അവയോട് അഡ്ജസ്റ്റു ചെയ്യുന്നേടത്തോളം, എല്ലാം നന്നായി നീങ്ങും. മറ്റുള്ളവർ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും, ബന്ധങ്ങളെ നന്നായി നിലനിർത്തണം

എന്നതായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ഭാവം. നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാവുന്നത്ര അവ സ്ഥിരമായി നിർത്താൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമമെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ് എന്നു മനസ്സിലായാൽ, നിങ്ങൾക്കത് വിട്ടു കളയാം. കഴിയാവുന്നത്ര കാലം എല്ലാം ഒരുമിച്ച് നിർത്താൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുക.

ഒരു നാടകത്തിലെ നടനാണ് എന്ന പോലെ, ലൗകിക വ്യവഹാരത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകണം. ആന്തരികമായി നിങ്ങൾ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യുക. പക്ഷെ, വൈകാരികമായി അതിൽ അലിഞ്ഞു ചേരരുത്. കുട്ടിയെ സ്നേഹത്തോടെ പുണരുന്ന മാതാവ്, അവനെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന തരത്തിലേക്കു നീങ്ങിയാൽ, അവന് ദേഷ്യം വരും. വിവരമില്ലാത്തവരാണ് അത്തരം സ്വന്തമെന്ന ഭാവത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റം നടത്തുന്നത്. അതേ സമയം ***ജ്ഞാനി പുരുഷൻ*** ലൗകികമായ എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തോട് സന്തോഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഒരു പെൺകുട്ടി വിവാഹിതയാവുന്നതും അവൾ വിധവയാകുന്നതും ലൗകികമായ കാര്യമാണ്. അത് യാഥാർത്ഥ്യമല്ല. രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങളും ആപേക്ഷികമാണ്. അവയെ മാറ്റാനുള്ള ശക്തി ആർക്കും ഇല്ല. ആളുകൾ അവരുടെ ചെറുപ്പക്കാരനായ മരുമകൻ മരിക്കുമ്പോൾ വല്ലാത്ത ദുഃഖത്തിലാകുന്നു. അവർക്കു തന്നെ വൈദ്യസഹായം ആവശ്യമാകുന്ന തരത്തിൽ അവർ അത്രയേറെ വൈകാരികമായ തകർച്ചയിലെത്തുന്നു. ഈ വൈകാരിക ഭാവങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളുമെല്ലാം രാഗദ്വേഷങ്ങൾ മൂലമാണ്. ഇതിനെല്ലാം കാരണം ആളുകൾ ലൗകിക ജീവിതത്തെ ലൗകിക ജീവിതമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതു മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അവർ ലൗകിക ജീവിതം താൽക്കാലികമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ ചിലപ്പോൾ വഴക്കു പറയേണ്ടി വന്നേക്കാം. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടും ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക്

എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ടി വന്നേക്കാം. പക്ഷെ അത് നിങ്ങൾ വിശ്വാസം തോന്നുന്ന രീതിയിൽ മാത്രമേ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ, ഒരു നാടകത്തിൽ നടൻ അഭിനയിക്കുന്നതുപോലെ, ഉള്ളിൽ വൈകാരികമായ ഒരു ഒന്നിച്ചുചേരലും ഇല്ലാതെ.

[15] കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ മാത്രമാണ് എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും

നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയും മക്കളും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടേതായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വേദനകളും ദുഃഖങ്ങളും പങ്കുവെക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് തളർവാതം വന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മകൻ നിങ്ങളുടെ തളർവാതം പങ്കു വെക്കുമോ? ആർക്കും നിങ്ങളുടെ വേദന എടുത്തു കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയില്ല. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നുള്ള എക്കൗണ്ടുകളാണ്. മകനെന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്നും, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതു മാത്രം, കൃത്യമായി ലഭിക്കുന്നു.

ഒരു തെറ്റു ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, ഒരു അമ്മ തന്റെ ഒരു കുട്ടിയെ അടിക്കുന്നു. അതേ സമയം കുറുമ്പനും ശല്യക്കാരനുമായ മറ്റെ കുട്ടിയെ അവർ ലാളിക്കുന്നു. എല്ലാം അവരുടെ കുട്ടികളാണ്. എന്നിട്ടും അവർ അവരോട് വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ പെരുമാറുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്തമായ കർമ്മങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: എല്ലാ എക്കൗണ്ടുകളും തീർക്കപ്പെടുന്നു. അമ്മക്ക് എല്ലാ കുട്ടികളോടും ഒരേ പോലെ പെരുമാറണം എന്നുണ്ട്. എന്നാലവർക്ക് അതിന് സാധിക്കുന്നില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും അവളോടുള്ള കണക്കുകൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കെ, എങ്ങനെ അവൾക്ക് അത് സാധിക്കാനാണ്? അതേ സമയം കുട്ടികൾ അമ്മ പക്ഷം പിടിക്കുന്നു എന്ന് ആക്ഷേപം പറയുന്നു. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ വഴക്കുകൾക്കുള്ള കാരണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ ഒരു കുട്ടിയെ നിരന്തരം അടിക്കാൻ അമ്മക്ക് തോന്നുന്നത് എന്തു കൊണ്ടാണ്?

ദാദാശ്രീ: കാരണം, അവർക്ക് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും ഏതോ തരത്തിൽ അവനോടുള്ള പ്രതികാരം നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ ലാളിക്കുന്ന കുട്ടിയോട് അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും

ഉള്ള മോഹത്തിന്റെ കണക്കാണ്. അതേ സമയം, ലോകം അമ്മ എല്ലാ കുട്ടികളോടും ഒരേ പോലെ പെരുമാറണം എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ധാരാളം കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളെ വളരെ നന്നായി പരിചരിക്കുന്നു. അവർ മാതാപിതാക്കളെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും മുന്നിൽ നിർത്തുന്നു. കുട്ടികൾ മൂലമല്ല ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ മൂലമാണ് അവർ നല്ല രീതിയിൽ പരിചരിക്കപ്പെടുന്നത്. എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് നമ്മുടെ എക്കൗണ്ടുകൾ അനുസരിച്ചാണ്. നാം കഷ്ടപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ കൊണ്ടു തന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം ഈ കലിയുഗത്തിൽ ജനിക്കേണ്ടി വന്നത്? എല്ലാവരും ഐക്യത്തോടെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സത്യയുഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? കലിയുഗത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നവരെല്ലാം വിചിത്രവും പ്രയാസകരവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ മകൻ നല്ലവനാണെങ്കിൽ, അവന്റെ ഭാര്യയോ, അവളുടെ മാതാപിതാക്കളോ സഹോദരങ്ങളോ ചീത്തയായി എന്നു വരാം. ഈ രീതിയിൽ, എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും അതൃപ്തിയുടെ തീ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മാവിൽ മാങ്ങകളുണ്ടാകുമ്പോൾ, എല്ലാ മാങ്ങകളുടേയും രുചി ഒരു പോലെ ആയിരിക്കും. അതേ സമയം ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടികൾ അവരുടെ ചിന്തകളിലും വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തികളിലും വ്യത്യസ്തരാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ?

ദാദാശ്രീ: ഒരേ മരത്തിലെ മാങ്ങകൾ തന്നെ പരസ്പരം വ്യത്യാസമുള്ളവയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സൂക്ഷ്മമായ ആ വ്യത്യാസങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവില്ല. ഓരോ മാങ്ങയും രുചിയിലും രൂപത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. മണം ഒരു പോലെ ആവാം. എങ്കിലും അവയെല്ലാം വ്യത്യസ്തം തന്നെയാണ്. അതിനുള്ള കാരണം പ്രകൃതിയുടെ നിയമം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, സ്ഥലത്തിന് മാറ്റം വരുമ്പോൾ, അതിൽ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടാവും. സ്ഥലത്തിന് മാറ്റം വരുമ്പോൾ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും കുട്ടികളുടേയും അവരുടെ കുട്ടികളുടേയും പേരക്കുട്ടികളുടേയും തുടർച്ച മാത്രമാണ് എന്ന് പറയാറുണ്ടല്ലോ!

ദാദാശ്രീ: ശരിയാണ്. അവരെല്ലാം പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടവർ തന്നെയാണ്. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ അടുപ്പക്കാരും നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റും തന്നെ ഉണ്ടാവും. അവർക്കെല്ലാം ഒരേ പോലെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. രാഗദ്വേഷങ്ങൾ മൂലമാണ് അവർ എല്ലാം ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നത്. രാഗദ്വേഷങ്ങളുടെ എക്കൗണ്ടുകൾ തീർക്കാനാണ് അവർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണുന്നതെല്ലാം ഒരു മിഥ്യാദർശനമാണ്. യഥാർത്ഥ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ, കാണുന്നതുപോലെയല്ല കാര്യങ്ങളൊന്നും.

ചോദ്യകർത്താവ്: കർമ്മങ്ങൾ മൂലമാണോ ആളുകൾ ജന്മമെടുക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അവൻ കാണാൻ കൊള്ളാവുന്നവനും, ഉയരമുള്ളവനും, ഉയരം കുറഞ്ഞവനും, വെളുത്തവനും, കറുത്തവനും ഒക്കെ ആയിരിക്കുന്നത് അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ മൂലമാണ് എന്നതാണ് വസ്തുത. എന്നാൽ കുട്ടിക്ക് പിതാവിനെ പോലെ മൂക്കുള്ളതുകൊണ്ട് പിതാവിന്റെ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും അവനുണ്ടാകുമെന്ന് ആളുകൾ കരുതുന്നു. അപ്പോൾ, പിതാവ് ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനാണെങ്കിൽ, അവന്റെ മകനും ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനാകുമെന്നാണോ അർത്ഥം? അതേ പോലെയുള്ള ധാരാളം ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്മാർ ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആത്മജ്ഞാനം നേടിയ എല്ലാവരും ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്മാരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ആരുടെയെങ്കിലും മക്കൾ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്മാരായിട്ടുണ്ടോ? അതുകൊണ്ട് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ തിരിച്ചറിവിന്റെ കുറവുണ്ട്.

പിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെല്ലാം കുട്ടികളിലേക്ക് പകരുന്നതാണെങ്കിൽ, എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ആ ഗുണങ്ങൾ ഒരേ അളവിൽ ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. പിതാവിന്റെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ പരിചിതത്വം മൂലമാണ്, അവന് ഇപ്പോൾ അത്തരം ഗുണങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ ഗുണങ്ങൾ, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവനു ബന്ധങ്ങളുള്ളവരുടെ ഗുണങ്ങൾക്ക് ചേർന്നവ ആയിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ അവന്റെ ബന്ധുക്കൾക്ക് അവനെ പോലെയുള്ള ബുദ്ധിയും ചിന്താ ശേഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, ആ ബന്ധുക്കൾ ഇപ്പോൾ ഈ ജന്മത്തിൽ അവന്റെ മക്കളായി ജനിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ സവിശേഷതകളും വ്യക്തിത്വങ്ങളും ഒരേ പോലെ

ദൃശ്യമാകുന്നത്. സത്യത്തിൽ അവരുടെ ഗുണങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തമാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, അത് ജനിതകസ്വഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്യത്തിൽ അവൻ അവന്റെ സ്വന്തമായ സവിശേഷതകളുമായി വരുന്നതാണ്. ഒരാൾ ഒരു മദ്യപാനിയോ ലൈംഗികാസക്തി കൂടിയവനോ ആയേക്കാം. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവനു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവൻ ഈ ജന്മത്തിലും കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് കൃത്യമായ കാര്യങ്ങൾ. മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും ഒന്നും തന്നെ പാരമ്പര്യമായി കിട്ടുന്നില്ല. അങ്ങനെ തോന്നുന്നു എന്നു മാത്രം. സത്യത്തിൽ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും അവന്റെ ബന്ധുക്കളായവർ തന്നെയാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിന്റെ അർത്ഥം ഞങ്ങളെല്ലാവരും കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ കണക്കുകൾ തീർക്കാനാണ് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ, രാഗദ്വേഷത്തിന്റെ ഈ കണക്കുകൾ തീർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും അവരവരുടെ വഴിക്കു പോകും.

ദാദാശ്രീ: അതെ. എല്ലാം കൃത്യമായി വീട്ടപ്പെടുന്നു. ഇത്രയും വ്യക്തമായി, ഞാനീ കൃത്യമായ ശാസ്ത്രം, ആദ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്. കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കാനായി, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പെട്ടന്ന് ദേഷ്യം വരുന്ന ആളാണ്, നിങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയാണ് എങ്കിൽ; പിന്നെ എന്താണ് നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഇത്ര ശാന്ത ശീലനായിരിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് പിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചു എങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ സഹോദരന് ആ ഗുണങ്ങൾ അതേപോലെ ലഭിച്ചില്ല? ആളുകൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള തെറ്റായ നിഗമനങ്ങളിലും എത്തിച്ചേരുന്നു. ഉപരിതലത്തിൽ കാണുന്നത് സത്യമാണ് എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഇത് വളരെ ആഴത്തിലുള്ള കാര്യമാണ്. ഞാൻ ഇതുവരെ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും, ഇനിയും കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പോയാൽ, ദൈവത്തിനു പോലും ഒരാൾക്കും ഒരു ഗുണവും കൈ മാറാൻ കഴിയില്ല. എല്ലാം വെറും എക്കൗണ്ടുകളുടെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ മാത്രമാണ്.

ആത്മാവിന് ആരുടേയും പിതാവോ, മാതാവോ, പുത്രനോ, പുത്രിയോ, ഭാര്യയോ, ഭർത്താവോ ഒന്നും ആവാൻ കഴിയില്ല. എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നുള്ള വെറും എക്കൗണ്ടുകളാണ്. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിന്റെ ഫലമായി എല്ലാം ഒരുമിച്ച് ചേരുന്നു. എല്ലാവരും മായയുടെ കീഴിലാണ്. ക്രൂടുതലായി പറഞ്ഞാൽ വാസ്തവം ദൃശ്യമല്ല. അത് ദൃശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ ലോകത്തിൽ ഒട്ടും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, ഇവിടെ ആളുകൾ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വഴക്കുകൂടുകയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാം മിഥ്യാദർശനമാണ്. കാണുന്നതു പോലെയല്ല ശരിക്കും കാര്യങ്ങളെല്ലാം. ആത്മാവു മാത്രം, ശുദ്ധമായ ആത്മാവു മാത്രമാണ് സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളത്. ബാക്കിയെല്ലാം താൽക്കാലികമാണ്.

ഈ കലിയുഗ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷകളും നില നിർത്തേണ്ടതില്ല. വളരെ ഭീകരമായ കാലങ്ങൾ വരാൻ പോവുകയാണ്. വീണ്ടും മനുഷ്യജന്മം നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോൾ ലഭിക്കും എന്ന് പറയാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് മോക്ഷം നേടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ നിലനിർത്തു.

ഭാഗം രണ്ട്

മാതാപിതാക്കളോട് കുട്ടികളുടെ പെരുമാറ്റം

[16] യുവതലമുറയുമായി ദാദാജിയുടെ സത്സംഗം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മാതൃകാ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങളാണ് വേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: വീട്ടിലായാലും സ്കൂളിലായാലും വിദ്യാർത്ഥി എല്ലാവരേയും സന്തോഷിപ്പിക്കണം. അവൻ അവന്റെ പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും വേണം.

നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പ്രാണികളെ കൊന്നിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: എവിടെ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽ.

ദാദാശ്രീ: എത്തരം പ്രാണികൾ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാ തരം പ്രാണികളെയും.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യക്കുട്ടിയെ എപ്പോഴെങ്കിലും കൊല്ലുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആരുടേയും കുട്ടികളെ കൊല്ലാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: എന്തുകൊണ്ടാണത്? നിങ്ങൾ ആ പ്രാണികളെ കൊന്നതുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു പ്രാണിയെ ഉണ്ടാക്കി തരുമോ? ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ലക്ഷം ഡോളർ സമ്മാനമായി തരാം, ആരെങ്കിലും എനിക്ക് ഒരു പ്രാണിയെ ഉണ്ടാക്കി തന്നാൽ. നിങ്ങൾ ഒരെണ്ണത്തിനെ ഉണ്ടാക്കുമോ? അത് സാധ്യമല്ല. ശരിയല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ എങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് അവയെ കൊല്ലാൻ

കഴിയും? ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനു പോലും ഒരു പ്രാണിയെ നിർമ്മിക്കാനാവുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: എങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം സൃഷ്ടിക്കാനാവാത്ത ഒന്നിനെ നിങ്ങൾ കൊല്ലാനും പാടില്ല.നിങ്ങൾക്ക് ഈ കസാരയുണ്ടാക്കാം, അതുപോലെ എന്തൊക്കെ ഉണ്ടാക്കാം! അവയൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് നശിപ്പിക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ഇനി മുതൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ഇനി ഒരു പ്രാണിയെയും കൊല്ലില്ല.

ദാദാശ്രീ: പ്രാണികൾക്ക് ചാവുന്നതിൽ ഭയമുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ? അവയെ കൊല്ലാൻ നോക്കുമ്പോൾ അവ ഓടിപ്പോകുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ എങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവയെ കൊല്ലും? ഈ ഗോതമ്പും ബാർലിയും പോലെയുള്ള വിളകൾ കൊയ്തെടുക്കുമ്പോൾ അവ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. അവ ഓടിപ്പോകുന്നില്ല. ഒരു കത്തികൊണ്ട് മുറിച്ചാൽ വഴുതനങ്ങ ഓടിപ്പോകുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കത് മുറിച്ച് കറി വെച്ച് കഴിക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് മരിക്കാൻ പേടിയുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതേ പോലെ പ്രാണികൾക്കും മരിക്കാൻ പേടിയുണ്ട്. നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചതാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അല്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ആരെ കുറിച്ചെങ്കിലും ലൈംഗിക ചിന്ത വരാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ.

ദാദാശ്രീ: സൂക്ഷിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടോ ഭർത്താവിനോടോ അല്ലാതെ ലൈംഗിക ചിന്തകളും പ്രവർത്തികളും ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ വലിയൊരു കുഴി കുഴിക്കുകയാണ്. അതിൽ നിന്നും

നിങ്ങൾക്ക് പുറത്തു കടക്കാൻ പറ്റില്ല. അതുകൊണ്ട് വളരെ സൂക്ഷിച്ച നടക്കു, വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വളരെ ചെറുപ്പമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നല്കുന്നത്. നിങ്ങൾ വയസ്സായ ഒരാളാണെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഒന്നും പറയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരി ദാദാ. എനിക്കു മനസ്സിലായി. ലൈംഗിക ചിന്തകൾ ഒന്നും വരാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ഞാൻ ശ്രമിക്കാം.

ദാദാശ്രീ: അത്തരം ചിന്തകളെ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കരുത്. ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയോട് ലൈംഗികമായ ആകർഷണം തോന്നിയാൽ ഉടനെ ***പ്രതിക്രമണം*** ചെയ്യുക. ദാദാ ഭഗവാനോട് മാപ്പു ചോദിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: മമ്മിയും ഡാഡിയും എന്നോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: ''ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്'' എന്നു മാത്രം പറയൂ. 'ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്', 'ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്' എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കു. സാവധാനം അവർ ശാന്തരാകും.

ഡാഡി മമ്മിയോട് വഴക്കു കൂടുമ്പോൾ, കുട്ടികൾ 'ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നാൽ, അവർ അസ്വസ്ഥരാകും. മുന്നറിയിപ്പിനുള്ള ബട്ടൻ അമർത്തുക, അവർക്ക് സൂചന ലഭിക്കും, 'ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്', വഴക്ക് പെട്ടന്ന് നില്ക്കും.

വീട്ടിൽ എല്ലാവരും നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ നിങ്ങൾ സ്വയം പെരുമാറുക. അവർ നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ, വഴക്ക് സമഭാവത്തോടെ രാഗദ്വേഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ തീർക്കുക. അവരെ എല്ലാവരേയും സന്തോഷിപ്പിക്കാനായി ശ്രമിക്കുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വളരുന്ന സ്നേഹം നിരീക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾ നെഗറ്റീവായി പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരുടെ പ്രേമത്തിന്റെ അടിത്തറ നിങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയാണ്. അവസാനം അത് അവിടെ ഇല്ലാതാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് ഞങ്ങളുടെ മുതിർന്നവർ എപ്പോഴും പെട്ടന്ന് ദേഷ്യപ്പെടുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരു കാർ പഴകി, നശിക്കാറാവുമ്പോൾ അത് പെട്ടന്ന് ചൂടാവും. പുതിയ കാറുകൾക്ക് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കില്ല. അതേ

അവസ്ഥ തന്നെയാണ് വയസ്സായവർക്കും. കാറ് അമിതമായി ചൂടായാൽ നാം അത് തണുക്കാനായി നിർത്തേണ്ടി വരില്ലേ? അതുപോലെ വീട്ടിനു പുറത്ത് അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാം. വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മുഖം വികൃതമായിരിക്കും. ആ സമയത്ത് നിങ്ങളുടെ മുഖം എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ പറയാൻ പാടില്ല. അവർക്ക് എന്തോ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ട് അവർ ശാന്തരാകുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ അവരെ വെറുതെ വിടണം.

മുതിർന്നവരെ സംരക്ഷിക്കലാണ് ഏറ്റവും വലിയ ധർമ്മം (മതം). ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കടമ എന്താണ്? മുതിർന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ് അത്. ഈ പഴയ കാറുകൾ കെട്ടി വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുമ്പോൾ, വയസ്സുകാലത്ത് നിങ്ങളും ബ്രെയ്ക്ക് ഡൗൺ ആയാൽ നിങ്ങളെ കെട്ടിവലിച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ ആരെങ്കിലും കാണും. നിങ്ങൾ നല്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു കിട്ടും. നിങ്ങളുടെ വയസ്സായ മാതാപിതാക്കളെ നിങ്ങൾ എപ്പോഴും കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് വയസ്സാകുമ്പോൾ നിങ്ങളും ആ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ കേൾക്കേണ്ടി വരും. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെന്താണെന്നു വെച്ചാൽ അതുപോലെ ചെയ്യാം.

[17] ഭാര്യയെ തെരഞ്ഞെടുക്കൽ

വിധി നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കി വെച്ചതൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് മാറ്റാനാവില്ല. നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള ആളാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കത് ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. വിവാഹം കഴിക്കണ്ട എന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചാൽ പോലും, നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം ഒഴിവാക്കാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആന്തരികമായി ഈ ജന്മത്തിൽ ഞങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭാവവും ശ്രുപവും അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഫലത്തിൽ വരില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ഭാവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അത് അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഫലത്തിൽ വരും. എന്നാൽ ഈ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും മാറ്റാനാവില്ല. ആർക്കും മാറ്റാനാവില്ല. ഭഗവാനു പോലും സ്വയം ഒന്നും മാറ്റാനാവില്ല! കഴിഞ്ഞ

ജന്മത്തിൽ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള ഭാവം നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഈ ജന്മത്തിൽ വിവാഹം നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്തതാണ്. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അതാണ് ഈ ജന്മത്തിൽ ഫലത്തിൽ വരുന്നത്.

മലവിസർജ്ജനം ചെയ്യാതെ ആളുകൾക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതുപോലെ, വിവാഹം കഴിക്കാതെ അവർക്ക് ജീവിക്കാനാവില്ല. മാനസികമായി നിങ്ങൾ ഒരു അവിവാഹിതനാവാനാണ് തീരുമാനമെങ്കിൽ, പ്രശ്നം ഒന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് മുഴുവൻ വിവാഹമാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. ആളുകൾക്ക് ഏകാന്തതയിൽ ജീവിക്കാനാവില്ല. അവർക്ക് ചുറ്റും മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. ആർക്കാണ് ഒറ്റക്ക് നിലനില്ക്കാനാവുക? ജ്ഞാനി പുരുഷനു മാത്രം ഒറ്റക്ക് നിലനിൽക്കാനാവും. കാരണം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണസ്വതന്ത്രനാണ്. ഒരു തരത്തിലുള്ള സഹായവും അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യരുടെ ചൂടും സുരക്ഷിതത്വവും ഇല്ലാതെ ജീവിക്കാനാവില്ല. ഒരു വലിയ വിലപിടിച്ച ബംഗ്ലാവിൽ ഒരാളോട് ഒറ്റക്ക് ഉറങ്ങാൻ പറഞ്ഞാൽ, അയാൾ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യരുടെ ചൂടും സുരക്ഷിതത്വവും വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത്. വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് തെറ്റല്ല. അത് പ്രകൃതി നിയമമാണ്.

വിവാഹം നൈസർഗ്ഗികവും സ്വാഭാവികവും ആയിരിക്കട്ടെ. നല്ലൊരു കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ഒരാളെ വിവാഹം കഴിക്കണം എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെക്കുക. സാഹചര്യം വന്നാൽ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കണം. പക്ഷെ, സമയം ആകുന്നതിനു മുമ്പ് അസ്വസ്ഥനും ഉല്ക്കണ്ഠാകുലനും ആകുന്നതിൽ എന്ത് അർത്ഥമാണുള്ളത്? സമയമാകുന്നതിനു മുമ്പ് ആവശ്യമില്ലാതെ ഓടി നടക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല. സമയം ആകുമ്പോൾ മാത്രം.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭാര്യയെ വേണം. ഭാര്യക്ക് നിങ്ങളേയും വേണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങയെ പിന്തുടരുന്ന ചില ചെറുപ്പക്കാർ

വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അവർക്ക് സ്വകാര്യമായി അങ്ങ് നല്കുന്ന ഉപദേശം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: സ്വകാര്യമായി, ഞാൻ അവരോട് വിവാഹം കഴിക്കാൻ പറയും. ഞാൻ അവർ വിവാഹം കഴിക്കണം എന്നു പറയും. കാരണം അത് അവിവാഹിതരായ പെൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാൻ സഹായകമാണ്. അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നമല്ല എന്ന് ഞാൻ അവരോട് പറയും. മോക്ഷത്തിനുള്ള ഈ മാർഗ്ഗം വളരെ തുറന്നതാണ്. അത് വിവാഹിതർക്കും ലഭ്യമാണ്. ഇവിടെ വിവാഹിതരെ ഒഴിവാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു നിയന്ത്രണവും ഇല്ല.

പക്ഷെ ഈ മുതിർന്ന ചെറുപ്പക്കാർ, വിവാഹ ജീവിതത്തിൽ ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് സ്വയം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അവർ പറയുന്നു, അവർ അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ എത്തു സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്, അതുപോലെയുള്ള സന്തോഷം അവർക്ക് ആവശ്യമില്ല എന്ന്.

നിങ്ങളുടെ മകനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്. അവൻ അവന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചതിന് നിങ്ങളെ കുറ്റം പറയും. സത്യം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, ഭാര്യയുമായി ഒത്തുപോകാൻ മകന് അറിയില്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ, അവൻ അതിന് നിങ്ങളിൽ കുറ്റം ആരോപിക്കും.

നിങ്ങളുടെ മകന് യോജിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടി നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുണ്ടെങ്കിൽ, അവനോട് പറയുക ആ പെൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്ന്. അവനും അത് സമ്മതമാണെങ്കിൽ മുന്നോട്ടു പോകാം. അവന് പെൺകുട്ടിയെ ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കത് വിട്ടുകളയാം. ആദ്യം നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ സമ്മതം ലഭിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് പാപമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അല്ല. താല്ക്കാലികം മാത്രമായ ഒരു പ്രേമവിവാഹം പാപമായി കണക്കാക്കുന്നു. അത്തരം വിവാഹങ്ങൾ ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തേക്കു മാത്രമേ നിലനില്ക്കൂ. ജീവിത കാലം മുഴുവൻ നില നില്ക്കുന്ന പ്രേമവിവാഹം സ്വീകാര്യമാണ്. ഒരാൾ വിവാഹം

കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ആളുകൾക്ക് കുറെ അധികം ബന്ധങ്ങൾ പാടില്ല. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ അവരെ നരകത്തിൽ എത്തിക്കും.

ഒരു പിതാവ് തന്റെ മകന്റെ ഗേൾ ഫ്രന്റിനോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. മകൻ വളരെ എതിർക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു, തന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാൻ അവൻ തയ്യാറല്ല എന്ന്. അപ്പോൾ അവൻ അനുഭവം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കട്ടെ എന്ന് അയാൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. പിന്നീട് തന്റെ ഗേൾഫ്രന്റിനെ മറ്റൊരാളുടെ കൂടെ സിനിമാ തീയ്യേറ്ററിൽ കാണുമ്പോൾ, പിതാവ് പറഞ്ഞത് സത്യമായിരുന്നു എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: മോഹവും (അറ്റാച്ച്മെന്റ്) പ്രേമവും (ലവ്) തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം?

ദാദാശ്രീ: ഇയ്യാം പാറ്റകൾ തീജ്വാലകൾക്കു ചുറ്റും പറന്നു നടന്ന് നശിച്ചു പോകുന്നത് കണ്ടിട്ടില്ലേ? അവർ അവരുടെ ജീവിതം തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അതാണ് ആസക്തി (ഇൻഫാച്ചുവേഷൻ). എന്നാൽ പ്രേമം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതാണ്. എന്നിരുന്നാലും അതിൽ കുറച്ച് മോഹം ബാക്കിയുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ എന്നെന്നും നില നില്ക്കുന്ന വിവാഹം വെറും അറ്റാച്ചുമെന്റും ഇൻഫാച്ചുവേഷനും അല്ല.

ഉദാഹരണത്തിന്, മോഹം ഉള്ള ഒരു ബന്ധത്തിൽ, പങ്കാളികളിൽ ഒരാളുടെ മുഖത്ത് വളരെ മോശമായ ഒരു വ്രണം വന്നാൽ, മറ്റെ ആൾക്ക് അവളെ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ നോക്കുന്നതു തന്നെ വലിയ വിഷമമാവും. അപ്പോൾ മോഹമെല്ലാം അവസാനിക്കും. പ്രേമമാണെങ്കിൽ, ഒരാളുടെ ശരീരത്തിൽ എത്ര തന്നെ വ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, അത് മറ്റെ ആളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കില്ല. അത്തരം ഒരു പ്രേമം കണ്ടെത്തു, അതല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കു. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ ആസക്തിയുടേയും മോഹത്തിന്റേയും അനന്തരഫലങ്ങൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും.

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് പിണങ്ങിയാൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെ നോട്ടം കാണാൻ ഇഷ്ടപ്പെടില്ല. അവൻ എന്തെങ്കിലും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നത്

നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ ഇഷ്ടപ്പെടും. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും കയ്പുള്ളതും കടുത്തതുമായി പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അവനെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെ ഞാൻ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് നിർത്തും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അത് നിർത്തണം. അതു നിർത്താൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ തീരുമാനിക്കുക. തെറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞാലുടനെ അത് നിർത്തേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ചുമതലയാണ്. നിങ്ങൾ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് നിർത്തണം. കാരണം നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും, അത് ഭാവിയിൽ വലിയ കഷ്ടപ്പാട് ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് പരിശുദ്ധയായ ഒരു വധുവിനെ ലഭിക്കും. അതാണ് വ്യവസ്ഥിതി. അത് വളരെ കൃത്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ നിറവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അവളൊരു നല്ല വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ, അവൾ അമേരിക്കനോ ഇന്ത്യനോ ആകുന്നതിൽ എന്ത് വ്യത്യാസമാണ് ഉള്ളത്?

ദാദാശ്രീ: അത് പാടില്ല. ഒരു അമേരിക്കക്കാരിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക പോലും അരുത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാ പിതാക്കൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കിടയിൽ വഴക്കുകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്. അവർ തമ്മിൽ വഴക്കുകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ, അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അമ്മ എന്നെങ്കിലും പിതാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് പോകാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല. അമ്മ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതേ സമയം, ഇന്ത്യക്കാരിയല്ലാത്ത ഭാര്യ എല്ലാ കുറ്റവും നിങ്ങളിൽ ആരോപിക്കും. നിങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തും. നിങ്ങളെ വിട്ടു പോകും. ഇന്ത്യക്കാരിയായ ഭാര്യ എത്ര വിഷമകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിലും നിങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ നില്ക്കും. ഞാൻ അനന്തരഫലങ്ങളെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പു നല്കി, നിങ്ങൾക്ക് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തരാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഒരു ഇന്ത്യക്കാരിയല്ലാത്ത

പെൺകുട്ടിയുമായി ഇടപെടാതിരിക്കുക. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടി വരും.

നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യക്കാരിയായ ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരസ്പരം എത്ര വഴക്കടിച്ചാലും, കാര്യങ്ങൾ പഴയ പോലെ തന്നെ വീണ്ടും തിരിച്ചു വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഒരു ഇന്ത്യൻ പെൺകുട്ടിയെ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കൂ എന്ന് തീരുമാനിക്കുക. അപ്പോൾ അവൾ ബ്രാഹ്മണനാണോ, ജൈനനാണോ വൈഷ്ണവാണോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വന്തം ജാതിയിൽ വിവാഹം കഴിച്ചാലുള്ള നേട്ടങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ പെട്ട ഒരാളെ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് ഒരേ പോലെയുള്ള ഗുണങ്ങളും പരസ്പര സഹകരണവും ഉണ്ടാവും. ഓരോ ജാതിയിലും അവരുടേതായ ജന്മസിദ്ധമായ ചില സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടാവും. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വളരെ ചെറുതായിരിക്കാം. അത് പരസ്പരം ചെറിയ ഉരസലുകൾ ഉണ്ടാവാനും കാരണമായേക്കാം. ചിലപ്പോൾ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വളരെ വലുതും ആവാം. ഉദാഹരണത്തിന്, കിച്ചഡിയിൽ നിങ്ങൾ നെയ്യ് ചേർക്കുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു കരുതുക. എന്നാൽ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, പാചകത്തിൽ അവൾ നെയ്യ് ഉപയോഗിച്ചു എന്നു വരില്ല. അപ്പോൾ അത്തരം ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ പേരിൽ നിരന്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവാം. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തന്നെ ജാതിയിൽ നിന്നാണ് അവൾ എങ്കിൽ അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ കുറവായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ? അവൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ പോലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നില്ല എന്ന് അവൾ ആക്ഷേപം പറഞ്ഞേക്കാം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറയുന്നത് ഒരേ ജാതിയിൽ നിന്നു തന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ സംഘർഷം ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ല എന്നാണ്. പക്ഷെ ഒരേ ജാതിയിൽ പെട്ട വിവാഹങ്ങളിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾ സംഘർഷങ്ങൾ കാണാറുണ്ട്. എന്താണ് അതിനു കാരണം?

ദാദാശ്രീ: ശരിയാണ്. സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അവർ പരസ്പരമുള്ള സൗഹൃദം ആസ്വദിക്കുന്നു. അതേ സമയം മറ്റൊരു ജാതിയിൽ നിന്നുള്ള വധുവാണെങ്കിൽ, പരസ്പരമുള്ള ഇഷ്ടക്കേട് ആരംഭിക്കുകയും കാലം ചെല്ലും തോറും വർദ്ധിച്ചു വരികയും ചെയ്യും. അത് വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന അസ്വസ്ഥതകൾക്കും സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കും കാരണമാവും. അതിന് അവന് ഒരു പരിഹാരവും കാണാൻ കഴിയില്ല. ആരോടും അതിനെ കുറിച്ച് പറയാനും കഴിയില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ പെട്ട് വിഷമിക്കുന്ന ധാരാളം ദമ്പതികളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ജാതിക്കു പുറത്തു നിന്നും വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ഒരു പ്രശ്നമായി തീരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അത് വലിയ പ്രശ്നമായിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ, അവർ ഒരു അമേരിക്കക്കാരിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ പെട്ട കാര്യം അല്ല!

ദാദാശ്രീ: അത് നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല എന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാം പൂർണ്ണമായും വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്ന് അർത്ഥമുണ്ടോ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോട് പറയണം, അമേരിക്കൻ പെൺകുട്ടികളോടൊപ്പം കറങ്ങി നടക്കുന്നത് അവർക്ക് നല്ലതല്ല എന്ന്. അതിന്റെ ദോഷങ്ങൾ അവർക്ക് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. രാഗദ്വേഷങ്ങളില്ലാതെ, നടത്തുന്ന അത്തരം ഉപദേശങ്ങൾ പോസിറ്റീവ് ഫലം ഉണ്ടാക്കും. അതല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളത് വിട്ടു കൊടുത്താൽ, അവൻ വിചാരിക്കും നിങ്ങളത് അംഗീകരിക്കുന്നു എന്ന്. അവൻ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് തുടരുകയും ചെയ്യും. അവനോട് പറയുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്? മോശമായ അയൽവാസികളുടെ മുന്നിലൂടെ പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പേഴ്സ് കൂടുതലായി ശ്രദ്ധിക്കില്ലേ? വലിയൊരു അപകട സാധ്യത ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നല്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു വിവാഹത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു ജീവിതപങ്കാളിക്ക് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങളുണ്ടോ എന്നാണ് ഞങ്ങൾ നോക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളവരെ അത്രമാത്രം വിമർശനാത്മകമായി

നിരീക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നും ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ആളെ കണ്ടെത്തി, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് അല്ലെങ്കിൽ അവളോട് ആകർഷണം ഒന്നും തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ ആ കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകാതിരിക്കുക. മറ്റൊരു ഗുണവും നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമല്ല. തുടക്കത്തിലുള്ള ആകർഷണമാണ് പ്രധാനം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഏത് തരം ആകർഷണം?

ദാദാശ്രീ: ആദ്യനോട്ടത്തിൽ, അയാളെ കാണുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒരു ആകർഷണം ഉണ്ടാവും. കടയിൽ ഒരു വസ്തു കാണുമ്പോൾ, അതിനോട് നിങ്ങൾ വലിച്ചടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു പോലെ നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയിലേക്ക് വലിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു വസ്തുവിനോട് നിങ്ങൾ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കത് വാങ്ങാനാവില്ല. പഴയ എക്കൗണ്ടുകൾ അനുസരിച്ചാണ് ആകർഷണം ഉണ്ടാകുന്നത്. അത്തരം ഒരു കണക്കില്ലെങ്കിൽ, ആർക്കും വിവാഹം കഴിക്കാനാവില്ല. ഒരു ആകർഷണം ഉണ്ടാവണം.

സാധ്യതയുള്ള യോജിച്ചവരുടെ അംഗീകാരത്തിനായി അവരുടെ മുന്നിൽ സ്വയം പ്രദർശനം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയാണ്. എത്ര മാത്രം ഭയങ്കരമായ പരിഹാസവും അപമാനവുമാണ് സ്ത്രീകളോട് കാണിക്കുന്നത്!! ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആൺകുട്ടികൾ പെൺകുട്ടികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വലിയ വിമർശനാത്മക ബുദ്ധിയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പെൺകുട്ടികളുടെ ഉയരം, കാഴ്ചയിൽ അവരുടെ രൂപം, അവരുടെ ശരീരവടിവ്... എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം അവർ അഭിപ്രായം പറയും. ഒരു ചെറുക്കൻ ഇതുപോലെ പറയുന്നതുകേട്ട്, അങ്ങനെ പറയുന്നതിന് ഞാൻ അവനെ വഴക്കു പറഞ്ഞു. വിഡ്ഢി! എന്തൊരു ധൈര്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്! ഞാനവനോട് പറഞ്ഞു, ഒരിക്കൽ അവന്റെ അമ്മയും വധുവാകാനുള്ളവളായിരുന്നു എന്ന്. സ്ത്രീകളെ ഇങ്ങനെ അപമാനിക്കുന്ന അവൻ എന്തൊരു പുരുഷനാണ്?

ഈ ചെറുപ്പക്കാരെ നോക്കൂ. ഈ രീതിയിൽ സ്ത്രീകളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവർ സ്ത്രീകളെ വെറും കന്നുകാലികളെപ്പോലെയല്ലേ കാണുന്നത്? ആളുകൾ കന്നുകാലികളെ ഇതുപോലെ പരിശോധിക്കാറുണ്ട്.

അവരെ പരിഹസിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീകൾ എപ്പോഴാണ് പ്രതികാരം ചെയ്യുക എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയുമോ? നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികൾക്ക് എന്ത് അനന്തരഫലങ്ങളാണ് നിങ്ങൾ പുരുഷന്മാർക്ക് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ വില ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തനമാണ്. പുരുഷന്മാരുടെ പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം എപ്പോഴാണ് വരുന്നത്? പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം കൂടുകയും സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം കുറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കും. അപ്പോൾ ഏതു തരം പുരുഷന്മാരെയാണ് വേണ്ടത് എന്ന തീരുമാനം സ്ത്രീകൾ എടുക്കും. അവർ സ്വയംവരം (നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇന്ത്യയിൽ നില നിന്നിരുന്ന വിവാഹ സമ്പ്രദായം. വിവാഹപ്രായമായ പെൺകുട്ടിയുടെ പിതാവ് വരന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്നു. അവരിൽ നിന്നും പെൺകുട്ടി ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആളെ വരണമാല്യം അണിയിച്ച് സ്വീകരിക്കുന്നു.) ആവശ്യമാണ് എന്നു പറയും. സ്വയം വരത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിക്കു വേണ്ടി നൂറു കണക്കിന് പുരുഷന്മാർ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി നില്ക്കും. അവർ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് അലങ്കാരത്തോടെയാണ് വന്നു നില്ക്കുക. പെൺകുട്ടിയുടെ പരിശോധനക്കായി കാത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, അവർ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മീശ പിരിക്കും. ഓരോരുത്തരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാവും അവരാണ് ഏറ്റവും യോഗ്യൻ എന്ന്. അവൾ ആ നിരകളുടെ മുന്നിലൂടെ കടന്നു പോകുമ്പോൾ മാലയിടുന്നതിനു വേണ്ടി അവരെല്ലാം തല കുനിച്ചു കാണിക്കും. എന്നാൽ രണ്ടാമതൊരു നോട്ടം നോക്കാതെ അവൾ അവരെ കടന്നു പോകും. അവൾക്ക് ആകർഷണം തോന്നി ഹൃദയം തുള്ളുന്ന പുരുഷനെ കാണുന്നതുവരെ അവൾ നടക്കും. അവന്റെ കഴുത്തിൽ അവൾ മാലയിടും. മറ്റുള്ളവർ തല താഴ്ത്തി, നിരാശരായി, വിഡ്ഢികളായി തിരിച്ചു പോകുന്നു. അവരുടെ പഴയ കാലത്തെ വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾക്ക് അവർ നല്കേണ്ടി വരുന്ന പ്രതിഫലമാണ് ഇതെല്ലാം.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് വിവാഹങ്ങളെല്ലാം സ്ത്രീധന കരാറുകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. പ്രേമം മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിവാഹം സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ചരക്കായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

മകന്റെ കൈ വിവാഹത്തിൽ നല്കുന്നതിന് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഒരു തുക സ്ത്രീധനമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതു വരെ വിവാഹം നീട്ടിവെക്കപ്പെടുന്നു.

[18] ഭർത്താവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കൽ

ഈ ലോകത്തിൽ പരാശ്രയമല്ലാതെ വേറൊന്നുമില്ല. ആരും സ്വതന്ത്രരായി ഇല്ല. ആരും സത്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രരല്ല. പിതാവ് മകളെ എന്നെന്നും വീട്ടിൽ നില്ക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. അവൾ വിവാഹം കഴിക്കണം എന്ന് അയാൾ നിർബ്ബന്ധം കാണിക്കും. അവൾ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ മാതാപിതാക്കളോടും സഹോദരീ സഹോദരന്മാരോടും ഒപ്പം ജീവിക്കേണ്ടി വരും. അവർ നിരന്തരം അവളെ കുറ്റം പറയുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ വഴക്കു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമ്മായിയമ്മയെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യും എന്ന് അവൾ സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭർത്താവിനെ കിട്ടണം എന്നു മാത്രമേ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇത്രയധികം ഭർതൃബന്ധുക്കളെ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല.

വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാം. എന്നാൽ വിവാഹത്തിനു ശേഷം ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവും എന്ന് നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയണം. വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കാൻ ഒരാൾക്ക് കഴിയില്ല. ചില പെൺകുട്ടികൾ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവിവാഹിതയായി കഴിയണം എന്ന തീവ്രഭാവം പുലർത്തിയിരിക്കും. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ അവർ അവിവാഹിതരായി കഴിയുകയുള്ളൂ. അവളുടെ സാഹചര്യം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ, വിവാഹത്തിൽ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാവും എന്ന തിരിച്ചറിവ് നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ, അവ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പെട്ടന്ന് അസ്വസ്ഥരാവില്ല. എന്നാൽ വിവാഹത്തെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം നല്ലതാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഉള്ളതെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിരാശരും ദുഃഖിതരും ആവും. നിങ്ങളുടെ അമ്മായിയമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യം ആയിരിക്കില്ല. അപൂർവ്വസന്ദർഭങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കാത്ത ഭർത്താവിനെ ഒരാൾക്ക് കിട്ടി എന്നു വരാം.

സംസ്കാരമുള്ള ആളുകൾ വഴക്കടിക്കില്ല. പിറുപിറുക്കാതെ ശാന്തമായി ഉറങ്ങാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നു. സംസ്കാരമില്ലാത്തവരാണ് നിരന്തരം പരസ്പരം വാഗ്വാദവും വഴക്കുമായി കഴിയുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മദ്യവും മാംസവും വിളമ്പുന്ന വിരുന്നുകൾക്ക് ഞങ്ങൾ പോവില്ല. മാതാപിതാക്കൾ പരസ്പരം അറിയുന്ന, മദ്യവും മാംസവും വിളമ്പാത്ത, കൂട്ടുകാർ നല്കുന്ന വിരുന്നുകളിൽ ഞങ്ങൾ പങ്കെടുക്കാറുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ, എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആസ്വദിക്കാം. അത് നല്ല രസമാണ്!

ദാദാശ്രീ: ആസ്വാദനം! ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിലും ആസ്വാദനം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ, കുറച്ച് നിയന്ത്രണം വേണം എന്നു നിങ്ങൾ സ്വയം തീരുമാനിക്കണം. അപ്പോൾ സാവധാനം നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും ഭക്ഷണം ആസ്വദിക്കാം. നിയന്ത്രണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റാത്തത്. നിങ്ങൾ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ രസം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: കുട്ടികളെ ഇത്തരം വിരുന്നുകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കണോ? വർഷത്തിൽ എത്ര വട്ടം ഞങ്ങൾ അവരെ പോകാനനുവദിക്കണം?

ദാദാശ്രീ: ആളുകൾ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കുകയും പെൺകുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. വിവാഹശേഷം അവർ ഭർത്താവിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പാലിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആൺകുട്ടികളും അങ്ങനെ ചെയ്യണോ? അവരും മാതാപിതാക്കളെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: ആൺകുട്ടികൾ പോലും മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കൊപ്പം പോകണം. ആൺകുട്ടികളുമായി, നിങ്ങൾക്ക് അൽപ്പം കൂടുതൽ ഉദാരമതിയും കൂടുതൽ സൗമ്യതയും പുലർത്താം. ഒറ്റയ്ക്ക് പോയാലും നിങ്ങളുടെ മകന് രാത്രി വൈകിയും പുറത്തുനിൽക്കാം, എന്നാൽ ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് രാത്രി വൈകി ഒറ്റയ്ക്ക്

നടക്കാൻ കഴിയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഭയമാവും.

ദാദാശ്രീ: ആൺകുട്ടികളോട് ഉദാരമായി പെരുമാറുന്നത് നല്ലതാണ്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇത്രയധികം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാകരുത്, കാരണം പൊതുവെ അവർ വൈകി പുറത്തിറങ്ങാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി സന്തോഷം നിങ്ങൾ നശിപ്പിക്കും. ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അസന്തുഷ്ടമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ, വൈകി പുറത്തിറങ്ങാൻ നിങ്ങളെ അനുവദിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ വിസമ്മതിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാവി നശിപ്പിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ് : സാധാരണയായി പെൺമക്കൾ വിവാഹിതരാകുകയും മറ്റൊരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാകുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആൺകുട്ടികൾ വീട്ടിലേക്ക് പണം കൊണ്ടുവന്ന് അവർക്ക് പിന്തുണ നൽകുമെന്നും പൊതുവെ കരുതുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ ഇഷ്ടം ഒരു ഇന്ത്യൻ കുടുംബത്തിലെ ആൺകുട്ടിയാണ്. ഇത് പെൺകുട്ടികൾക്ക് അവർ ആവശ്യമില്ലാത്തവരും സ്നേഹിക്കപ്പെടാത്തവരുമാണ് എന്ന് തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: മാതാപിതാക്കൾ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് തോന്നുന്നത് തെറ്റാണ്. എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും അവരുടെ കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. കുട്ടികളെ വളർത്താൻ വലിയ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു എന്നു കരുതുന്ന മാതാപിതാക്കളെ, മകളുടെ ഭാഗത്തെ ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ വളരെ വേദനിപ്പിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ എന്താണ് മാതാപിതാക്കൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: പല പെൺകുട്ടികളും ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നു. അത്തരം ചിന്തകൾ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ എളുപ്പത്തിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെടും, എന്നാൽ അവർ വളരുമ്പോൾ, അയോഗ്യതയുടെ അത്തരം വികാരങ്ങളെ അവർ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യും?

ബാഹ്യഘടകങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്താൽ രൂപംകൊണ്ട ഒരു

ബുദ്ധി അവർക്ക് രൂപപ്പെടുന്നു. തെറ്റായ ബുദ്ധി തെറ്റായ തിരിച്ചറിവു നല്കുന്നു. ആ തെറ്റായ അറിവാണ് അവളേയും അവൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരേയും കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്നത്തെ കാലത്ത് പെൺകുട്ടികൾ വളരെ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ വിവാഹത്തിന് തയ്യാറാകുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അവർ തയ്യാറല്ല. എന്നാൽ നേരത്തെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതാണ് അവർക്ക് നല്ലത്. പഠനം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അവർ വിവാഹിതരാകണം. അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് നേരത്തെയായാലും വൈകിയായാലും, അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമാക്കണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ അവളുടെ ജീവിതം നല്ല രീതിയിൽ നീങ്ങും. അതല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ അവൾക്ക് കഠിനതകൾ നേരിടേണ്ടി വരും.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് പുരുഷ സുഹൃത്തുക്കളെയാണോ സ്ത്രീ സുഹൃത്തുക്കളെയാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: രണ്ടു വിഭാഗത്തിലും പെട്ടവരുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: ബോയ്ഫ്രന്റ്സുമുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, രണ്ടു കൂട്ടരും.

ദാദാശ്രീ: അത് നല്ലതാണ്. നിങ്ങൾ സമഭാവത്തിൽ രാഗദ്വേഷങ്ങളില്ലാതെ വേണം അവരോടൊപ്പം നില്ക്കാൻ. എപ്പോഴും നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കണം. നിയന്ത്രണം വിട്ടു പോകരുത്. അവിവാഹിതരായി കഴിയാനും മോക്ഷം നേടാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, അപരലിംഗത്തിൽ പെട്ടവരോട് ഏറ്റവും കുറവ് അടുപ്പമേ ഉണ്ടാവാൻ പാടുള്ളൂ. നിങ്ങൾ ഇത് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മോക്ഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്. ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ആൺകുട്ടികളുമായി ഇടപെടുന്നത്? നിങ്ങൾ പെൺകുട്ടികളുടെ സൗഹൃദം നിലനിർത്തുന്നത് സ്വീകാര്യമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അവരോടൊപ്പം

പുറത്തു പോയി സന്തോഷിക്കാം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾ ആൺകുട്ടികളോട് ശാരീരിക താല്പര്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത മാതൃകാ സൗഹൃദം പുലർത്തുമ്പോഴും, എന്തുകൊണ്ടാണ് മാതാപിതാക്കൾ ഞങ്ങളെ കുറിച്ച് സംശയിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ആൺകുട്ടിയോട് ഒരിക്കലും അത്തരം ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല. അത് അസാധ്യമാണ്. ആൺകുട്ടികളെ സുഹൃത്തുക്കളാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്?

ദാദാശ്രീ: തീയും ഇന്ധനവും ഒരുമിച്ച ചേർക്കുന്നത് പോലെയായിരിക്കും അത്. അവർ ഒരുമിച്ച് ജ്വലിക്കും! രണ്ടുപേരും പരസ്പരം പ്രയോജനപ്പെടുത്താനുള്ള അവസരം തേടുന്നു. ഓരോരുത്തരും ഇര തേടുന്ന വേട്ടക്കാരനെപ്പോലെയാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും തമ്മിൽ സൗഹൃദം പാടില്ല എന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെ. തീർച്ചയായും പാടില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആളുകൾ ഇത് അംഗീകരിക്കില്ല, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: അത് ശരിയാവാം. എന്നാൽ സൗഹൃദങ്ങൾ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള പല സാഹചര്യങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾ ഗർഭിണികളായി ആത്മഹത്യ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആൺകുട്ടികളെ അത് ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

നിങ്ങൾ വിവാഹത്തിനുള്ള പ്രായമായാൽ, വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്ന് മാതാപിതാക്കളെ അറിയിക്കു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒപ്പം ജീവിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയെ കണ്ടു പിടിച്ചുതരാൻ ആവശ്യപ്പെടൂ. അതിൽ നാണിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ദാദാ പറയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്ന് അവരോട് പറയൂ. പരസ്പരം ഇഷ്ടമായാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാം. നിങ്ങൾ വിവാഹം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട ആളാണ് എന്നറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളെ മോഹിക്കില്ല.

ബോയ്ഫ്രന്റ്സ് ഉണ്ടാവുന്നത് നല്ലതല്ല. അവസാനം അവർ നിങ്ങളെ മുതലെടുക്കും. അവർക്ക് വളരെ വലിയ വഞ്ചകരാകാനും നിങ്ങളോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്താതിരിക്കാനും കഴിയും. അവർ

നിങ്ങളുടെ നന്മയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയില്ല.

വിവാഹമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും യോജിച്ച കാര്യം. അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങും എത്താൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ സ്വസ്ഥരായിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഇനി പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളും അതു തന്നെ ചെയ്യണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലേ? അതോ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നതാണോ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടം? ഞാൻ പറയുന്ന പോയന്റ് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ലേ?

എന്തുകൊണ്ടാണ് അവരോട് ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന് പെൺകുട്ടികൾ ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരോട് ഒന്നുകിൽ വിവാഹം കഴിക്കാനും അതല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം സ്വീകരിക്കാനും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം അവർ എടുക്കണം. അതിൽ തന്നെ അവർ ഉറച്ചു നില്ക്കണം. എന്താണ് വിവാഹം കഴിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലാത്തത് എന്ന് ഞാൻ അവരോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ, ഇന്നത്തെ ആൺകുട്ടികൾ വ്യക്തിത്വമില്ലാത്തവരാണ് എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അത്തരം മന്ദബുദ്ധികളെ എന്തിനു വിവാഹം കഴിക്കണം എന്നാണ് അവർ ചോദിക്കുന്നത്. അവരുടെ ധൈര്യം എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. വിവാഹത്തിനു മുമ്പു തന്നെ അത്ര ആക്രമണോത്സുകരാണെങ്കിൽ, വിവാഹത്തിനു ശേഷം അവരുടെ പാവം ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. ചില ആൺകുട്ടികളും വിവാഹം കഴിക്കാതെ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ പെൺകുട്ടികളോടു പറയുന്നത് അവർ ഈ അഭിപ്രായം മാറ്റണം എന്നാണ്. കാരണം വിവാഹം കഴിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്ക് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ല. ആൺകുട്ടികൾ മന്ദബുദ്ധികളാണ് എന്ന ആശയവുമായി അവർ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, അവർ ഭർത്താക്കന്മാരെ ആ രീതിയിൽ മാത്രമേ കാണൂ. അങ്ങനെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ മുഴുവൻ പ്രശ്നങ്ങളായിരിക്കും.

ഈ ലോകം മുഴുവനും മോക്ഷത്തിനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ആളുകൾക്കിടയിലെ സംഘർഷങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളുമാണ് വഴിയിൽ തടസ്സങ്ങളായി മാറുന്നത്. ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വേനൽ അതിനു പിന്നാലെ മൺസൂൺ

മഴയെ കൊണ്ടു വരും എന്നത് വളരെ സ്വാഭാവികമാണ്. വേനൽ ചൂട് തീവ്രമാവുമ്പോൾ അത് മഴ കൊണ്ടു വരും. ആർക്കും ഒന്നിനെ കുറിച്ചും ഭയപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ല.

അതേ പോലെ ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവം നിങ്ങളെ മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാണ്. അത് ഒരു കാന്തം പോലെ മോക്ഷത്തെ നിങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരും. ലൗകിക ജീവിതം എത്ര കഠിനമാകുന്നുവോ, അത്രയും പെട്ടന്ന് ആത്മാവിന്റെ മോക്ഷം സംഭവിക്കും. ജീവിതത്തിന്റെ കരുണയില്ലായ്മക്ക് കീഴ്പെടേണ്ടതില്ല. അരങ്ങത്ത് തന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉറച്ചു നില്ക്കുക. വിപരീത സാഹചര്യങ്ങൾ ആത്മാവിന് വിറ്റാമിൻ ആണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുക. ലൗകിക സന്തോഷങ്ങൾ ശരീരത്തിനുള്ള വിറ്റാമിനാണ്. ഈ തിരിച്ചറിവോടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക. എല്ലാ ദിവസവും നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിനുള്ള കുറച്ച് വിറ്റാമിനുകൾ ലഭിക്കും. ഞാൻ വളരെ ചെറുപ്പം മുതലേ രണ്ടു വിറ്റാമിനുകളും ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. അതേ സമയം നിങ്ങൾ ശരീരത്തിനുള്ള വിറ്റാമിനുകൾ മാത്രമാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്.

ആത്മാവിനു വേണ്ടി ആളുകൾ നിരാഹാര വ്രതമെടുക്കുകയും, എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള കഠിന തപസ്സുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ? അവർക്ക് അവരുടെ തപസ്സ് അവരുടെ ആത്മാവിനുള്ള വിറ്റാമിനാണ്. എന്നാൽ വീട്ടിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കിടക്ക് ആത്മാവിനുള്ള വിറ്റാമിനുകൾ ലഭിക്കാൻ മാത്രം ഭാഗ്യവാന്മാരാണ് നിങ്ങൾ.

ഒരു പ്രേമ വിവാഹത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉറപ്പിക്കരുത്. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ മാനസിക ഭാവങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും എന്ന് ഒരു ഉറപ്പുമില്ല. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്കായി കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾക്കവനെ വിമർശനാത്മകമായി നിരീക്ഷിക്കാം. അവന് ആവശ്യത്തിന് ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നും കാര്യമായ കുറവുകളൊന്നും ഇല്ലെന്നും ഉറപ്പു വരുത്തുക. നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് ആകർഷണം തോന്നണം. നിങ്ങൾ അവനോട് ആകർഷിക്കപ്പെടണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾക്കായി മാതാപിതാക്കൾ

ആൺകുട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റു സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതു വരണം എന്നതാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം. എന്നിട്ടും എന്തെങ്കിലും മോശമായി സംഭവിച്ചാൽ അത് നിങ്ങളുടെ വിധിയാണ്. അത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടു വന്നതാണ്. അതിൽ ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങൾ സ്വയം ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അപകടസാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണ്. പല വിവാഹങ്ങളും ഈ രീതിയിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ മകൻ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്നോട് പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഏതു തരം പെൺകുട്ടിയെയാണ് അവനു വേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ പറയുന്നത് അവൻ ചെയ്യാമെന്ന്. അവന് ഒരു പെൺകുട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവന്റെ അമ്മ വളരെ സമർത്ഥയാണ് എന്നവൻ പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അർത്ഥം അമ്മ അവനു വേണ്ടി ഒരു പെൺകുട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അവന് വിയോജിപ്പില്ല എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം എല്ലാം.

ചോദ്യകർത്താവ്: പറഞ്ഞുറപ്പിച്ച ഒരു വിവാഹത്തെ എന്റെ മകൾ വളരെ അധികം എതിർക്കുന്നു. അവൾ വിചാരിക്കുന്നു, അവളുടെ ജീവിതം നശിച്ചു പോകുമെന്ന്. അവൾ ആൺകുട്ടിയുമായി പരിചയപ്പെടണമെന്നും, വിവാഹത്തിന് സമ്മതിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, അവനെ പലവട്ടം കാണണം എന്നും അവൾ പറയുന്നു. അവളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് പരസ്പരം പരിചയപ്പെട്ടാലും അവർ വഴക്കടിക്കാതിരിക്കില്ല. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് പരിചയപ്പെടാതെ, മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച വിവാഹബന്ധം സ്വീകരിച്ചവർ നന്നായി പോകുന്നുണ്ട്. കാരണം പ്രകൃതി എന്തു നല്കുന്നുവോ അത് സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. അതേ സമയം മറ്റേ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ അവരുടെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഒരു മഹാത്മയുടെ മകൾ, മാതാപിതാക്കൾ കഷ്ടപ്പെട്ട് യോജിച്ചതാണ് എന്നു കണ്ടെത്തിയ വിദ്യാസമ്പന്നനായ നല്ല

ആൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവർക്ക് രണ്ടു പേർക്കും അവനെ വളരെ ഇഷ്ടമായി. അവനെ മകൾ വിവാഹം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് വലിയ വിഷമമായി. ആ അസ്വസ്ഥതയിൽ അവളുടെ പിതാവ് എന്നെ വന്നു കണ്ടു. ഞാൻ അവളോട് സംസാരിക്കാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്താണ് അവനെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്? അവന്റെ ഉയരവും ആകാരവും ഇഷ്ടപ്പെടാഞ്ഞിട്ടാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവന്റെ നിറം അല്പം ഇരുണ്ടതായതു കൊണ്ടാണ് എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. അതു മാത്രമാണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ നീ അവനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സമ്മതിച്ചോളൂ. ഞാനവനെ നിറമുള്ളവനാക്കാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്തിനാണ് ഇത്ര ദൂരം വന്ന് എന്നോട് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞത് എന്നു ചോദിച്ച് അവൾ അവളുടെ പിതാവിനെ നേരിട്ടു. ആ പാവം മനുഷ്യൻ വേറെ എന്തു ചെയ്യും?

അവരുടെ വിവാഹത്തിനു ശേഷം, അവന്റെ നിറം മാറാൻ ഏതെങ്കിലും നല്ല സോപ്പ് ഓർഡർ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ അവളോട് ചോദിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അവന് ആവശ്യത്തിന് നിറമുണ്ട് എന്ന്. അവന്റെ നിറത്തെ കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രം വ്യാകുലപ്പെടേണ്ട കാര്യം അവൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ ഒരു നല്ല ചെറുപ്പക്കാരനാണ് എന്ന് എനിക്കും തോന്നി. അത്ര നല്ലൊരു ആൺകുട്ടിയെ എങ്ങനെ അവർ വിട്ടുകളയും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഡെയ്റ്റിങ്ങ് പാപമാണോ? ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഒരുമിച്ച് പുറത്തു പോകുന്നത് തെറ്റാണോ? അതിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. നിങ്ങൾക്ക് ആൺകുട്ടികളുടെ കൂടെ പുറത്തു പോകണം എന്നു തോന്നുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ നിശ്ചയിക്കുകയും അവനിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും വേണം. നിങ്ങളുടെ വിവാഹം കഴിയുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ മറ്റ് ആൺകുട്ടികളുമായി ഇടപെടരുത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും പതിനാലു വയസ്സാവുമ്പോൾ അവർ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് ആരംഭിക്കുന്നു. അവർക്ക് ആരെയെങ്കിലും ഇഷ്ടമായാൽ അവർ പരസ്പരം ഡെയ്റ്റിങ്ങ് തുടരും. അവരുടെ ബന്ധം

പുരോഗമിക്കും. ചിലപ്പോൾ വളരെ കാലം ഡെയ്റ്റിങ്ങ് തുടർന്നാലും, എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പം സംഭവിച്ചാൽ അവർ വേർപിരിഞ്ഞു എന്നു വരാം. അവരുടെ ഇഷ്ടം ഇല്ലാതാവും. അവർ മറ്റാരെങ്കിലുമായി ഡെയ്റ്റിങ്ങ് ആരംഭിക്കും. അത് ശരിയായില്ലെങ്കിൽ വേറെ ഒന്ന്. അങ്ങനെ അത് തുടരും. എല്ലാം അങ്ങനെ ചക്രഗതിയിൽ തുടരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ രണ്ടോ മൂന്നോ പേരുമായി ഒരേസമയം തന്നെ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് നടത്തി എന്നും വരും.

ദാദാശ്രീ: അതെല്ലാം മൃഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ്. അത് കാട്ടിലെ ജീവിതമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിന്നെ അവർ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടാവണം. ഒരാളിൽ മാത്രം പ്രതിബദ്ധത നിലനിർത്തണം. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം അങ്ങനെയുള്ളതാവണം. ഒരു ആൺകുട്ടി ഒരു പെൺകുട്ടിയുമായി മാത്രം ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തണം. തിരിച്ചും. ആത്മാർത്ഥയില്ലാത്ത ജീവിതം തെറ്റാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റെ ആൾ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ മാറുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് ആത്മാർത്ഥത പാലിക്കാനാവും?

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ഡെയ്റ്റിങ്ങ് പൂർണ്ണമായി നിർത്തു. വിവാഹം കഴിക്കു. എന്തായാലും നാം മനുഷ്യരാണ്, സംസ്കാര രഹിതരല്ല!

വിവാഹശേഷം നിങ്ങൾ പരസ്പരം ആത്മാർത്ഥതയോടെ ജീവിക്കണം. നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തുടക്കം മുതലേ നിങ്ങൾ മറ്റു പുരുഷന്മാരുമായി ഒന്നും ഇടപെടരുത്.ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വളരെ നിർബ്ബന്ധം കാണിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് ആരെയെങ്കിലുമായി ഡെയ്റ്റിങ്ങ് ചെയ്യണമെങ്കിൽ, അവനെ വിവാഹം കഴിക്കും എന്ന തീരുമാനത്തോടെ ആയിരിക്കണം. മാതാപിതാക്കളോട്, അവനെയല്ലാതെ ആരേയും വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ല എന്ന് തീരുമാനിച്ചതായി പറയണം. ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത ജീവിതം മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിതമാണ്.

ദുഷ്കീർത്തിയും നിരവധി ആസക്തികളും (അഡിക്ഷനുകൾ) ഉള്ള ഒരാളെ നിങ്ങൾക്ക് സഹിക്കാനാവുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: തീർച്ചയായും ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അവന് നല്ല സ്വഭാവമുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു അഡിക്ഷൻ ഉണ്ടെങ്കിലോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: സിഗററ്റിനോട് മാത്രമുള്ള അഡിക്ഷനേ എനിക്ക് സഹിക്കാനാവൂ. വേറെ ഒന്നും സാധ്യമല്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. പുകവലി സഹിക്കാവുന്നതാണ്. മദ്യം സഹിക്കാനാവില്ല. നിങ്ങൾ നന്നായി പറഞ്ഞു. സത്സ്വഭാവം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നിങ്ങൾ അത് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: തീർച്ചയായും! അതില്ലാതെ ഒരാൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കും?

ദാദാശ്രീ: അതെ. ഇന്ത്യയിലെ പെൺകുട്ടികളും സ്ത്രീകളും ഇത്രയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ധാരാളമായി. സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നതു തന്നെ ധാരാളമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: നല്ല സാഹിത്യം വായിച്ചതുമൂലം ഞങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ ചിന്തകൾ വളർന്നിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: വളരെ നന്നായി. എനിക്കു സന്തോഷമായി. വഞ്ചനയും ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയും എങ്ങും നിയന്ത്രണാതീതമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് കാണാനാവില്ല. എന്നാൽ എനിക്കെല്ലാം കാണാം. ആത്മാർത്ഥത ഇല്ലാത്തിടത്ത് ഒരിക്കലും സന്തോഷമുണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവരായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ, വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് മറ്റെ ആൾ വരുത്തിയിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ എല്ലാം സ്വീകരിക്കണം. അതിനു ശേഷം രണ്ടു പേരും പരസ്പരം ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവരായി തുടരണം. വിവാഹശേഷം നിങ്ങൾ ആരേയും നോക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, വിവാഹത്തിനു ശേഷം നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥത ഉള്ളവരായിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് അമ്മയെ ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിലും, അമ്മയോട് നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥത കാണിക്കില്ലേ? അമ്മക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ അവരോട് ആത്മാർത്ഥത കാണിക്കില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം എന്റെ മാത്രം

കർമ്മഫലമാണ് എന്ന് ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത ഒരു ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെയാണ് ഞാൻ സമഭാവത്തിൽ കാണുക?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് ആത്മാർത്ഥത കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ ആത്മാർത്ഥത നേടിയെടുക്കാനാവും? നിങ്ങൾക്കായി ശേഖരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന വിധി നിങ്ങളെ വെറുതെ വിടില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന് നടക്കില്ല. എന്റെ അടുത്ത് വരൂ. അവനെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്നതിന് ഞാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശവും അറിവും തരാം.

ഔറാംഗാബാദിൽ, മസ്റൂർ എന്നു പേരായ ഒരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടി നമ്മുടെ സത്സംഗത്തിനു വന്നു. അവളോട് അടുത്തു വന്നിരിക്കാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ എന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി. അവൾക്ക് ഒരു സമാധാനബോധം അനുഭവപ്പെട്ടു. അവിടെ തുടരാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. അവൾ ഒരു ലക്ച്ചറർ ആണ് എന്നവൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പോകുന്ന ആൾ പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഒരു വക്കീലാണ്. ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ അവരുടെ വിവാഹം നടക്കും. ഇപ്പോൾ നീ സന്തോഷവതിയാണ്. എന്നാൽ വിവാഹശേഷം ഭർത്താവ് നിന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചാൽ നീ എന്തു ചെയ്യും എന്ന് ഞാൻ അവളോട് ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു സാഹചര്യം നേരിടാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഭർത്താവുമായി ഒത്തു പോകാൻ തീർച്ചയായും അവൾ ഒരു മാർഗ്ഗം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അവൾ തയ്യാറാണ് എന്നവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അവനെന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതിനു യോജിച്ച പ്രതികരണം അവളുടെ കയ്യിലുണ്ട്. അയാൾ പറയാൻ സാധ്യതയുള്ളത് എന്തായാലും അതിനെല്ലാം പറ്റിയ മറുപടി അവൾ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നവൾ പറഞ്ഞു.

റഷ്യയും അമേരിക്കയും പോലെ ഒരു ശീത യുദ്ധത്തിന് അവൾ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ വഴക്കുകളും തീർക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അവൾ നടത്തിയിരുന്നു. അവൻ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുന്നെ തന്നെ വെടിവെക്കാൻ അവൾ തയ്യാറായിരുന്നു. അവൻ ഒരു ടോർപ്പിഡോ വിട്ടാൽ അതേ പോലെ ശക്തമായ ഒരു ആയുധം

കൊണ്ട് തിരിച്ചടിക്കാൻ അവൾ തയ്യാറായിരുന്നു. നീ ഒരു ശീതയുദ്ധം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിന് ഒരവസാനം ഉണ്ടാവില്ല എന്നു ഞാൻ അവളെ അറിയിച്ചു.

ഈ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മനോഭാവം പെൺകുട്ടികൾക്കുണ്ട്. ഈ പാവം ആൺകുട്ടികൾ നിഷ്കളങ്കരാണ്. അവർ ഒന്നിനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല. സ്വാഭാവികമായും അവർ യുദ്ധത്തിൽ അവസാനം പരാജയപ്പെടും.

ആരാണ് ഇതൊക്കെ നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചത് എന്ന് ഞാൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. നീ ഇതുപോലെ തുടങ്ങിയാൽ, ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഭർത്താവ് നിന്നെ ഡൈവേഴ്സ് ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതാണോ അവൾക്ക് വേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവളുടെ സമീപനം തികച്ചും തെറ്റാണ് എന്ന് ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അവൻ തന്നെ അടിച്ചമർത്തുന്ന ഒരാളായിത്തീരും എന്നവൾ പ്രതികരിച്ചു. സന്തോഷകരമായ ഒരു വിവാഹജീവിതമാണ് വേണ്ടതെങ്കിൽ, അതിന് എന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കേണ്ടി വരും എന്ന് ഞാൻ അവളോട് ഉറപ്പു പറഞ്ഞു. ഭർത്താക്കന്മാരോട് തിരിച്ചടിക്കാൻ തയ്യാറായി നിന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീകളും ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഒരു എതിർപ്പും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിക്കാതെ, സംഘർഷത്തിന് ഒരു ഒരുക്കവും ഇല്ലാതെ, അവൾ പോകണമെന്ന് ഞാൻ അവളോട് വിശദീകരിച്ചു. രാവും പകലും അവൾ ഭർത്താവിനോട് പോരാടുന്നതിനു വേണ്ടി പോയാൽ, അവൻ വേറെ സ്ത്രീകളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കില്ലേ എന്ന് ഞാൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. സ്നേഹം കൊണ്ടു മാത്രമേ അവനെ ജയിക്കാൻ അവൾക്കു കഴിയൂ എന്ന് ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്നേഹം?

ദാദാശ്രീ: അതെ. സ്നേഹം. ആസക്തിയിൽ പോലും പ്രേമത്തിന്റെ ഒരു ഘടകമുണ്ട്. അവനെ വെറുക്കരുത്, ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനുമായുള്ള യുദ്ധമല്ല ഇത് എന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു. വിവാഹം കഴിക്കുന്നവരെല്ലാം യുദ്ധത്തിലാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. അത് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖം കൊണ്ടു വരുന്നു.

ഭർത്താവിനെ ജയിക്കുന്നതിന്, അവൻ എന്തെങ്കിലും സംഘർഷം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, അത് അവൾ സമഭാവത്തോടെ തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കണം എന്ന് ഞാൻ അവൾക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. അവൾ ശാന്തയായി ഇരിക്കണം. ദേഷ്യം വരാൻ പാടില്ല. അവൻ അവർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തതകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും, അവർ രണ്ടുപേരും ഒന്നാണ് എന്ന ഭാവത്തോടെ വേണം അവൾ പെരുമാറാൻ. ഈ ബന്ധങ്ങളെല്ലാം ആപേക്ഷികമായ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രമാണ്, അവയെല്ലാം താൽക്കാലികമാണ്. രണ്ടു പാർട്ടികളും പരസ്പരം കാര്യങ്ങൾ കീറി മുറിച്ചാൽ, വിവാഹം വിവാഹമോചനത്തിൽ അവസാനിക്കും.

എന്ത് അവൾ ചെയ്യണം എന്ന് മസ്റ്റൂർ എന്നോട് ചോദിച്ചു. അവന്റെ മാനസികാവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് അവൾ പ്രവർത്തിക്കണം എന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ചീത്ത മാനസികാവസ്ഥയിൽ ആണെങ്കിൽ, അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭഗവാനോട് സംസാരിക്കണം. അവന്റെ മാനസികാവസ്ഥ നന്നായാൽ, അവൾക്ക് അവനോട് നേരിട്ട് സംസാരിക്കാം. അവളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും അവൻ പറഞ്ഞാൽ, അവൾ ശാന്തയായി ഇരിക്കണം. അവനെ നിഷ്കളങ്കനായി അവൾ കാണണം. പഴയ കർമ്മങ്ങളുടെ ശക്തികളാലാണ് അവൻ പെരുമാറുന്നത്. സത്യത്തിൽ അവനല്ല ഒന്നും ചെയ്യുന്ന ആൾ. സ്നേഹം എന്നു പറയുന്നത് സഹിഷ്ണുതയും അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റുകളുമാണ്. സ്നേഹം സത്യമായിരിക്കണം. ദുർബ്ബലമായ സ്നേഹം കുറച്ചു കാലമേ നിലനില്ക്കൂ. ഒരു സാഹചര്യത്തിലും അവൾ തിരിച്ചടിക്കരുത് എന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു. അതിനു പകരം അവൾ ***ദാദാ*** യെ ഓർക്കുകയും ശക്തി നല്കാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

മസ്റ്റൂർ എല്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അതേ രീതിയിൽ തന്നെ അമ്മായിയമ്മയേയും അവൾ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്ന് ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു. സ്വഭാവ ഗുണത്തിന്റെ ശക്തി എന്താണ് എന്ന് ഞാൻ അവൾക്ക് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. ഭർത്താവ് എപ്പോഴെങ്കിലും അവൾക്കു നേരെ ഒച്ച വെച്ചാൽ, അവൾ

നിശ്ശബ്ദയായി ശാന്തമായി എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു നിരീക്ഷിച്ചാൽ, അവളുടെ സ്വഭാവഗുണം ശക്തി പ്രാപിക്കും. അത് അവളുടെ ഭർത്താവിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തും. അവളുടെ ശാന്തമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടെയുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ അവൻ ആകർഷിക്കപ്പെടും. പോരാട്ടത്തിൽ അവൻ പരാജയപ്പെടും.

അവളെന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് അതുപോലെ തന്നെ പെരുമാറി. ഒരാൾ ഒരു പോരാട്ടത്തിൽ ജയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ ആന്തരിക ശക്തികൾ നശിച്ചു പോകുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു യുദ്ധത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ ശക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ വിജയമായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സത്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക ശക്തികളും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. നിങ്ങൾക്കതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് നിങ്ങളെ ഒട്ടും വില മതിക്കില്ല. അവൾക്കിത് മനസ്സിലായി. ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തോട് വഴക്കു കൂടില്ല എന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് പോരാടാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ തിരിച്ചടിക്കാൻ തയ്യാറാവുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവ ഗുണം തകർന്നു പോകും. ഒരാൾ എത്ര തന്നെ നിങ്ങളെ പോരാട്ടത്തിനായി പ്രകോപിപ്പിച്ചാലും, നിങ്ങൾ അവനോട് പ്രതികരിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ, അവൻ പരാജയപ്പെടും.

നിങ്ങൾ തിരിച്ചടിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെ കെണിയിലേക്ക് വീഴുകയാണ്. പലരും എന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെല്ലാം അവരുടെ കളിയിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. കാരണം ഞാൻ ഒരിക്കലും തിരിച്ചടിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ തിരിച്ചടിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവ ഗുണം നഷ്ടപ്പെടും.

ശീലവാൻ ആയ ഒരു വ്യക്തി എല്ലാ വിപരീത സാഹചര്യങ്ങളിലും ശാന്തനായി ഇരിക്കുന്ന ആളാണ്. ഒരു ശീലവാനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ അയാൾക്കത് സാധ്യമാവില്ല. അക്രമി അവന്റെ മുഖം കാണുമ്പോൾ തന്നെ, അയാൾക്ക് ഉപദ്രവിക്കാനുള്ള ധൈര്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതാണ് ഒരു

ശീലവാന്റെ സ്വാധീനശക്തി. ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തിരിച്ചടിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ശീലം നഷ്ടപ്പെടും. ആന്തരിക ശക്തി നഷ്ടപ്പെടും. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യട്ടെ. അങ്ങനെയുള്ള ആൾ എല്ലാവരോടും ഒപ്പം നില്ക്കുന്നു.

സംഘർഷങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഭാഗത്തിനായി നില്ക്കാൻ നാം നിർബ്ബന്ധിതരായേക്കാം. അങ്ങനെ നാം ചെയ്യുമ്പോൾ, നാം പരാജയപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഈ ***ജ്ഞാനം*** ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ കൈവശം പിന്നെ തിരിച്ചടിക്കാനുള്ള വെടിമരുന്നില്ലാതാവുന്നു. എതിരാളിയുടെ കയ്യിൽ ആയുധമുണ്ടായേക്കാം. അയാളത് ഉപയോഗിക്കട്ടെ. എല്ലാം വ്യവസ്ഥിതമാണ്. ആ വ്യവസ്ഥിതി എങ്ങനെയാണ് എന്നു വെച്ചാൽ, അവന്റെ ആയുധം അവനെ തന്നെ മുറിവേല്പിക്കും.

പിന്നീട് മസ്റ്റൂർ അവളുടെ പിതാവിനെ ദാദായുടെ ദർശനത്തിനായി കൊണ്ടു വന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ഡോക്ടറാണ്. ഒരാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ എന്റെ അടുത്തു വരിക മാത്രമേ വേണ്ടൂ. അയാളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം തീരും.

നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടും. എന്റെ ഓരോ വാക്കിലും നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരം ഉണ്ട്. അത് നിങ്ങളെ ***മോക്ഷം*** വരെ കൊണ്ടെത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് എല്ലായിടത്തും ക്രമീകരിക്കുക.

[19] ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീണ്ട സേവനത്തിലെ സന്തോഷം

മാതാപിതാക്കളിൽ തെറ്റു കാണുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഒരിക്കലും സന്തോഷിക്കാനാവില്ല. അവർക്ക് ഭൗതിക സമ്പത്ത് ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. എന്നാൽ ആത്മീയമായി അവർക്ക് ഒരിക്കലും സന്തോഷിക്കാനാവില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽ ഒരിക്കലും തെറ്റു കാണരുത്. അവർ നിങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം ചെയ്തു എന്നത് നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ മറക്കാൻ കഴിയും? ചൂടുള്ള ഒരു ദിവസം കുടിക്കാൻ തണുത്ത വെള്ളം തന്ന ഒരാളുടെ കാരുണ്യം പോലും നിങ്ങൾ മറക്കാൻ പാടില്ല. അപ്പോൾ മാതാപിതാക്കളുടെ

കാരുണ്യത്തെ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ മറക്കാനാവും?

ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരെ പരിചരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെടാത്തത് എന്തെങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളത് കാര്യമായി എടുക്കരുത്. അവർ നിങ്ങളുടെ മുതിർന്നവരാണ്. അവർ അപമാനം അർഹിക്കുന്നവരാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല. എന്നാൽ അറിയാതെ തെറ്റ് സംഭവിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: തെറ്റുകൊണ്ട് തരം താണു പോകാതിരുന്നാൽ എന്താണ്? ആ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കളാവണം. മാത്രമല്ല, അറിയാതെ നിങ്ങൾക്കു തെറ്റ് പറ്റിയാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് അത് മനസ്സിലാവും. പക്ഷെ വേണമെന്നു വെച്ച് ഒരു തെറ്റു ചെയ്താൽ, അദ്ദേഹം അത് ചോദ്യം ചെയ്യും. തെറ്റു വരാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ പരമാവധി ശ്രമിക്കുക. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനപ്പുറത്ത് ഒരു തെറ്റു പറ്റിയാൽ, അവർക്കത് മനസ്സിലാവും. അത് അവന് ചെയ്യാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടാണ് എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കും. അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുക. അവർ നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലേ? എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും അവരുടെ കുട്ടികളുടെ സന്തോഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ. പക്ഷെ, അവർക്ക് നിരന്തരം കുറ്റം പറയുന്ന ശീലമുണ്ട് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ശരിയാണ്. അപ്പോൾ അത് നിങ്ങളുടെ തന്നെ തെറ്റാണ്. അവരെ വേദനിപ്പിച്ചതിന് നിങ്ങൾ തന്നെ ***പ്രതിക്രമണം*** ചെയ്യണം. അവർ വേദനിക്കാൻ ഇടവരരുത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ പറയണം അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനാണ് നിങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ളത് എന്ന്. അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാത്ത എന്താണ് നിങ്ങൾ ചെയ്തത് എന്ന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ ചോദിക്കുക.

നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ചീത്തയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ? അദ്ദേഹത്തെ മോശമായി ചിന്തിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ഈ ലോകത്തിൽ മോശമായി ഒന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു വരുന്നതെല്ലാം കൃത്യമായതു തന്നെയാണ്. അത് ന്യായവുമാണ്. ഒരമ്മ അമ്മയാണ്. അവളിൽ നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റും

കാണാൻ പാടില്ല. വിധി നിങ്ങൾക്ക് അവളെ നല്കിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ അമ്മയെ മാറ്റാനാവുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അമ്മയെ വാങ്ങാൻ കിട്ടുമോ? നിങ്ങൾക്ക് വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞാലും, അവളെക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാവില്ല. കാണാൻ സുന്ദരിയും മനോഹരിയുമായ ഒരു അമ്മയെ കിട്ടിയിട്ട് എന്താണ് കാര്യം? നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള അമ്മ നല്ലതാണ്. ആ അമ്മ മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ അമ്മ. ആ അമ്മയെ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരാളുടെ അമ്മയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. അവൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങളെ നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനെ കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുക.

മാതാപിതാക്കൾ മാതാപിതാക്കളാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ നിങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ കടമ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമയാണ്. നിങ്ങൾ അവരെ സംരക്ഷിക്കില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്. ഞാൻ വീട്ടിൽ എല്ലാ സഹായവും ചെയ്യുന്നു.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം വേണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: വേണം.

ദാദാശ്രീ: അതിനു വേണ്ട സഹായം ഞാൻ ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവരെ സംരക്ഷിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും സമാധാനം ഉണ്ടാവും. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആളുകൾ സഹായം ഒന്നും ചെയ്യില്ല. അവർ മാതാപിതാക്കളെ ആത്മാർത്ഥമായി സംരക്ഷിക്കില്ല. മുപ്പതാം വയസ്സിൽ, ആൺകുട്ടി ഒരു ഗുരുവിനെ (ഭാര്യ) കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് മാറണമെന്ന് അവൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അത്തരം ഗുരുക്കന്മാരെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ? ഇരുപതോ മുപ്പതോ വയസ്സാകുമ്പോൾ അവന്റെ ഗുരു കാരണം അവൻ മാറുന്നു. അവൾ അവന്റെ അമ്മയെ കുറിച്ച് ആക്ഷേപം പറയുമ്പോൾ, ആദ്യം അവൻ അത് കേൾക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നില്ല. അവസാനം അവൻ അവളോട്

യോജിക്കുന്നു. പിന്നെ സ്വന്തം അമ്മയെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് സമാധാനമുണ്ടാകുന്നു. ഇത് പ്രകൃതിനിയമമാണ്. അവരുടെ കുട്ടികൾ അവരെ സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, എന്തു തെറ്റാണ് അവരുടെ ഭാഗത്ത് എന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ സ്വയം അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ ഒരിക്കലും സംരക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് അതിനു കാരണം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഈ തലമുറ മുഴുവൻ വഴി തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അടിമുടി പുതിയതായി ഒന്ന് ആരംഭിച്ചാൽ അത് കൂടുതൽ നല്ലതായിരിക്കും.

ഈ ആത്മാവിന്റെ ശാസ്ത്രം മുതിർന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു വഴി തഴച്ചു വളരും. കല്ലുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മൂർത്തികളെ ആളുകൾ ആരാധിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂർത്തികൾക്ക് വേദനിക്കുന്ന കൈകാലുകളും വികാരങ്ങളും ഉണ്ടോ? പ്രായമായവരും, മാതാപിതാക്കളും, ഗുരുക്കന്മാരും സേവിക്കപ്പെടുകയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വേണം.

നിങ്ങളുടെ കടമയും മതവും മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. അവരോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള കാർമ്മികമായ കണക്കുകൾ കണക്കാക്കാതെ, അവർ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. അവർക്ക് നല്കുന്ന അത്രയും സന്തോഷം നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു ലഭിക്കും.

ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ കാണാനിടയായി. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷമായി അയാൾ അവിടെ താമസിക്കുകയാണ് എന്ന് അയാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളെ എനിക്കറിയാം. അവർ ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ്, വലിയ കഷ്ടപ്പാടിലാണ്, മരിക്കാറായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു. അയാൾ നിസ്സഹായനാണ്. അയാൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. കാരണം അവരെ സംരക്ഷിക്കാനായി അയാൾ ആശ്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് മതാചാരങ്ങളെ നിഷേധിക്കലാവും എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഇതിനെ മതം എന്ന് എങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് വിളിക്കാനാവും? മതം മറ്റുള്ളവരെ സംരക്ഷിക്കലാണ്. ആളുകളുടെ ലൗകികവ്യവഹാരങ്ങൾ മാതൃകാപരം ആയിരിക്കണം. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വ്യവഹാരത്തെ എങ്ങനെ മതം എന്നു വിളിക്കാനാവും?

എന്റെ യുവത്വത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ അമ്മയെ വളരെ നന്നായി ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെങ്കിലും എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിതാവിനു വേണ്ടി എനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെ ചുമലിൽ വഹിച്ച് ശ്മശാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നീട് എനിക്കു മനസ്സിലായി അതായിരുന്നു എന്റെ കാർമ്മിക കണക്ക് എന്ന്. എന്റെ മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പോലെ എണ്ണാനാവാത്തത്ര പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവണം. അതിലും കൂടുതൽ, പിന്നെ എനിക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയാനാണ്? ഞാൻ ഉത്തരം കണ്ടെത്തി. അത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രായമായവരെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. പിരിഞ്ഞു പോയവർ എന്നന്നേക്കുമായി പിരിഞ്ഞു പോയി. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുക. ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഒരിക്കലും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിലും നല്ലത് വൈകിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. അതിനുള്ള ബഹുമതി പെട്ടന്ന് തന്നെ ലഭിക്കും. അവർ ദൈവത്തിന് അടുത്തുള്ളവരാണ്. ദൈവത്തെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കാണാം.

പ്രായമായവരാണ് ഏറ്റവുമധികം കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. പക്ഷെ ആരോടാണ് അവർ സങ്കടം പറയുക? അവരുടെ കുട്ടികൾ അവരെ ഒട്ടും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. വയസ്സായവരും പുതിയവരും തമ്മിലുള്ള ***തലമുറകളുടെ വിടവ്*** വളരെ വലുതാണ്. അവർ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുന്നു എങ്കിലും, വയസ്സായവർക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ വേഗതക്കനുസരിച്ച് മാറാനും അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാനും കഴിയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാ വയസ്സായവരും ഒരേ അവസ്ഥയിലാണ്.

ദാദാശ്രീ: എല്ലായിടത്തും അവസ്ഥ ഇതു തന്നെയാണ്. ഈ പ്രശ്നം നേരിടുന്നതിന് എന്താണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുക? വയസ്സായവർക്കായി പ്രത്യേകം ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിയാൽ അത് വളരെ നന്നായിരിക്കും. ഏറ്റവും ഒന്നാമതായി, അവർക്ക് ഈ ***ജ്ഞാനം*** നല്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതിനു ശേഷം പല തരത്തിലുള്ള പൊതുസേവനങ്ങളും സാമൂഹ്യസേവനങ്ങളും വഴി

അവരുടെ നിത്യ ഭക്ഷണവും മറ്റാവശ്യങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ***ജ്ഞാനം*** ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. കാരണം അത് അവർക്ക് സമാധാനം നല്കുകയും മുന്നോട്ടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗതിക്ക് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് സമാധാനം കണ്ടെത്താൻ വേറെ വഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്കെന്തു തോന്നുന്നു?

വീട്ടിൽ നിന്നും എന്തു തരത്തിലുള്ള സദാചാര മൂല്യങ്ങളാണ് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ ഈ പ്രായത്തിലും നമസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കും അതു ചെയ്യാൻ ഒരു പ്രോത്സാഹനമാവില്ലേ? കുട്ടികൾ അതു തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ നമസ്കരിക്കില്ല. അവർ അതിന് സമ്മതമില്ലാത്തവരും മടിക്കുന്നവരുമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അവർ ചെയ്യുന്നില്ല, കാരണം അവർ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ നിരുപാധികം സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. പലപ്പോഴും അവർ മാതാപിതാക്കൾ വഴക്കു കൂടുന്നതു കാണുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്കിടക്ക് ധാരാളം നെഗറ്റീവ് വ്യവഹാരങ്ങൾ അവർ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കാത്തത്. മാതാപിതാക്കളുടെ നല്ല ചിന്തകളും നല്ല പെരുമാറ്റവും കാണുമ്പോൾ അവർ മാതാപിതാക്കളെ എപ്പോഴും വണങ്ങും. എന്നാലിന്ന് മാതാപിതാക്കന്മാർ കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ചു തന്നെ വഴക്കു കൂടുന്നു. ഇല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ കുട്ടികൾ അവരെ ബഹുമാനിക്കുമെന്ന് എങ്ങനെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനാവും?

ഈ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് പിതാവിനോടും മാതാവിനോടും ഗുരുവിനോടും ഏറ്റവും വലിയ ആദരവ് ഉണ്ടാവണം. നേർവഴിക്ക് നയിച്ചവരുടെ കാരുണ്യം നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാനാവില്ല.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

പ്രാതഃ വിധി

- ശ്രീ സിമന്ധർ സ്വാമിയെ ഞാൻ വണങ്ങുന്നു. (5)
- പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ആൾരൂപമായ ദാദാ ഭഗവാനെ ഞാൻ നമിക്കുന്നു. (5)
- ഈ മനസ്സിലൂടെയോ സംസാരത്തിലൂടെയോ ശരീരത്തിലൂടെയോ ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു ജീവജാലത്തിനും ചെറിയ തോതിൽ പോലും മുറിവേൽക്കാതിരിക്കട്ടെ. (5)
- ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സവിശേഷമായ അനുഭവം ഒഴികെ, ഈ ലോകത്തിലെ ക്ഷണികമോ താൽക്കാലികമോ ആയ ഒരു കാര്യത്തിലും എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. (5)
- ജ്ഞാനി പുരുഷനായ ദാദാ ഭഗവാന്റെ ആജ്ഞകളിൽ തുടർച്ചയായി തുടരാൻ എനിക്ക് അനന്തമായ ഊർജ്ജം ലഭിക്കട്ടെ. (5)
- ജ്ഞാനി പുരുഷനായ ദാദാ ഭഗവാന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ അറിവും, സമ്പൂർണ്ണ ദർശനവും,സമ്പൂർണ്ണമായ പെരുമാറ്റവും എന്റെ ഉള്ളിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന തലത്തിലേക്ക് കൃത്യമായും പൂർണ്ണമായും പ്രകടമാകട്ടെ . (5)

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

ശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന

എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവെ, അങ്ങ് എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്നതു പോലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടേയും അകത്തു വസിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ദിവ്യരൂപമാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം. എന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ശുദ്ധാത്മാവാണ്.

അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അനന്തമായ ഭക്തിയോടെയും ഐക്യത്തോടെയും ഞാൻ അങ്ങയെ വന്ദിക്കുന്നു.

ഞാൻ അജ്ഞതാവസ്ഥയിൽ ചെയ്ത എന്റെ എല്ലാ തെറ്റുകളും **** അങ്ങയോട് ഏറ്റു പറയുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ ആ തെറ്റുകൾക്കെല്ലാം അങ്ങയോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലയോ ഭഗവാനെ, എനിക്കു മാപ്പ് തരൂ, മാപ്പ് തരൂ, മാപ്പ് തരൂ. ആ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ശക്തി തരൂ.

അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അങ്ങയിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ നീങ്ങിക്കിട്ടാനും അങ്ങയോട് ഒന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ലഭ്യമാകാനും അങ്ങ് ഞങ്ങളെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയോട് എപ്പോഴും ഒന്നു ചേർന്നിരിക്കണമേ!

(**** നിങ്ങൾ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ ഓർമ്മിക്കുക.)

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

നിഘണ്ടു

വാക്ക്	അർത്ഥം
ആത്മാവ്	സ്വയം അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവ്, പരമാത്മാവിനെ അല്ലെങ്കിൽ പരമാത്മാവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു
ആചാര്യൻമാർ	ആചാര്യൻമാർ
ആജ്ഞകൾ	തത്വങ്ങൾ; നിർദ്ദേശങ്ങൾ
അഹങ്കാരം	ഈഗോ
അക്രം	ഒരു പ്രത്യേക രീതിയോ ഘട്ടമോ ക്രമമോ ഇല്ലാതെ
ആലോചന	ആക്രമണം തിരിച്ചുവിളിച്ചു
അൻഹക്ക്	നിങ്ങളുടേതല്ലാത്തത്.
അന്തരായ കർമ്മം	കർമ്മത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു
ആത്മധർമ്മം	ആത്മധർമ്മം
ആത്മജ്ഞാനം	ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
ആവരൺ	ആവരണം, മൂടൽ
അവതാർ	ജീവിതകാലം
അവലംബൻ	പിന്തുണ
അവതാർ	ജീവരൂപം
ഭാവ്	ഉദ്ദേശം
ഭഗവാൻ	ദൈവം
ഭക്തി	ബഹുമാനം, ഭക്തി, ആരാധന
ബുദ്ധി	ബുദ്ധി
ചന്ദുഭായ്	മനുഷ്യ ശരീരത്തിന്റെ പേര്.
ചരൺ വിധി	ജ്ഞാന വിധിയെ തുടർന്ന് വായിക്കേണ്ട ലഘുഗ്രന്ഥം
ചരിത്രബുദ്	നന്മയുടെ പിന്നിൽ ശക്തി
ചിത്	അറിയപ്പെട്ടതിനെ കാണുന്ന ഘടകം. ഇത് ഒരു യഥാർത്ഥ സംഭവത്തിന്റെ ഫോട്ടോ പോലെയാണ്.

ദാദാ	ജ്ഞാനി പുരുഷ് അംബലാൽ പട്ടേൽ
ദാദാ ഭഗവാൻ	പൂർണ്ണമായും പ്രബുദ്ധനായ സ്വയം
ദർശനം	കാണാൻ, കാണുക
ധർമ്മ	കടമ, ഗുണം
ധർമ്മദാ	മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉള്ള നല്ല പ്രവൃത്തികൾ
സ്ത്രീധനം	സ്വത്തുക്കളും വിവാഹത്തിൽ ഭാര്യ കൊണ്ടുവന്ന പണവും
ദ്വേഷ്	വെറുപ്പ്, വിദ്വേഷം
ഫറാജിയത്ത്	കടമപ്പെട്ടത്, നിർബന്ധിത കടമ
നെയ്യ്	ശുദ്ധീകരിച്ച വെണ്ണ
ഗീത	ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ മതഗ്രന്ഥം.
ജ്ഞാനം	ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
ജ്ഞാനി പുരുഷൻ	ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവൻ, ലോകരക്ഷയ്ക്കുള്ളവൻ
ഗുരു	ടീച്ചർ, മാസ്റ്റർ
ഹീരാബ	ദാദായുടെ ഭാര്യ
ഹിസാബ്	കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക്
ജാഗ്രതി	അവബോധം
ജൈനൻ	പ്രബുദ്ധരുടെ ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നവൻ
ജീവ	ജീവികൾ
കലിയുഗം	നിരാശയുടെ കലിയുഗ കാലഘട്ടം, ദുഷം കാലം എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന നിലവിലെ കാലചക്രം, ആത്മീയ അറിവിന്റെ പുരോഗമനപരമായ തകർച്ചയും അതിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യ നാഗരികതയുടെ അപചയവുമാണ്.
കർമ്മ	കർമ്മങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൾ ആത്മാവിനെ മൂടുകയും മോക്ഷത്തെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു.
കിച്ചടി	ഒരു ലളിതമായ അരിയും പയറും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ആഹാരം

ഖുദാ	ദൈവം
ക്രമിക്	പടിപടിയായി ഉള്ളത്
ക്ഷത്രിയന്മാർ	യോദ്ധാക്കളുടെ വംശം
ലക്ഷം	100,000
ലക്ഷ്മീ	ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും ദേവത
ഭഗവാൻ മഹാവീർ	ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ തീർത്ഥങ്കരൻ, നിലവിലെ സമയചക്രത്തിന്റെ അവരോഹണ പകുതിയിലെ 24 തീർത്ഥങ്കരന്മാരിൽ അവസാനത്തേത്.
മാൻ	ബഹുമാനം, തെറ്റായ അഹങ്കാരം
മഗസ്	ഒരു മധുര പലഹാരം
മരാജിയത്ത്	നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം, സ്വയേച്ഛ
മോഹ	മോഹം, അറ്റാച്ച്മെന്റ്.
മോക്ഷ	കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും, ജനന മരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിന്റെ മോക്ഷം.
നരക്	നരകജീവിതം; നരകം; നരക ജീവികളുടെ ലോകം
നിരാലംബ്	ഒന്നിനെയും ആശ്രയിക്കാതെ
നിർജീവ	ജീവനില്ലാത്തത്
പരമാണു	ആറ്റങ്ങൾ; ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ കണിക
പരമാത്മാ	ദൈവം; പരമാത്മാവ്; പൂർണ്ണമായും സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞവൻ.
പ്രകൃതി	പ്രകൃതി
പ്രാരാബ്ധ	വിധി; ഫലപ്രാപ്തിയിൽ.
പ്രതിക്രമൻ	ക്ഷമാപണം, എന്തെങ്കിലും തെറ്റിന് പശ്ചാത്താപം; ആക്രമണത്തിന്റെ വിപരീതം.
പ്രത്യാഖാൻ	ഇനിയൊരിക്കലും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ലെന്ന പ്രമേയം
പുഡ്ഗൽ	ആപേക്ഷിക സ്വയം; ദ്രവ്യം, നിറയുന്നതും ശൂന്യമാക്കുന്നതും, ശരീരം
പുണ്യ	പുണ്യ കർമ്മം

റാഗ്	അറ്റാച്ച്മെന്റ്
രാക്ഷസ	രാക്ഷസൻ
രൂപ	ഇന്ത്യൻ കറൻസി
സാധു	സാധുക്കൾ സന്യാസി; ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനായി സമർപ്പിച്ച സന്യാസി
സമഭാവ്	സമനില; തടസ്സമില്ലാതെ തുടരാൻ
സമഭാവെ നികാൽ	സമചിത്തതയോടെ പരിഹരിക്കാൻ
സൻസാർ	ലൗകിക ജീവിതം; ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ; ജനനമരണ ചക്രം
സംസ്കാർ	ധാർമ്മിക മൂല്യം; സഹജമായ പ്രവണതകൾ, മൂല്യവ്യവസ്ഥ.
സത്സംഗം	ആത്മസഹജത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അനുയായികളുടെ കൂട്ടം
ഷേത്ത്	ഒരു ധനികൻ
ശീൽവാൻ	ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഗുണങ്ങളുള്ള ആൾ
ശുദ്ധാത്മാ	ശുദ്ധാത്മാവ്
സുഖ്	സന്തോഷം
സൂര്യ നാരായണൻ	സൂര്യദേവൻ
തലാഖ്	ഇസ്ലാമിലെ വിവാഹമോചനം.
തിരിയഞ്ച് ഗതി	പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ, പ്രാണികൾ, സസ്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യരല്ലാത്തവരിലേക്ക് സ്വയം കുടിയേറ്റം.
വൈഷ്ണവ്	വിഷ്ണുവിന്റെയോ കൃഷ്ണന്റെയോ ഭക്തൻ; അത്തരമൊരു വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസം.
വിജ്ഞാൻ	സയൻസ്
വ്യവഹാർ	സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങൾ; ചിന്ത, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലൂടെ ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ.

Books of Dada Bhagwan Foundation

1. Adjust everywhere (എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക)
2. Worries (വ്യസനങ്ങൾ)
3. Death: Before, During and After-മരണം (മുമ്പും, മരണ സമയത്തും, അതിനുശേഷവും..)
4. Avoid Clashes (സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക)
5. The Fault is of the Sufferer (തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ്)
6. Whatever Happened is Justice (സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്)
7. Practice of Humanity (മനുഷ്യ ധർമ്മം)
8. Anger (കോപം)
9. Right Understanding to Help Others (സേവനം - പരോപകാരം)
10. The Essence of All Religions (സർവ മത സാരം)
11. Who Am I? (ഞാൻ ആരാണ്?)
12. Self-Realisation (ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം)
13. Noble Use of Money (പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)
14. Pure Love (പരിശുദ്ധ പ്രേമം)
15. Truth & Untruth (സത്യം – അസത്യം)
16. Science of Speech (സംസാര ശാസ്ത്രം)
17. Harmony in Married Life (വിവാഹ ജീവിതത്തിൽ ഒരുമ)
18. Pratikraman: The master key that resolves all conflicts (പ്രതിക്രമണം)

19. Shree Simandhar Swami: The Living God
20. Tri Mantra
21. Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel
22. The Science of Karma
23. Generation Gap
24. Science of Money
25. Ahimsa : Non-violence
26. Brahmcharya: Celibacy Attained with understanding
27. The Guru and the Disciple
28. Flawless Vision
29. Life without Conflict
30. Aptavanies (1 to 14)

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, English, German, Spanish, Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in *Dada Bhagwan mobile App*.**
- **'Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English, available in 'E' books**
- **Web site :www.dadabhagwan.org**

Persons to Contact

Dada Bhagwan Foundation

Adalaj : **Trimandir**, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway
P/O: Adalaj, Dist. Gandhinagar - 382421, Gujarat, India.
Tel: +91-9328661166 / 9328661177
E-mail : info@dadabhagwan.org

Mumbai : **Trimandir**, Rushivan, Kajupada, Borivali (E)
Tel: +91-9323528901

Kolkata:	9830093230	**Delhi:**	9810098564
Jaipur:	9351408285	**Chennai:**	7200740000
Bhopal:	9425024405	**Patna:**	7352723132
Indore:	9039936173	**Amravati:**	9422915064
Raipur:	9329644433	**Bangalore:**	9590979099
Chandigarh:	9780732237	**Hyderabad:**	98850 58771
Kanpur:	9452525981	**Pune:**	9422660497
Bhubaneswar:	8763073111	**Jalandhar**:	9814063043
Varanasi:	9795228541	**Sangli:**	9423870798

USA: Dada Bhagwan Vignan Institute Tel: + 1-877-505-DADA (3232) Email: info@us.dadabhagwan.org	**U.K: Dada Darshan (UK)** Tel: +44 330-111-DADA (3232) Email: info@uk.dadabhagwan.org
Germany : +49 700 32327474 **UAE** : +97 1557316937 **Kenya** : +25 4722722063 **Dubai** : +971 501364530	**Australia** : +61 421127947 **Singapore** : +65 81129229 **New Zealand** : +64 210376434

Website : www.dadabhagwan.org

കുട്ടികളെ പ്രേമത്തോടെ മെച്ചപ്പെടുത്തു

കുട്ടികളെ മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കൾ ഗുരുതരമായ ദോഷം ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയുടെ ബുദ്ധി മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങൾ നിരന്തരം നിലനിർത്തണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം നിങ്ങൾ ഒരു മാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കും. നിങ്ങളുടെ കുട്ടി ഒടുവിൽ മനസ്സിലാക്കും. നിങ്ങൾ കുട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ കുട്ടിയെ ശകാരിച്ചാൽ കുട്ടി നിങ്ങൾക്ക് എതിരായി പോകും. നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ ഒരിക്കലും തല്ലരുത്. കുട്ടി ഒരു തെറ്റ് ചെയ്താൽ, കുട്ടിയുടെ തലയിൽ പതുക്കെ നിങ്ങളുടെ കൈകൾകൊണ്ട് തലോടി ശാന്തമായി കുട്ടിയോട് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹം നൽകുമ്പോൾ കുട്ടികൾ നല്ലവരാകും. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ ക്രമീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും വേണം.

- ദാദാശ്രീ

मूल दीपक से प्रकटे दीपमाला

dadabhagwan.org

9 788198 166777

Printed in India

Price ₹100